

FINANCIJSKA AGENCIJA

OIB: 85821130368

Zagreb, Ulica Grada Vuokola

(adresa nadležne jedinice)

Nadležni trgovački sud BjelovarPoslovni broj spisa St-134/2024**FINANCIJSKA AGENCIJA**
ODSJEK ZA PRIJEM, EVIDENTIRANJE
I POHRANU OSNOVA ZA PLAĆANJE
ZAGREB 1**04-07-2024**PREDSTEČAJNE NAGODBE
PRIMANJE I OTPREMA POŠTEKLASA:
BR. BROJ:**PRIJAVA TRAŽBINE VJEROVNIKA U PREDSTEČAJNOM POSTUPKU****PODACI O VJEROVNIKU:**Ime i prezime / tvrtka ili naziv
Vodotehna d.o.o.OIB 21489083880Adresa / sjedište
Bjelovar, Dimitrija Demetra 34**PODACI O DUŽNIKU:**Ime i prezime / tvrtka ili naziv
Filip SokačOIB 54731283256Adresa / sjedište
Kruževci, Bana Josipa Jelčića 17**PODACI O TRAŽBINI:**

Pravna osnova tražbine (npr. ugovor, odluka suda ili drugog tijela, ako je u tijeku sudski postupak oznaku spisa i naznaku suda kod kojeg se postupak vodi)

Ovršna presuda OS Bjelovar, Pn-70/2021, ŽS V. Gorica Gž-162/2023Iznos dospjele tražbine obračun u prilogu (euro)Glavnica 61.420,52 (euro)Kamate prema prilogu-specifikaciji (euro)Iznos tražbine koja dopijeva nakon otvaranja predstečajnog postupka
(euro)

Dokaz o postojanju tražbine (npr. račun, izvadak iz poslovnih knjiga)

Ovršna presuda OS Bjelovar, Pn-70/2021, ŽS V. Gorica Gž-162/2023, potvrda pravomoćnostiVjerovnik raspolaze ovršnom ispravom DA NE za iznos _____ (euro)

Naziv ovršne isprave

PODACI O RAZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova razlučnog prava

Dio imovine na koji se odnosi razlučno pravo

Iznos tražbine _____ (euro)

Razlučni vjerovnik odriče se prava na odvojeno namirenje

ODRIČEM NE ODRIČEM

Razlučni vjerovnik pristaje da se odgodi namirenje iz predmeta na koji se odnosi njegovo razlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja PRISTAJEM NE PRISTAJEM

PODACI O IZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova izlučnog prava

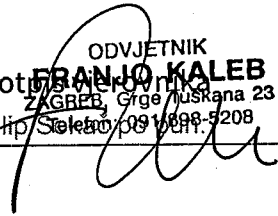
Dio imovine na koji se odnosi izlučno pravo

Izlučni vjerovnik pristaje da se izdvoji predmet na koji se odnosi njegovo izlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja PRISTAJEM NE PRISTAJEM

Mjesto i datum

Zagreb, 4. srpnja 2024.

ODVJETNIK
FRANJO KALEB
Potpisnik
ZAGREB, Grge Huskara 23
Eliip, Sektar 091 898-9208

ODVJETNIK
FRANJO KALEB
10000 ZAGREB, Grge Tuškana 23

SPECIFIKACIJA

-glavnica 33.180,71 eur sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 18.srpnja 2016 pa do isplate,

-glavnica 10.617,82 eur sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 14.listopada 2021 pa do isplate,

-glavnica 1,33 eur sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 10.listopada 2014. do 31. srpnja 2015.

-glavnice rente zbog izgubljenog uzdržavanja:

-40,00 eur sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 10. listopada 2014. pa do isplate,

-40,00 eur sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 10. studenog 2014. pa do isplate,

-40,00 eur sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 10. prosinca 2014. pa do isplate,

-40,00 eur sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 10. siječnja 2015. pa do isplate,

-40,00 eur sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 10. veljače 2015. pa do isplate,

-40,00 eur sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 10. ožujka 2015. pa do isplate,

-40,00 eur sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 10. travnja 2015. pa do isplate

-40,00 eur sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 10. svibnja 2015.
pa do isplate
-40,00 eur sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 10. lipnja 2015.
pa do isplate
-40,00 eur sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 10. srpnja 2015.
pa do isplate
-40,00 eur sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 10. kolovoza
2015. pa do isplate
-40,00 eur sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 10. rujna 2015.
pa do isplate
-40,00 eur sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 10. listopada
2015. pa do isplate
-40,00 eur sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 10. studenog
2015. pa do isplate
-40,00 eur sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 10. prosinca
2015. pa do isplate
-40,00 eur sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 10. siječnja 2016.
pa do isplate
-40,00 eur sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 10. veljače 2016.
pa do isplate
-40,00 eur sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 10. ožujka 2016.
pa do isplate
-40,00 eur sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 10. travnja 2016.
pa do isplate
-40,00 eur sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 10. svibnja 2016.
pa do isplate
-40,00 eur sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 10. lipnja 2016.
pa do isplate
-40,00 eur sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 10. srpnja 2016.
pa do isplate
-40,00 eur sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 10. kolovoza
2016. pa do isplate
-40,00 eur sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 10. rujna 2016.
pa do isplate
-40,00 eur sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 10. listopada
2016. pa do isplate
-40,00 eur sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 10. studenog
2016. pa do isplate
-40,00 eur sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 10. prosinca
2016. pa do isplate

-40,00 eur sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 10. siječnja 2017.
pa do isplate
-40,00 eur sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 10. veljače 2017.
pa do isplate
-40,00 eur sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 10. ožujka 2017.
pa do isplate
-40,00 eur sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 10. travnja 2017.
pa do isplate
-40,00 eur sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 10. svibnja 2017.
pa do isplate
-40,00 eur sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 10. lipnja 2017.
pa do isplate
-40,00 eur sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 10. srpnja 2017.
pa do isplate
-40,00 eur sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 10. kolovoza
2017. pa do isplate
-40,00 eur sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 10. rujna 2017.
pa do isplate
-40,00 eur sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 10. listopada
2017. pa do isplate
-40,00 eur sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 10. studenog
2017. pa do isplate
-40,00 eur sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 10. prosinca
2017. pa do isplate
-40,00 eur sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 10. siječnja 2018.
pa do isplate
-40,00 eur sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 10. veljače 2018.
pa do isplate
-40,00 eur sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 10. ožujka 2018.
pa do isplate
-36,15 eur sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 1. travnja 2018.
pa do isplate
-36,15 eur sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 10. svibnja 2018.
pa do isplate
-36,15 eur sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 10. lipnja 2018. pa
do isplate
-36,15 eur sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 10. srpnja 2018.
pa do isplate

-36,15 eur sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 10. kolovoza 2018. pa do isplate

-119,45 sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 1. rujna 2018. pa do isplate

-119,45 sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 10. listopada 2018. pa do isplate

-119,45 sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 10. studenog 2018. pa do isplate

-119,45 sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 10. prosinca 2018. pa do isplate

-119,45 sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 10. siječnja 2019. pa do isplate

-42,66 eur sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 10. veljače 2019. pa do isplate

sve po kamatnoj stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu, za tri postotna poena do 31. prosinca 2022.,

a (sukladno izmjenama i dopunama čl. 29. Zakona o obveznim odnosima) od 1. siječnja 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta, za tri postotna poena do 31. prosinca 2023.

te od 1. siječnja 2024. pa do isplate za svako polugodište uvećanjem referentne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke a koja je na snazi 1. siječnja i 1. srpnja pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi 1. srpnja te godine, za tri postotna poena.

REPUBLIKA HRVATSKA

Općinski sud u Bjelovaru

POTVRDA PRAVOMOĆNOSTI/OVRŠNOSTI

Oznaka odluke: Pn-70/2021-16

Vrsta odluke: Presuda

Donositelj: MIRJANA TIŠLJAR

Datum pravomoćnosti: 14.11.2023.

Datum ovršnosti: 07.01.2024.

Napomena pravomoćnosti/ovršnosti: Presuda i rješenje Općinskog suda u Bjelovaru posl. br. Pn-70/2021-16 od 07. studenog 2022., djelomično je potvrđena, djelomično preinačena i djelomično ukinuta presudom i rješenjem Županijskog suda u Velikoj Gorici posl. broj: GŽ-162/2023-2 od 14. studenog 2023., na način da je Županijski sud u Velikoj Gorici

pre s u d i o :

"I. Odbija se žalba 1. tuženika Vodotehne d.o.o. kao neosnovana i potvrđuje presuda Općinskog suda u Bjelovaru poslovni broj Pn-70/2021-16 od 7. studenoga 2022. pod točkom I.1. izreke osim u dijelu dosuđene kamate na neimovinsku štetu u iznosu od 10.617,82 eur / 80.000,00 kn za razdoblje od 18. srpnja 2016. do 13. listopada 2021., pod točkom I.2. osim u dijelu dosuđene kamate na neimovinsku štetu u iznosu od 10.617,82 eur / 80.000,00 kn za razdoblje od 18. srpnja 2016. do 13. listopada 2021., pod točkom I.3. osim u dijelu dosuđene kamate na neimovinsku štetu u iznosu od 14.599,51 eur / 110.000,00 kn za razdoblje od 18. srpnja 2016. do 13. listopada 2021., pod točkom I.4. osim u dijelu dosuđene kamate na neimovinsku štetu u iznosu od 14.599,51 eur / 110.000,00 kn za razdoblje od 18. srpnja 2016. do 13. listopada 2021. te točka I.5. izreke presude.

II. Odbija se žalba 1. do 5. tužitelja kao neosnovana i potvrđuje presuda Općinskog suda u Bjelovaru poslovni broj Pn-70/2021-16 od 7. studenoga 2022. pod točkom I.1.1., točkom I.2.1., točkom I.3.1. osim u dijelu odbijenog zahtjeva za isplatu zakonske zatezne kamate na imovinsku štetu od 3. listopada 2014. do 6. studenog 2022., točkom I.4.1. osim u dijelu odbijenog zahtjeva za isplatu zakonske zatezne kamate na imovinsku štetu od 3. listopada 2014. do 6. studenog 2022., točkom I.5.1. osim u dijelu odbijenog zahtjeva za isplatu zakonske zatezne kamate na imovinsku štetu od 3. listopada 2014. do 6. studenog 2022. te pod točkom II. izreke presude.

III. Preinačuje se presuda Općinskog suda u Bjelovaru poslovni broj Pn-70/2021-16 od 7. studenoga 2022. pod točkama I.1. i I.2. u dijelu dosuđene kamate na neimovinsku štetu u iznosu od 10.617,82 eur / 80.000,00 kn za razdoblje od 18. srpnja 2016. do 13. listopada 2021. te točke I.3. i I.4. u dijelu dosuđene kamate na neimovinsku štetu u iznosu od 14.599,51 eur / 110.000,00 kn za razdoblje od 18. srpnja 2016. do 13. listopada 2021. i za navedeno sudi:

1. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev 1. tužitelja Filipa Sokača i 2. tužitelja Karla Sokača kojim traže kamate na neimovinsku štetu u iznosu od 10.617,82 eur / 80.000,00 kn za razdoblje od 18. srpnja 2016. do 13. listopada 2021.

2. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev 3. tužiteljice Željke Ivanković i 4. tužitelja Marijana Kemenovića kojim traže kamate na neimovinsku štetu u iznosu od 14.599,51 eur / 110.000,00 kn za razdoblje od 18. srpnja 2016. do 13. listopada 2021.

IV. Preinačuje se presuda Općinskog suda u Bjelovaru poslovni broj Pn-70/2021-16 od 7. studenoga 2022. pod točkom I.3.1. u dijelu zahtjeva za isplatu zakonske zatezne kamate na imovinsku štetu od 3. listopada 2014. do 6. studenog 2022., pod točkom I.4.1. u dijelu zahtjeva za isplatu zakonske zatezne kamate na imovinsku štetu od 3. listopada 2014. do 6. studenog 2022. te pod točkom I.5.1. u dijelu zahtjeva za isplatu zakonske zatezne kamate na imovinsku štetu od 3. listopada 2014. do 6. studenog 2022. i za navedeno sudi:

1. Nalaže se 1. tuženiku Vodotehni d.o.o. da 3. tužiteljici Željki Ivanković isplati zakonsku zateznu kamatu na iznos imovinske štete od 199,05 eur / 1.500,00 kn¹ za razdoblje od 3. listopada 2014. do 6. studenog 2022. po kamatnoj stopi iz čl. 29. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05) te čl. 3. ZID Zakona o obveznim odnosima (NN 78/15).

2. Nalaže se 1. tuženiku Vodotehna d.o.o. da 4. tužitelju Marijanu Kemenoviću isplati zakonsku zateznu kamatu na iznos imovinske štete od 169,22 eur / 1.275,00 kn za razdoblje od 3. listopada 2014. do 6. studenog 2022. po kamatnoj stopi iz čl. 29. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05) te čl. 3. ZID Zakona o obveznim odnosima (NN 78/15).

3. Nalaže se 1. tuženiku Vodotehna d.o.o. da 5. tužitelju Josipu Sokaču isplati zakonsku zateznu kamatu na iznos od 159,27 eur / 1.200,00 kn za razdoblje od 3. listopada 2014. do 6. studenog 2022. po kamatnoj stopi iz čl. 29. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05) te čl. 3. ZID Zakona o obveznim odnosima (NN 78/15).

¹ Fiksni tečaj konverzije 7,53450

riješio je:

"I. Odbija se žalba 1. tuženika Vodotehne d.o.o. kao neosnovana i potvrđuje rješenje Općinskog suda u Bjelovaru poslovni broj Pn-70/2021-16 od 7. studenoga 2022. u točki I. izreke.

II. Uvažava se žalba 1. do 5. tužitelja i 1. tuženika Vodotehne d.o.o. Bjelovar te se ukida rješenje Općinskog suda u Bjelovaru poslovni broj Pn-70/2021-16 od 7. studenoga 2022. točkama II. do XI. izreke i predmet vraća na ponovno rješavanje."

Presuda je pravomoćna 14.11.2023.

Presuda je ovršna 07.01.2024.

U Bjelovaru, 22. siječnja 2024.

Sudac

Predmet: Pn-70/2021

Vrijeme kreiranja: 23.01.2024. 11:52

Oznaka: Pn-70/2021-27

Ivan Poljak

Broj zapisa: **9-30862-7cff1**

Kontrolni broj: **05383-d007f-a22de**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
SERIALNUMBER=57362618039.1.37, CN=OPĆINSKI SUD U BJELOVARU, L=BJELOVAR,
OID.2.5.4.97=VATHR-57362618039, O=OPĆINSKI SUD U BJELOVARU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Bjelovaru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

Republika Hrvatska
Općinski sud u Bjelovaru
Josipa Jelačića 3, Bjelovar

Poslovni broj: 11: Pn-70/2021-16

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I

R J E Š E N J E

Općinski sud u Bjelovaru, po sucu toga suda Mirjani Tišljar, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari 1. tužitelja Filipa Sokača iz Križevaca, Bana J. Jelačića 17, OIB 54731283256, 2. tužitelja Karla Sokača iz Križevaca, Bana J. Jelačića 17, OIB 10484039818, 3. tužiteljice Željke Ivanković iz Sv. Petra Čvrsteca, Škvorci 11, OIB 41909818544, 4. tužitelja Marijana Kemenovića iz Križevaca, Kralja Petra Krešimira kbr. 37, OIB 30170338128 i 5. tužitelja Josipa Sokača iz Križevaca, Zagorska 76, OIB 17303135273, svi zastupani po punomoćniku Franji Kalebu, odvjetniku iz Zagreba, protiv 1. tuženika Vodotehne d.o.o., Bjelovar, D. Demetra 34, OIB 21489083880, zastupanog po punomoćnicima odvjetnicima iz Zajedničkog odvjetničkog ureda Zlatko Gregurić, Tatjana Figač-Gregurić i Hrvoje Mladinić iz Bjelovara, 2. tužene Nine Tenodi iz Križevaca, Ulica bana J. Jelačića 17, OIB 32893695142, 3. tuženika Danijela Vertuša iz Križevaca, Ulica bana J. Jelačića 17, OIB 78566866526 i 4. tuženika Željka Mudri iz Donjih Križevčina 130, OIB 15674075609, svi zastupani po punomoćniku Bruni Čeru, odvjetniku iz Koprivnice, radi naknade štete, nakon održane i zaključene glavne rasprave 22. rujna 2022. u nazočnosti 1. tužitelja Filipa Sokača, 2. tužitelja Karla Sokača, 3. tužiteljice Željke Ivanković, 4. tužitelja Marijana Kemenovića, 5. tužitelja Josipa Sokača, njihovog punomoćnika, z.z. 1. tuženika Vodotehne d.o.o. Dražena Tirića, punomoćnika 1. tuženika Vodotehne d.o.o., 2. tužene Nine Tenodi, 3. tuženika Danijela Vertuša, 4. tuženika Željka Mudri i njihovog punomoćnika, primjenom odredbe čl. 335. st. 4. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19 i 80/22, dalje ZPP-a), 7. studenog 2022.

presudio je

I. 1. Nalaže se 1. tuženiku Vodotehni d.o.o., Bjelovar, D. Demetra 34, OIB 21489083880, da isplati 1. tužitelju Filipu Sokaču iz Križevaca, Bana J. Jelačića 17, OIB 54731283256, na ime neimovinske štete iznos od 330.000,00 kn / 43.798,53

eur¹ sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 18. srpnja 2016., pa do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, da 1. tužitelju Filipu Sokaču iz Križevaca, Bana J. Jelačića 17, OIB 54731283256, na ime rente zbog izgubljenog uzdržavanja za dan 30. rujna 2014. isplati iznos od 10,05 kn / 1,33 eur¹ sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 10. listopada 2014. do 31. srpnja 2015. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, a od 1. kolovoza 2015. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, za svaki mjesec razdoblja od 1. listopada 2014. do 31. ožujka 2018. isplati iznos od 301,43 kn / 40,00 eur¹ sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dospelosti svakog obroka uzdržavanja odnosno od svakog 10-tog u mjesecu za prethodni mjesec, pa do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, za svaki mjesec razdoblja od 1. travnja 2018. do 31. kolovoza 2018. isplati iznos od 272,34 kn / 36,15 eur¹ sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dospelosti svakog obroka uzdržavanja odnosno od svakog 10-tog u mjesecu za prethodni mjesec, pa do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, za svaki mjesec razdoblja od 1. rujna 2018. do 31. siječnja 2019. isplati iznos od 900,00 kn / 119,45 eur¹ sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dospelosti svakog obroka uzdržavanja odnosno od svakog 10-tog u mjesecu za prethodni mjesec, pa do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, za razdoblje od 1. veljače 2019. do 10. veljače 2019. isplati iznos od 321,43 kn / 42,66 eur¹ sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dospelosti svakog obroka uzdržavanja odnosno od svakog 10-tog u mjesecu za prethodni mjesec, pa do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, sve to u roku od 15 dana.

I. 1.1. Odbija se kao neosnovan dio tužbenog zahtjeva 1. tužitelja Filipa Sokača da mu 1. tuženik Vodotehna d.o.o. isplati na ime neimovinske štete iznad dosuđenog iznosa od 330.000,00 kn do zatraženog iznosa od 375.000,00 kn sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 18. srpnja 2016., pa do isplate, po kamatnoj stopi iz čl. 29. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05) te čl. 3. ZID Zakona o obveznim

¹ Fiksni tečaj konverzije 7,53450

odnosima (NN 78/15) i da mu isplati na ime rente zbog izgubljenog uzdržavanja iznad dosuđenog iznosa od 10,05 kn za dan 30. rujna 2014., iznad dosuđenog iznosa od 301,43 kn za svaki mjesec razdoblja od 1. listopada 2014. do 31. ožujka 2018., iznad dosuđenog iznosa od 272,34 kn za svaki mjesec razdoblja od 1. travnja 2018. do 31. kolovoza 2018., iznad dosuđenog iznosa od 900,00 kn za svaki mjesec razdoblja od 1. rujna 2018. do 31. siječnja 2019., iznad dosuđenog iznosa od 321,43 kn za razdoblje od 1. veljače 2019. do 10. veljače 2019., pa do zatraženog iznosa od 2.000,00 kn mjesečno za razdoblje od 30. rujna 2014. do 10. veljače 2019. sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dospelosti svakog obroka uzdržavanja odnosno od svakog 10-tog u mjesecu za prethodni mjesec, pa do isplate.

I. 2. Nalaže se 1. tuženiku Vodotehni d.o.o., Bjelovar, D. Demetra 34, OIB 21489083880, da isplati 2. tužitelju Karlu Sokaču iz Križevaca, Bana J. Jelačića 17, OIB 10484039818, na ime neimovinske štete iznos od 330.000,00 kn / 43.798,53 eur² sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 18. srpnja 2016., pa do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, da 2. tužitelju Karlu Sokaču iz Križevaca, Bana J. Jelačića 17, OIB 10484039818, na ime rente zbog izgubljenog uzdržavanja za dan 30. rujna 2014. isplati iznos od 10,05 kn / 1,33 eur² sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 10. listopada 2014. do 31. srpnja 2015. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, a od 1. kolovoza 2015. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, za svaki mjesec razdoblja od 1. listopada 2014. do 31. ožujka 2018. isplati iznos od 301,43 kn / 40,00 eur² sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dospelosti svakog obroka uzdržavanja odnosno od svakog 10-tog u mjesecu za prethodni mjesec, pa do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, za svaki mjesec razdoblja od 1. travnja 2018. do 31. kolovoza 2018. isplati iznos od 272,34 kn / 36,15 eur² sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dospelosti svakog obroka uzdržavanja odnosno od svakog 10-tog u mjesecu za prethodni mjesec, pa do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, za svaki mjesec razdoblja od 1. rujna 2018. do 31. siječnja 2019. isplati iznos od 900,00 kn / 119,45 eur² sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dospelosti svakog obroka uzdržavanja odnosno od svakog 10-tog u mjesecu za prethodni mjesec, pa do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno

² Fiksni tečaj konverzije 7,53450

razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, za razdoblje od 1. veljače 2019. do 10. veljače 2019. isplati iznos od 321,43 kn / 42,66 eur³ sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dospelosti svakog obroka uzdržavanja odnosno od svakog 10-tog u mjesecu za prethodni mjesec, pa do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, sve to u roku od 15 dana.

I. 2.1. Odbija se kao neosnovan dio tužbenog zahtjeva 2. tužitelja Karla Sokača da mu 1. tuženik Vodotehna d.o.o. isplati na ime neimovinske štete iznad dosuđenog iznosa od 330.000,00 kn do zatraženog iznosa od 375.000,00 kn sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 18. srpnja 2016., pa do isplate, po kamatnoj stopi iz čl. 29. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05) te čl. 3. ZID Zakona o obveznim odnosima (NN 78/15) i da mu isplati na ime rente zbog izgubljenog uzdržavanja iznad dosuđenog iznosa od 10,05 kn za dan 30. rujna 2014., iznad dosuđenog iznosa od 301,43 kn za svaki mjesec razdoblja od 1. listopada 2014. do 31. ožujka 2018., iznad dosuđenog iznosa od 272,34 kn za svaki mjesec razdoblja od 1. travnja 2018. do 31. kolovoza 2018., iznad dosuđenog iznosa od 900,00 kn za svaki mjesec razdoblja od 1. rujna 2018. do 31. siječnja 2019., iznad dosuđenog iznosa od 321,43 kn za razdoblje od 1. veljače 2019. do 10. veljače 2019., pa do zatraženog iznosa od 2.000,00 kn mjesečno za razdoblje od 30. rujna 2014. do 10. veljače 2019. sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dospelosti svakog obroka uzdržavanja odnosno od svakog 10-tog u mjesecu za prethodni mjesec, pa do isplate.

I. 3. Nalaže se 1. tuženiku Vodotehni d.o.o., Bjelovar, D. Demetra 34, OIB 21489083880, da isplati 3. tužiteljici Željki Ivanković iz Sv. Petra Čvrsteca, Škvorci 11, OIB 41909818544, na ime neimovinske štete iznos od 330.000,00 kn / 43.798,53 eur³ sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 18. srpnja 2016., pa do isplate, te imovinske štete iznos od 1.500,00 kn / 199,08 eur³ sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 7. studenog 2022., pa do isplate, sve po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, sve to u roku od 15 dana.

I. 3.1. Odbija se kao neosnovan dio tužbenog zahtjeva 3. tužiteljice Željke Ivanković da joj 1. tuženik Vodotehna d.o.o. isplati zakonsku zateznu kamatu na iznos imovinske štete od 1.500,00 kn za razdoblje od 3. listopada 2014. do 6. studenog 2022. po kamatnoj stopi iz čl. 29. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05) te čl. 3. ZID Zakona o obveznim odnosima (NN 78/15).

I. 4. Nalaže se 1. tuženiku Vodotehni d.o.o., Bjelovar, D. Demetra 34, OIB 21489083880, da isplati 4. tužitelju Marijanu Kemenoviću iz Križevaca, Kralja Petra Krešimira IV kbr. 37, OIB 30170338128, na ime neimovinske štete iznos od 330.000,00 kn / 43.798,53 eur³ sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 18. srpnja 2016., pa do isplate, te imovinske štete iznos od 1.275,00 kn / 169,22 eur³ sa

³ Fiksni tečaj konverzije 7,53450

zakonskom zateznom kamatom tekućom od 7. studenog 2022., pa do isplate, sve po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, sve to u roku od 15 dana.

I. 4.1. Odbija se kao neosnovan dio tužbenog zahtjeva 4. tužitelja Marijana Kemenovića da mu 1. tuženik Vodotehna d.o.o. isplati na ime imovinske štete iznad dosuđenog iznosa od 1.275,00 kn do zatraženog iznosa od 1.500,00 kn sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 3. listopada 2014., pa do isplate, po kamatnoj stopi iz čl. 29. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05) te čl. 3. ZID Zakona o obveznim odnosima (NN 78/15), te dio tužbenog zahtjeva za isplatu zakonske zatezne kamate na iznos imovinske štete od 1.275,00 kn za razdoblje od 3. listopada 2014. do 6. studenog 2022. po kamatnoj stopi iz čl. 29. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05) te čl. 3. ZID Zakona o obveznim odnosima (NN 78/15).

I. 5. Nalaže se 1. tuženiku Vodotehni d.o.o., Bjelovar, D. Demetra 34, OIB 21489083880, da isplati 5. tužitelju Josipu Sokaču iz Križevaca, Zagorska 76, OIB 17303135273, na ime imovinske štete iznos od 5.187,60 kn / 688,51 eur⁴ sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 3. listopada 2014., pa do isplate, iznos od 1.200,00 kn / 159,27 eur⁴, sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 7. studenog 2022., pa do isplate te iznos od 2.395,00 kn / 317,87 eur⁴ sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 2. studenog 2014., pa do isplate, sve po stopi do 31. srpnja 2015. koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, a od 1. kolovoza 2015. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna, sve to u roku od 15 dana.

I. 5.1. Odbija se kao neosnovan dio tužbenog zahtjeva 5. tužitelja Josipa Sokača da mu 1. tuženik Vodotehna d.o.o. isplati na ime imovinske štete iznad dosuđenog iznosa od 1.200,00 kn do zatraženog iznosa od 1.500,00 kn sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 3. listopada 2014., pa do isplate, po kamatnoj stopi iz čl. 29. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05) te čl. 3. ZID Zakona o obveznim odnosima (NN 78/15), te dio tužbenog zahtjeva za isplatu zakonske zatezne kamate na iznos imovinske štete od 1.200,00 kn za razdoblje od 3. listopada 2014. do 6. studenog 2022. po kamatnoj stopi iz čl. 29. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05) te čl. 3. ZID Zakona o obveznim odnosima (NN 78/15).

II. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev 1. tužitelja Filipa Sokača, 2. tužitelja Karla Sokača, 3. tužiteljice Željke Ivanković, 4. tužitelja Marijana Kemenovića i 5. tužitelja Josipa Sokača u odnosu na 2. tuženu Ninu Tenodi, 3. tuženika Danijela Vertuša i 4. tuženika Željka Mudri koji glasi:

⁴ Fiksni tečaj konverzije 7,53450

"Nalaže se 2. tuženju Nini Tenodi iz Križevaca, Ulica bana J. Jelačića 17, 3. tuženiku Danijelu Vertušu iz Križevaca, Ulica bana J. Jelačića 17 i 4. tuženiku Željku Mudri iz Donjih Križevčina 130, da solidarno sa 1. tuženikom Vodotehnom d.o.o., Bjelovar, D. Demetra 34, isplate 1. tužitelju Filipu Sokaču iz Križevaca, Bana J. Jelačića 17, na ime neimovinske štete iznos od 375.000,00 kn / 49.771,00 eur sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 18. srpnja 2016., pa do isplate, po kamatnoj stopi iz čl. 29. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05) te čl. 3. ZID Zakona o obveznim odnosima (NN 78/15), da 1. tužitelju Filipu Sokaču iz Križevaca, Bana J. Jelačića 17 plaćaju rentu zbog izgubljenog uzdržavanja u mjesečnom iznosu od 2.000,00 kn / 265,40 eur počev 30. rujna 2014., pa do 10. veljače 2019. sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dospjelosti svakog obroka uzdržavanja odnosno od svakog 10-tog u mjesecu za prethodni mjesec, pa do isplate, s time da su dospjele iznose uzdržavanja dužni platiti odjednom u roku od 15 dana, a dospjevajuće do svakog 10-tog u mjesecu.

Nalaže se 2. tuženju Nini Tenodi iz Križevaca, Ulica bana J. Jelačića 17, 3. tuženiku Danijelu Vertušu iz Križevaca, Ulica bana J. Jelačića 17 i 4. tuženiku Željku Mudri iz Donjih Križevčina 130, da solidarno sa 1. tuženikom Vodotehnom d.o.o., Bjelovar, D. Demetra 34, isplate 2. tužitelju Karlu Sokaču iz Križevaca, Bana J. Jelačića 17, na ime neimovinske štete iznos od 375.000,00 kn / 49.771,00 eur sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 18. srpnja 2016., pa do isplate, po kamatnoj stopi iz čl. 29. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05) te čl. 3. ZID Zakona o obveznim odnosima (NN 78/15), da 2. tužitelju Karlu Sokaču iz Križevaca, Bana J. Jelačića 17 plaćaju rentu zbog izgubljenog uzdržavanja u mjesečnom iznosu od 2.000,00 kn / 265,40 eur počev 30. rujna 2014., pa do 10. veljače 2019. sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dospjelosti svakog obroka uzdržavanja odnosno od svakog 10-tog u mjesecu za prethodni mjesec, pa do isplate, s time da su dospjele iznose uzdržavanja dužni platiti odjednom u roku od 15 dana, a dospjevajuće do svakog 10-tog u mjesecu.

Nalaže se 2. tuženju Nini Tenodi iz Križevaca, Ulica bana J. Jelačića 17, 3. tuženiku Danijelu Vertušu iz Križevaca, Ulica bana J. Jelačića 17 i 4. tuženiku Željku Mudri iz Donjih Križevčina 130, da solidarno sa 1. tuženikom Vodotehnom d.o.o., Bjelovar, D. Demetra 34, isplate 3. tužiteljici Željki Ivanković iz Sv. Petra Čvrsteca, Škvorci 11 na ime neimovinske štete iznos od 330.000,00 kn / 43.798,50 eur sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 18. srpnja 2016., pa do isplate, te imovinske štete iznos od 1.500,00 kn / 199,00 eur sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 3. listopada 2014., pa do isplate, sve po kamatnoj stopi iz čl. 29. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05) te čl. 3. ZID Zakona o obveznim odnosima (NN 78/15).

Nalaže se 2. tuženju Nini Tenodi iz Križevaca, Ulica bana J. Jelačića 17, 3. tuženiku Danijelu Vertušu iz Križevaca, Ulica bana J. Jelačića 17 i 4. tuženiku Željku Mudri iz Donjih Križevčina 130, da solidarno sa 1. tuženikom Vodotehnom d.o.o., Bjelovar, D. Demetra 34, isplate 4. tužitelju Marijanu Kemenoviću iz Križevaca, Kralja Petra Krešimira IV kbr. 37 na ime neimovinske štete iznos od 330.000,00 kn / 43.798,50 eur sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 18. srpnja 2016., pa do isplate, te imovinske štete iznos od 1.500,00 kn / 199,00 eur sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 3. listopada 2014., pa do isplate, sve po kamatnoj stopi iz čl. 29. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05) te čl. 3. ZID Zakona o obveznim odnosima (NN 78/15).

Nalaže se 2. tuženj Nini Tenodi iz Križevaca, Ulica bana J. Jelačića 17, 3. tuženiku Danijelu Vertušu iz Križevaca, Ulica bana J. Jelačića 17 i 4. tuženiku Željku Mudri iz Donjih Križevčina 130, da solidarno sa 1. tuženikom Vodotehnom d.o.o., Bjelovar, D. Demetra 34, isplate 5. tužitelju Josipu Sokaču iz Križevaca, Zagorska 76 na ime imovinske štete iznos od 5.187,60 kn / 688,50 eur te 2.000,00 kn / 265,40 eur, sve sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 3. listopada 2014., pa do isplate po kamatnoj stopi iz čl. 29. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05) te čl. 3. ZID Zakona o obveznim odnosima (NN 78/15), te iznos od 2.395,00 kn / 317,90 eur sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 2. studenog 2014., pa do isplate, po kamatnoj stopi iz čl. 29. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05) te čl. 3. ZID Zakona o obveznim odnosima (NN 78/15).

Nalaže se 2. tuženj Nini Tenodi iz Križevaca, Ulica bana J. Jelačića 17, 3. tuženiku Danijelu Vertušu iz Križevaca, Ulica bana J. Jelačića 17 i 4. tuženiku Željku Mudri iz Donjih Križevčina 130, da solidarno sa 1. tuženikom Vodotehnom d.o.o., Bjelovar, D. Demetra 34, 1. tužitelju Filipu Sokaču, 2. tužitelju Karlu Sokaču, 3. tužiteljici Željki Ivanković, 4. tužitelju Marijanu Kemenoviću i 5. tužitelju Josipu Sokaču naknade prouzročeni parnični trošak sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od donošenja odluke suda prvog stupnja, pa do isplate, po kamatnoj stopi iz čl. 3. ZID Zakona o obveznim odnosima (NN 78/15), sve u roku od 15 dana."

riješio je

I. Dopušta se preinaka tužbe povećanjem tužbenih zahtjeva na ime neimovinske štete 1. tužitelja Filipa Sokača na iznos od 375.000,00 kn, 2. tužitelja Karla Sokača na iznos od 375.000,00 kn, 3. tužiteljice Željke Ivanković na iznos od 330.000,00 kn i 4. tužitelja Marijana Kemenovića na iznos od 330.000,00 kn.

II. Nalaže se 1. tuženiku Vodotehni d.o.o., Bjelovar, D. Demetra 34, OIB 21489083880, da 1. tužitelju Filipu Sokaču iz Križevaca, Bana J. Jelačića 17, OIB 54731283256, naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 45.331,77 kn / 6.016,56 eur⁵ sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 7. studenog 2022., pa do isplate, sve po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, sve to u roku od 15 dana.

III. Nalaže se 1. tuženiku Vodotehni d.o.o., Bjelovar, D. Demetra 34, OIB 21489083880, da 2. tužitelju Karlu Sokaču iz Križevaca, Bana J. Jelačića 17, OIB 10484039818, naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 45.331,77 kn / 6.016,56 eur⁵ sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 7. studenog 2022., pa do isplate, sve po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, sve to u roku od 15 dana.

⁵ Fiksni tečaj konverzije 7,53450

IV. Nalaže se 1. tuženiku Vodotehni d.o.o., Bjelovar, D. Demetra 34, OIB 21489083880, da 3. tužiteljici Željki Ivanković iz Sv. Petra Čvrsteca, Škvorci 11, OIB 41909818544, naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 43.897,08 kn / 5.826,14 eur⁶ sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 7. studenog 2022., pa do isplate, sve po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, sve to u roku od 15 dana.

V. Nalaže se 1. tuženiku Vodotehni d.o.o., Bjelovar, D. Demetra 34, OIB 21489083880, da 4. tužitelju Marijanu Kemenoviću iz Križevaca, Kralja Petra Krešimira IV kbr. 37, OIB 30170338128, naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 43.897,08 kn / 5.826,14 eur⁶ sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 7. studenog 2022., pa do isplate, sve po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, sve to u roku od 15 dana.

VI. Nalaže se 1. tuženiku Vodotehni d.o.o., Bjelovar, D. Demetra 34, OIB 21489083880, da 5. tužitelju Josipu Sokaču iz Križevaca, Zagorska 76, OIB 17303135273, naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 2.077,08 kn / 275,68 eur⁶ sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 7. studenog 2022., pa do isplate, sve po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, sve to u roku od 15 dana.

VII. Nalaže se 1. tužitelju Filipu Sokaču iz Križevaca, Bana J. Jelačića 17, OIB 54731283256, da 2. tuženoj Nini Tenodi iz Križevaca, Ulica bana J. Jelačića 17, OIB 32893695142, 3. tuženiku Danijelu Vertušu iz Križevaca, Ulica bana J. Jelačića 17, OIB 78566866526 i 4. tuženiku Željku Mudri iz Donjih Križevčina 130, OIB 15674075609, naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 57.350,76 kn / 7.611,75 eur⁶ sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 7. studenog 2022., pa do isplate, sve po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, sve to u roku od 15 dana.

VIII. Nalaže se 2. tužitelju Karlu Sokaču iz Križevaca, Bana J. Jelačića 17, OIB 10484039818, da 2. tuženoj Nini Tenodi iz Križevaca, Ulica bana J. Jelačića 17, OIB 32893695142, 3. tuženiku Danijelu Vertušu iz Križevaca, Ulica bana J. Jelačića 17, OIB 78566866526 i 4. tuženiku Željku Mudri iz Donjih Križevčina 130, OIB 15674075609, naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 57.350,76 kn / 7.611,75 eur⁶ sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 7. studenog 2022., pa do isplate, sve po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana

⁶ Fiksni tečaj konverzije 7,53450

nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, sve to u roku od 15 dana.

IX. Nalaže se 3. tužiteljici Željki Ivanković iz Sv. Petra Čvrsteca, Škvorci 11, OIB 41909818544, da 2. tuženoj Nini Tenodi iz Križevaca, Ulica bana J. Jelačića 17, OIB 32893695142, 3. tuženiku Danijelu Vertušu iz Križevaca, Ulica bana J. Jelačića 17, OIB 78566866526 i 4. tuženiku Željku Mudri iz Donjih Križevčina 130, OIB 15674075609, naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 40.541,06 kn / 5.380,72 eur⁷ sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 7. studenog 2022., pa do isplate, sve po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, sve to u roku od 15 dana.

X. Nalaže se 4. tužitelju Marijanu Kemenoviću iz Križevaca, Kralja Petra Krešimira IV kbr. 37, OIB 30170338128 da 2. tuženoj Nini Tenodi iz Križevaca, Ulica bana J. Jelačića 17, OIB 32893695142, 3. tuženiku Danijelu Vertušu iz Križevaca, Ulica bana J. Jelačića 17, OIB 78566866526 i 4. tuženiku Željku Mudri iz Donjih Križevčina 130, OIB 15674075609, naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 40.541,06 kn / 5.380,72 eur⁷ sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 7. studenog 2022., pa do isplate, sve po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, sve to u roku od 15 dana.

XI. Nalaže se 5. tužitelju Josipu Sokaču iz Križevaca, Zagorska 76, OIB 17303135273, da 2. tuženoj Nini Tenodi iz Križevaca, Ulica bana J. Jelačića 17, OIB 32893695142, 3. tuženiku Danijelu Vertušu iz Križevaca, Ulica bana J. Jelačića 17, OIB 78566866526 i 4. tuženiku Željku Mudri iz Donjih Križevčina 130, OIB 15674075609, naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 1.977,61 kn / 262,47 eur⁷ sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 7. studenog 2022., pa do isplate, sve po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, sve to u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. 1. tužitelj Filip Sokač, 2. tužitelj Karlo Sokač, 3. tužiteljica Željka Ivanković, 4. tužitelj Marijan Kemenović i 5. tužitelj Josip Sokač su protiv 1. tuženika Vodotehne d.o.o., 2. tužene Nine Tenodi, 3. tuženika Danijela Vertuša i 4. tuženika Željka Mudri podnijeli tužbu radi naknade štete kod ovoga suda 18. srpnja 2016.

1.1. Tužitelji u tužbi navode da su 1. tužitelj Filip Sokač i 2. tužitelj Karlo Sokač djeca, 3. tužiteljica Željka Ivanković i 4. tužitelj Marijan Kemenović roditelji, a 5. tužitelj Josip Sokač punac pok. Valentine Sokač koja je smrtno stradala 29. rujna 2014. u Križevcima, Ul. Josipa bana Jelačića 17. 1. tuženik Vodotehna d.o.o., 2. tužena Nina Tenodi, 3. tuženik Danijel Vertuš i 4. tuženik Željko Mudri su etažni suvlasnici kuće i

⁷ Fiksni tečaj konverzije 7,53450

dvora upisanog u čkbr. 1104/1, zkulbr. 8847 k.o. Križevci, time da je 1. tuženik Vodotehna d.o.o. suvlasnik u 57/100 dijela, 2. tužena Nina Tenodi je suvlasnica u 11/100 dijela, 3. tuženik Danijel Vertuš je suvlasnik u 11/100 dijela i 4. tuženik Željko Mudri je suvlasnik u 10/100 dijela, te su tuženici i suvlasnici zajedničkih dijelova nekretnine kao što su temelji građevine, glavni zidovi, vanjska fasada, krovnište, limarija, glavni priključci infrastrukture te zemljišta koje su dužni zajednički, sporazumno održavati razmjerno veličini svojih suvlasničkih dijelova. Pok. Valentina Sokač smrtno je stradala u štetnom događaju koji se dogodio 29. rujna 2014. oko 5,30 sati kada je pristupila kliznim kolnim pomičnim metalnim vratima u prostoru dvorišta Ul. bana Josipa Jelačića 17, u suvlasništvu tuženika, pri čemu se istočni rub vrata nalazio izvan graničnika, a krajnji zapadni dio izvan predviđenih vodilica, zbog čega su tom prilikom vrata ispala iz ležišta i pala na oštećenu te ju usmrtila na licu mjesta. Radi se o vratima koja se nalaze sa sjeverne strane nekretnine tuženika dužine 6,60 m, visine 2,00 m, težine oko 600 kn, a zatvaraju prostor dužine 6,36 m između ograde nalazeće oko cijelog dvorišta tuženika. Zbog navedene smrti u tijeku je postupak pred Općinskim državnim odvjetništvom u Bjelovaru u predmetu broj K-DO-198/2015. Vrata dužine 6,60 m, visine 2,00 m, težine oko 600 kg koja zatvaraju prostor dužine 6,36 m između ograde nalazeće oko cijelog dvorišta tuženika, kod kojih se istočni rub vrata nalazio izvan graničnika, a krajnji zapadni dio izvan predviđenih vodilica predstavljaju opasnu stvar jer zbog njihovog položaja izvan vodilica odnosno graničnika predstavljaju povećanu opasnost za okolinu. Prema odredbi čl. 1063. Zakona o obveznim odnosima se za štetu koja je nastala u svezi sa opasnom stvari smatra da potječe od te stvari (a u konkretnom se slučaju nikako ne može utvrditi da predmetna opasna stvar nije bila uzrok štete) i to prema načelu pretpostavljene krivnje. Odredbom čl. 1064. Zakona o obveznim odnosima za štetu od opasne stvari odgovara njezin vlasnik, a u smislu odredbe čl. 70. st. 1. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima suvlasnici nekretnine, tuženici, odgovaraju solidarno. Dvije godine prije štetnog događaja 1. tužitelj Filip Sokač i 2. tužitelj Karlo Sokač izgubili su oca koji je smrtno stradao u prometnoj nezgodi pa je temeljem rješenja Općinskog suda u Križevcima broj R1-67/2014 od 10. listopada 2014. ostvarivanje roditeljske skrbi o njima jer su tada bili maloljetni povjereno baki Verici Sokač i djedu Josipu Sokaču. Temeljem odredbe čl. 1101. st. 1. Zakona o obveznim odnosima pravo na novčanu naknadu neimovinske štete u slučaju smrti imaju članovi uže obitelji, bračni drug, djeca. Orijentacijski kriteriji i iznosi za utvrđivanje visine pravične novčane naknade neimovinske štete Vrhovnog suda RH određuju da je pravična novčana naknada djetetu koje se nalazi kod skrbi roditelja za slučaj smrti roditelja iznos od 220.000,00 kn. S obzirom da je od dana donošenja označenih kriterija proteklo 12 godina, da su značajno porasli troškovi života i vrijednost novca to 1. tužitelj Filip Sokač i 2. tužitelj Karlo Sokač smatraju da svakom s obzirom na velike duševne boli koje trpe i koje će trpjeti cijeli život pripada novčana naknada u iznosu od 250.000,00 kn svakome. Njihova majka Valentina Sokač je u trenutku smrti radila kao medicinski laborant u KB Dubrava, Zagreb, te je izdvajala znatna sredstva za njihov život i školovanje jer im je bila jedini roditelj. Odredbom čl. 1094. st. 1. Zakona o obveznim odnosima određeno je da osoba koju je umrli redovito pomagao ili uzdržavao ima pravo na novčanu naknadu koju trpi gubitkom uzdržavanja. Stoga 1. tužitelj Filip Sokač i 2. tužitelj Karlo Sokač na ime naknade rente za izgubljeno uzdržavanje potražuju iznos od 2.000,00 kn mjesečno i to svaki. Po istim prednje navedenim kriterijima 3. tužiteljica Željka Ivanković i 4. tužitelj Marijan Kemenović, kao majka i otac pok. Valentine Sokač, potražuju iznos od 220.000,00 kn svaki. Odredbom čl. 1093. st. 1. Zakona o obveznim odnosima predviđeno je da onaj tko

prouzroči nečiju smrt dužan je naknaditi uobičajene troškove njegova pogreba. 3. tužiteljica Željka Ivanković i 4. tužitelj Marijan Kemenović su imali troškove nabave crnine u okvirnoj svoti prema cijenama u vrijeme sprovođa od 1.000,00 kn svaki, te trošak vijenca u visini od 500,00 kn svaki. Prema MP Računu broj: 2382/PJ1/8 od 2. listopada 2014. Komunalno poduzeće Križevci te prema Računu-Otpremnici broj 366/PJ2/2 od 2. listopada 2014. Komunalnog poduzeća Križevci 5. tužitelj Josip Sokač je platio sve pogrebne troškove vezane uz pogreb njegove snage te po navedenim računima potražuje naknadu imovinske štete u iznosu od 5.187,60 kn i 2.395,00 kn, a ujedno potražuje i trošak žalobne odjeće za 1. tužitelja Filipa Sokača i za 2. tužitelja Karla Sokača u okvirnoj svoti od 1.000,00 kn za svakog.

1.2. 1. tužitelj Filip Sokač, 2. tužitelj Karlo Sokač, 3. tužiteljica Željka Ivanković, 4. tužitelj Marijan Kemenović i 5. tužitelj Josip Sokač u tužbi potražuju od tuženika i to da solidarno isplate 1. tužitelju Filipu Sokaču na ime neimovinske štete iznos od 250.000,00 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 18. srpnja 2016. do isplate i na ime rente zbog izgubljenog uzdržavanja iznos od 2.000,00 kn mjesečno od 30. rujna 2014., pa nadalje sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dospelosti svakog obroka uzdržavanja odnosno od svakog 10-tog u mjesecu za prethodni mjesec pa do isplate, da solidarno isplate 2. tužitelju Karlu Sokaču na ime neimovinske štete iznos od 250.000,00 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 18. srpnja 2016. do isplate i na ime rente zbog izgubljenog uzdržavanja iznos od 2.000,00 kn mjesečno od 30. rujna 2014., pa nadalje sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dospelosti svakog obroka uzdržavanja odnosno od svakog 10-tog u mjesecu za prethodni mjesec pa do isplate, da solidarno isplate 3. tužiteljici Željki Ivanković na ime neimovinske štete iznos od 220.000,00 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 18. srpnja 2016. do isplate i na ime imovinske štete iznos od 1.500,00 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 3. listopada 2014. do isplate, da solidarno isplate 4. tužitelju Marijanu Kemenoviću na ime neimovinske štete iznos od 220.000,00 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 18. srpnja 2016. do isplate i na ime imovinske štete iznos od 1.500,00 kn sa zakonskom zateznom kamatom do 3. listopada 2014. do isplate, da solidarno isplate 5. tužitelju Josipu Sokaču na ime imovinske štete iznos od 5.187,60 kn i iznos od 2.000,00 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 3. listopada 2014. do isplate i iznos od 2.395,00 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 2. studenog 2014. do isplate.

1.3. Na ročištu za glavnu raspravu 5. veljače 2019. (list 207) 1. tužitelj Filip Sokač i 2. tužitelj Karlo Sokač su uredili tužbeni zahtjev zbog činjenice da su tijekom postupka postali punoljetni te su zatražili da im tuženi na ime neimovinske štete isplate svakom iznos od 250.000,00 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 18. srpnja 2016. do isplate te na ime rente zbog izgubljenog uzdržavanja iznos od 2.000,00 kn mjesečno svakom od 30. rujna 2014. do 10. veljače 2019. sa zakonskom zateznom kamatom od svakog 10-tog u mjesecu za prethodni mjesec, pa do isplate.

1.4. Na ročištu za glavnu raspravu 13. listopada 2021. (list 302) 1. tužitelj Filip Sokač, 2. tužitelj Karlo Sokač, 3. tužiteljica Željka Ivanković, 4. tužitelj Marijan Kemenović i 5. tužitelj Josip Sokač su postavili tužbeni zahtjev tako da zbog proteka vremena i zbog promjene orijentacijskih kriterija za naknadu štete 1. tužitelj Filip Sokač i 2. tužitelj Karlo Sokač potražuju od tuženih na ime neimovinske štete iznos od 375.000,00 kn svaki, a u preostalom dijelu tužbeni zahtjev ostaje neizmijenjen u odnosu na 1. tužitelja Filipa Sokača i 2. tužitelja Karla Sokača kako je postavljen na ročištu za

glavnu raspravu od 5. veljače 2019., 3. tužiteljica Željka Ivanković i 4. tužitelj Marijan Kemenović potražuju od tuženih na ime neimovinske štete iznos od 330.000,00 kn svaki, a u preostalom dijelu njihov tužbeni zahtjev ostaje neizmijenjen kako je postavljen u tužbi.

1.5. Na glavnoj raspravi 22. rujna 2022. (list 354 i 355) 1. tužitelj Filip Sokač, 2. tužitelj Karlo Sokač, 3. tužiteljica Željka Ivanković, 4. tužitelj Marijan Kemenović i 5. tužitelj Josip Sokač su postavili tužbeni zahtjev u skladu s odlukom o dvojnosti iskazivanja novčanih iznosa u valuti Republike Hrvatske odnosno kunama i eurima i to tako da 1. tužitelj Filip Sokač potražuje iznos od 375.000,00 kn odnosno 49.771,00 eur, na ime izgubljenog uzdržavanja iznos od 2.000,00 kn odnosno 265,40 eur, 2. tužitelj Karlo Sokač potražuje iznos od 375.000,00 kn odnosno 49.771,00 eur, na ime izgubljenog uzdržavanja iznos od 2.000,00 kn odnosno 265,40 eur, 3. tužiteljica Željka Ivanković potražuje iznos od 330.000,00 kn odnosno 43.798,50 eur, te na ime imovinske štete iznos od 1.500,00 kn odnosno 199,00 eur, 4. tužitelj Marijan Kemenović potražuje iznos od 330.000,00 kn odnosno 43.798,50 eur, te na ime imovinske štete iznos od 1.500,00 kn, odnosno 199,00 eur i 5. tužitelj Josip Sokač na ime imovinske štete potražuje iznos od 5.187,60 kn odnosno 688,50 eur, iznos od 2.000,00 kn odnosno 265,40 eur te iznos od 2.395,00 kn odnosno 317,90 eur.

1.6. 1. tužitelj Filip Sokač, 2. tužitelj Karlo Sokač, 3. tužiteljica Željka Ivanković, 4. tužitelj Marijan Kemenović i 5. tužitelj Josip Sokač predlažu da sud prihvati tužbene zahtjeve, potražuju troškove postupka.

2. 1. tuženik Vodotehna d.o.o. u odgovoru na tužbu (list 102) navodi da se protivni tužbenom zahtjevu tužitelja. Dalje navodi da vrata koja se normalno koriste ne predstavljaju opasnu stvar, a što je pok. Valentina Sokač s njima radila i zašto su ista pala, a da se pri tom to godinama, preko 10 godina, nije dogodilo nikome drugome, nije utvrđeno. Jedan od suvlasnika nekretnine pa dakle i tih vrata bila je i sama Valentina Sokač. U dopisu PU koprivničko-križevačke, PP Križevci od 17. listopada 2014. je navedeno "do smrti je došlo za vrijeme dok je ista zatvarala kolna klizna vrata parkirališta dimenzija 660x200 cm, izrađena od čeličnih profila, a koja su pri tom ispala iz ležišta i pala na oštećenu te ju priklještila uz tlo, a gdje je ista i pronađena od strane Sanele Novak.". Prema tome iz kojeg razloga su vrata ispala iz ležišta dok ih je zatvarala Valentina Sokač nije utvrđeno. Raspravljanje o kriterijima za visinu nastale štete nema smisla jer je istu prouzročila sama Valentina Sokač.

2.1. 1. tuženik Vodotehna d.o.o. predlaže da sud odbije tužbene zahtjeve, potražuje troškove postupka.

3. 2. tužena Nina Tenodi, 3. tuženik Danijel Vertuš i 4. tuženik Željko Mudri u odgovoru na tužbu (list 54 – 56) navode da se protive tužbenom zahtjevu tužitelja. Osporavaju da su tuženici u vrijeme štetnog događaja bili suvlasnici na nekretnini upisanoj u zkulbr. 8847 k.o. Križevci, čkbr. 1104/1 obzirom da je nekretnina etažirana tako da je svaki od njih imao posebnu etažnu cjelinu, a prema stanju zemljišnih knjiga u vrijeme kad su tuženici kupovali svoju nekretninu udio iskazan u postotku vlasništva od cjelokupne površine građevine i zemljišta na strani 2. tužene Nine Tenodi i 3. tuženika Danijela Vertuša bio je 10/100, a 4. tuženika Željka Mudri 9/10 dijelova. Svoje nekretnine 2. tužena Nina Tenodi je stekla temeljem Ugovora o

kupoprodaji nekretnina sklopljenog 22. kolovoza 2012. od strane nje kao kupca i prodavatelja Vodotehne d.o.o. zastupane po Draženu Tiriću, a predmet kupoprodaje je bila posebna etažna cjelina 11. stambeni prostor 1, u nacrtu označenom ljubičastom bojom i slovom C na I katu građevine ukupne površine 69,87 m², uz pripadajuće zajedničke dijelove zgrade i zajednički prostor kako je navedeno u ugovoru. 3. tuženik Danijel Vertuš je nekretnine stekao temeljem Ugovora o kupoprodaji nekretnina sklopljenog 1. lipnja 2012. od strane njega kao kupca i prodavatelja Vodotehne d.o.o. zastupane po Draženu Tiriću, a predmet kupoprodaje je bila posebna etažna cjelina 12. stambeni prostor 2, u nacrtu označenom narančastom bojom i slovom D na I katu građevine ukupne površine 69,89 m², uz pripadajuće zajedničke dijelove zgrade i zajednički prostor kako je navedeno u ugovoru, dok je 4. tuženik Željko Mudri nekretnine stekao temeljem Ugovora o kupoprodaji nekretnina koji je sklopljen 12. listopada 2012. od strane njega kao kupca i prodavatelja Vodotehna d.o.o. zastupane po Draženu Tiriću, a predmet kupoprodaje je bila posebna etažna cjelina 14. stambeni prostor 4, u nacrtu označenom žutom bojom i slovom F u potkrovlju građevine ukupne površine 64,27 m², uz pripadajuće zajedničke dijelove zgrade i zajednički prostor kako je navedeno u ugovoru. U kupoprodajnim ugovorima 3. tuženika Danijela Vertuša i 4. tuženika Željka Mudri navedeni su zajednički dijelovi zgrade i zemljišta dok kupoprodajni ugovor 2. tužene Nine Tenodi to ne sadrži. 2. tužena Nina Tenodi, 3. tuženik Danijel Vertuš i 4. tuženik Željko Mudri nekretnine su stekli od mjeseca lipnja do listopada 2012. U vrijeme kupnje nekretnina, nekretnina na južnoj strani uz Ulicu bana J. Jelačića je bila posebna stambena građevina u kojoj je u prizemlju prodavatelj Vodotehna d.o.o. imala svoje poslovne prostore dok su 2. tužena Nina Tenodi i 3. tuženik Danijel Vertuš kupili stanove na 1. kat, a 4. tuženik Željko Mudri stan u potkrovlju. Pristup i ulaz na nekretnine svih tuženika bio je na južnoj strani nekretnine od Ulice bana J. Jelačića kroz vežu, na ulazu u vežu bila su velika dvokrilna drvena vrata. Isključivo tim ulazom ovi tuženici su se služili da bi ulazili na nekretninu kako pješice tako i vozilima te prilazili posebnim etažnim cjelinama i svojim parkirnim mjestima. U vrijeme kupnje na sjevernoj strani građevinske čestice postojala je željezna ograda sa kliznim vratima kakovo stanje je bilo i u vrijeme štetnog događaja. 2. tužena Nina Tenodi, 3. tuženik Danijel Vertuš i 4. tuženik Željko Mudri nemaju saznanja kada je ograda građena, ali moguće da je to bilo i desetak godina prije kupnje nekretnina. Istočni i zapadni dijelovi nekretnine također su bili ograđeni identičnom ogradom na ovim dijelovima na kojima duž granica parcele nije bilo građevina. Tuženici nemaju saznanja tko je predmetnu ogradu uključujući i klizna vrata sagradio, ali znaju da ograda nije bila sastavnim dijelom elaborata etažiranja broj E-05/11 iz mjeseca srpnja 2011. izgrađenog po Marku Kašiku, dipl. ing. građevine iz KAŠIK projektiranje, inženjering, konzalting d.o.o. Križevci. Na snimci građevinske parcele vidljivo je da na sjevernoj strani građevine nema opisa ograde niti ulaznih vratiju niti bilo kakva isprava o tome tko je i kada postavio ogradu i je li za nju ishodio građevinsku dozvolu. Prodavatelj po zakonskom zastupniku Draženu Tiriću prilikom prodaje nekretnina rekao je 2. tuženoj Nini Tenodi, 3. tuženiku Danijelu Vertušu i 4. tuženiku Željku Mudri da ulazna vrata na sjevernoj strani građevinske parcele koristi isključivo 1. tuženik Vodotehna d.o.o. koji tuda vrši prijevoz za dovoz i odvoz robe kamionima. Poslovna djelatnost 1. tuženika Vodotehne d.o.o. tada i u vrijeme štetnog događaja bila je prodaja svih potrepština vodovodne instalacije, grijanja, sanitarije i keramike i isto je odlagalo u skladišne prostore u vlasništvu 1. tuženika Vodotehne d.o.o. na sjeverozapadnoj strani građevinske parcele. Prilikom kupnje nekretnina 2. tužena Nina Tenodi, 3. tuženik Danijel Vertuš i 4. tuženik Željko

Mudri preuzeli su samo ključeve od haustora veže, poštanskog sandučića, ulaza u stubište zgrade koje je s dvorišne strane i svaki od svog stana. Nikada nisu imali ključeve vratiju za ulaz u dvorište na sjevernoj strani građevinske parcele niti su se ikada tim pravcem služili već su ta vrata služila isključivo za potrebe osnovne djelatnosti 1. tuženika Vodotehne d.o.o. Nakon štetnog događaja na zahtjev 1. tuženika Vodotehne d.o.o. ponovno je rađeno etažiranje prema elaboratu broj E05/12/15 iz rujna 2015. kod istog trgovačkog društva KAŠIK d.o.o. Na zahtjev 1. tuženika Vodotehne d.o.o. tuženici su bili sudionici tog etažiranja da bi 1. tuženik Vodotehna d.o.o. mogao upisati u zemljišne knjige posebne etažne cjeline jer je poslovne prostore pretvorio u stambene i tada su 2. tužena Nina Tenodi, 3. tuženik Danijel Vertuš i 4. tuženik Željko Mudri pristali i o tome dali očitovanje da omogućavaju i dozvoljavaju 1. tuženiku Vodotehni d.o.o. prenamjenu poslovnog prostora u stambene. Nakon provedbe tog etažnog elaborata, nakon štetnog događaja, 2. tužena Nina Tenodi, 3. tuženik Danijel Vertuš i 4. tuženik Željko Mudri su u zemljišnim knjigama upisani u odnosu na podjelu građevine sa površinom i postotkom vlasništva od cjelokupne građevine i zemljišta ovoga puta uključujući i čkbr. 1104/2 koja nije bila predmet kupoprodaje za korist 2. tužene Nine Tenodi, 3. tuženika Danijela Vertuša i 4. tuženika Željka Mudri tako da je za 2. tuženu Ninu Tenodi i 3. tuženika Danijela Vertuša iskazan omjer 11/100, a za 4. tuženika Željka Mudri 10/100. U elaboratu tog etažiranja iz mjeseca rujna 2015. na skici lica mjesta situacije odjednom je upisano na sjevernoj strani građevinske čestice "zajednički ulaz za sve prostore", mada to nije istinski podatak niti je ulaz sa sjeverne strane bio predmet kupoprodajnog ugovora, a ti tuženici taj ulaz nikada nisu koristili. Klizna vrata na sjevernoj strani nekretnine otvaraju se na nekretninu koja je u vlasništvu HEP-a i po kojoj ne postoji nikakav put, dok 1. tuženik Vodotehna d.o.o. tu nekretninu koristi za prijevoz prema njegovim navodima zbog toga što kamionima kojima transportira robu za poslovnu djelatnost ne može ući na nekretninu kroz vežu od Ulice bana J. Jelačića. Iako je u zemljišnim knjigama upisano da su zajednički dijelovi nekretnine i zemljište, ograda koja je formalno postojala u vrijeme kupnje, ali je pravno nije bilo, to 2. tužena Nina Tenodi, 3. tuženik Danijel Vertuš i 4. tuženik Željko Mudri po osnovu vlasništva posebnih dijelova nekretnina i zajedničkih dijelova u zemljištu ne mogu odgovarati ni za kakvu štetu koja bi nastala od eventualno opasne stvari željeznih vratiju ograde na sjevernoj strani građevine, obzirom da taj dio nekretnine pravno nije postojao, a faktično ga nikada nisu uzeli u posjed. Isključivo taj posjed je vršen od strane 1. tuženika Vodotehne d.o.o. kako je ranije opisano za njegove potrebe, 1. tuženik Vodotehna d.o.o. je isključivo imao ključeve od tih vratiju kao i odgovornost za njihovu ispravnost ili neispravnost. Udio 2. tužene Nine Tenodi, 3. tuženika Danijela Vertuša i 4. tuženika Željka Mudri kao vlasnika posebnih etažnih cjelina u vlasništvu zemljišta ne daje osnova tužiteljima za potraživanje prema njima po osnovi objektivne odgovornosti od opasne stvari kada bi i bilo utvrđeno da se ovdje odgovara bez krivnje po načelu uzročnosti, a isti tuženici bi još manje mogli biti odgovorni po kriteriju krivnje. Iz zapisnika o očevidu PP Križevci od 29. rujna 2014. proizlazi da je prema podacima o nalazu na licu mjesta na središnjem dijelu spornih predmetnih vrata bila postavljena metalna ploča plave boje, dimenzija 3,99 m x 1,01 m, sa natpisom "VODOTEHNA" pa predmetno ukazuje na osnovanost svih navoda 2. tužene Nine Tenodi, 3. tuženika Danijela Vertuša i 4. tuženika Željka Mudri. Iz pismena PP Križevci od 17. listopada 2014. koje je dostavljeno ŽDO-u u Varaždinu proizlazi da se događaj zbio 28/29. rujna 2014. između 22,30 i 5,00 sati, pa tužitelji trebaju dokazati kada se točno štetni događaj zbio, a s obzirom na to da njihova odgovornost nije objektivna i da ne odgovaraju po kriteriju uzročnosti tužitelji moraju

dokazati krivnju tuženika za štetni događaj. Iz Zapisnika o očevidu proizlazi da je u vrijeme štetnog događaja rađena rekonstrukcija Ulice bana J. Jelačića pa i u nivou predmetne nekretnine, međutim, pješaci su unatoč rekonstrukciji na nekretninu uvijek mogli i ulazili s ulične strane jer je nogostup posljednji rekonstruiran, a radnici su uvijek građevinskim materijalom kojeg su postavljali omogućavali ulaz pješacima od ulice na nekretninu. Prema saznanju 2. tužene Nine Tenodi, 3. tuženika Danijela Vertuša i 4. tuženika Željka Mudri pok. Valentina Sokač bila je u identičnom režimu vlasništva na predmetnim nekretninama pa smatraju da je i ona imala ulaz na nekretninu samo s ulične strane te oni nemaju nikakvog saznanja pod kojim okolnostima je uopće došlo do štetnog događaja te ulaska i izlaska pokojne kroz predmetna vrata. 2. tužena Nina Tenodi, 3. tuženik Danijel Vertuš i 4. tuženik Željko Mudri osporavaju da bi vrata sama za sebe predstavljala opasnu stvar te da bi njihova odgovornost bila bez krivnje po kriteriju uzročnosti odnosno pretpostavljene krivnje. Smatraju da odgovornost za nastalu štetu može biti samo po kriteriju krivnje, a na njihovoj strani ne postoji štetna radnja da bi mogli odgovarati po kriteriju krivnje. Ističu da je teret dokaza o dinamici događaja, upotrebi vratiju od strane pok. Valentine Sokač, kao i tvrdnje da su vrata opasna stvar, na strani tužitelja. Lice mjesta je prije obavljanja uviđaja promijenjeno toliko da su vrata bila u podignutom položaju pa i u tom smislu teret dokaza leži na tužiteljima da dokažu činjenicu opasne stvari s obzirom na način kako su ista bila postavljena i funkcionirala te što se konkretno u datim uvjetima dogodilo. 2. tužena Nina Tenodi, 3. tuženik Danijel Vertuš i 4. tuženik Željko Mudri ukazuju da njihova odgovornost ne može biti i nije solidarna jer kada bi se i utvrdila po osnovu etažnog vlasništva odgovornost svakog od tuženika njihova obveza je djeljiva i svaki od njih mogao bi odgovarati za štetu samo u granicama svog udjela u cijeloj nekretnini, a koji udjeli su u vrijeme kupoprodaje iskazivani u postotku 10 dijelova na strani 2. tužene Nine Tenodi i 3. tuženika Danijela Vertuša i 9 dijela na strani 4. tuženika Željka Mudri. Opreza radi 2. tužena Nina Tenodi, 3. tuženik Danijel Vertuš i 4. tuženik Željko Mudri ističu prigovor doprinosa pok. Valentine Sokač jer je u datim uvjetima na njima nepoznati način koristila predmetna vrata koja su služila isključivo i jedino 1. tuženiku Vodotehni d.o.o. 2. tužena Nina Tenodi, 3. tuženik Danijel Vertuš i 4. tuženik Željko Mudri osporavaju osnovanost i visinu postavljenog zahtjeva jer smatraju da nisu odgovorni za štetni događaj, te nisu u obvezi platiti pravičnu novčanu naknadu obzirom na posljedice istog. Smatraju da pok. Valentina od svoje plaće uz obvezu otplaćivanja kredita koji je podigla za kupnju strana ne bi mogla još za svakog sina izdvajati po 2.000,00 kn za uzdržavanje. Ističu i da su 1. tužitelj Filip Sokač i 2. tužitelj Karlo Sokač imali i da imaju svoje prihode, mirovinu od pok. oca Hrvoja Sokač za kojeg su ostvarili i odštetu. 2. tužena Nina Tenodi, 3. tuženik Danijel Vertuš i 4. tuženik Željko Mudri osporavaju tužbene zahtjeve 3. tužiteljice Željke Ivanković i 4. tužitelja Marijana Kemenovića, roditelja pok. Valentine Sokač, jer su previsoko postavljeni i jer ti tužitelji nisu pružili nikakav dokaz da bi realno imali troškove za nabavu prikladne odjeće-crnine i za vijence. Ističu da 5. tužitelj Josip Sokač nije bio ni u kakvoj obvezi snositi troškove pogreba Valentine Sokač, pa ako je taj trošak imao prema računima što ih prilaže, nema pravnog osnova temeljem kojeg bi plaćene iznose mogao potraživati od 2. tužene Nine Tenodi, 3. tuženika Danijela Vertuša i 4. tuženika Željka Mudri. Zahtjev za naknadu štete za žalobnu odjeću 1. tužitelja Filipa Sokača i 2. tužitelja Karla Sokača je bez ikakvog osnova.

3.1. 2. tužena Nina Tenodi, 3. tuženik Danijel Vertuš i 4. tuženik Željko Mudri predlažu da sud odbije tužbeni zahtjev, potražuje troškove postupka.

4. Presudom i rješenjem broj Pn-150/16-59 od 25. travnja 2019. riješeno je da su tužbeni zahtjevi 1. tužitelja Filipa Sokača i 2. tužitelja Karla Sokača povučeni u dijelu u kojem su zahtijevali isplatu rente zbog izgubljenog uzdržavanja u mjesečnom iznosu u od 2.000,00 kn od 11. veljače 2019., pa nadalje, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama po kamatnoj stopi iz čl. 29. Zakona o obveznim odnosima, koje teku od dospelosti svakog iznosa rente 10-tog u mjesecu za prethodni mjesec do isplate. To je rješenje postalo pravomoćno.

5. Na ročištu za glavnu raspravu 13. listopada 2021. (list 302) 1. tužitelj Filip Sokač, 2. tužitelj Karlo Sokač, 3. tužiteljica Željka Ivanković i 4. tužitelj Marijan Kemenović su postavili tužbeni zahtjev tako da zbog protoka vremena i zbog promjene orijentacijskih kriterija za naknadu štete 1. tužitelj Filip Sokač i 2. tužitelj Karlo Sokač potražuju od tuženih na ime neimovinske štete iznos od 375.000,00 kn svaki, a u preostalom dijelu tužbeni zahtjev ostaje neizmijenjen u odnosu na 1. tužitelja Filipa Sokača i 2. tužitelja Karla Sokača kako je postavljen na ročištu za glavnu raspravu od 5. veljače 2019., 3. tužiteljica Željka Ivanković i 4. tužitelj Marijan Kemenović potražuju od tuženih na ime neimovinske štete iznos od 330.000,00 kn svaki, dok u preostalom dijelu njihov tužbeni zahtjev ostaje neizmijenjen kako je postavljen u tužbi.

5.1. Dakle, 1. tužitelj Filip Sokač, 2. tužitelj Karlo Sokač, 3. tužiteljica Željka Ivanković i 4. tužitelj Marijan Kemenović su preinačili svoje tužbene zahtjeve jer su zatražili povećane iznose s osnova neimovinske štete.

5.2. Odredbom čl. 190. st. 3. ZPP-a propisano je da nakon dostave tužbe tuženiku za preinaku tužbe potreban je pristanak tuženika; ali i kad se tuženik protivi, sud može dopustiti preinaku ako smatra da bi to bilo svrsishodno za konačno rješenje odnosa među strankama.

5.3. Odredbom čl. 190. st. 4. ZPP-a propisano je da će se smatrati da postoji pristanak tuženika na preinaku tužbe ako se on upusti u raspravljanje o glavnoj stvari po preinačenoj tužbi, a nije se prije toga protivio preinaci.

5.4. 1. tuženik Vodotehna d.o.o., 2. tužena Nina Tenodi, 3. tuženik Danijel Vertuš i 4. tuženik Željko Mudri su se protivili preinaci tužbe.

5.5. Budući da su 1. tužitelj Filip Sokač, 2. tužitelj Karlo Sokač, 3. tužiteljica Željka Ivanković i 4. tužitelj Marijan Kemenović preinačili svoje tužbene zahtjeve zbog protoka vremena i promjene orijentacijskih kriterija za naknadu štete (Naime, na sjednici Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj: Su-IV-47/2020-5 održanoj 5. ožujka 2020. i 15. lipnja 2020. prihvaćeno je pravno shvaćanje kojim se mijenjaju orijentacijski kriteriji i iznosi za utvrđivanje visine pravične novčane naknade nematerijalne štete Vrhovnog suda Republike Hrvatske od 29. studenog 2002. na način da se tada prihvaćeni iznosi naznačeni u novčanim jedinicama kunama povećavaju za 50%, također je zauzeto pravno shvaćanje da se navedeni kriteriji i tako povećani iznosi za 50% u primjeni ZOO primjenjuju uvijek kada sudovi odlučuju o visini pravične novčane naknade neimovinske štete u slučaju povrede prava osobnosti na sve obvezne odnose nastale nakon 1. siječnja 2006. i stupanja na snagu ZOO/05. Naveden orijentacijski kriteriji primjenjuju se na sve pravične

postupke za naknadu neimovinske štete u svim stupnjevima suđenja (ubuduće), tj. od dana prihvaćanja na sjednici Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske, točnije od 15. lipnja 2020.) po ocjeni suda preinaka je svrsishodna za konačno razrješenje odnosa među strankama i ista je dopuštena.

5.6. Stoga je odlučeno kao u toč. I. izreke rješenja.

6. Radi razjašnjenja spornih, a za presuđenje odlučnih činjenica, sud je izveo dokaze uvidom u spis Općinskog državnog odvjetništva u Bjelovaru broj K-DO-198/2015, rodne listove (list 11 i 12), smrtni list (list 13), zapisnik o očevidu Policijske uprave koprivničko-križevačke, Policijske postaje Križevci od 29. rujna 2014. (list 14 – 17), izvatke iz zemljišne knjige (list 18 – 23 i 124 - 148), izvješće o smrti Policijske uprave koprivničko-križevačke, Policijske postaje Križevci od 17. listopada 2014. (list 24 i 25), izvatke iz novinskih portala (list 26 – 32), rješenje Općinskog suda u Križevcima broj R1-67/2014-3 od 10. listopada 2014. (list 33), račun od 2. listopada 2014. (list 34), račun – otpremnicu od 2. listopada 2014. (list 35 i 36), elaborat za provedbu posebnih dijelova građevine (list 58 – 80), ugovore o kupoprodaji nekretnina od 22. kolovoza 2012., od 1. lipnja 2012. i od 12. listopada 2012. (list 81 – 85 i 325 - 327), procjenu vrijednosti nekretnina (list 86 – 98 i 328 - 347), podatke Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, Područnog ureda u Koprivnici od 24. siječnja 2017. (list 112 i 114), podatke Podravske banke d.d. od 27. siječnja 2017. (list 115), podatke Kliničke bolnice Dubrava od 24. siječnja 2017. (list 117), zapisnik Ministarstva rada i mirovinskog sustava, Inspektorata rada, Područnog ureda Varaždin, Ispostave u Koprivnici (list 149), zapisnik o inspekcijskom nadzoru Ministarstva rada i mirovinskog sustava, Inspektorata rada, Područnog ureda Varaždin, Ispostave u Koprivnici (list 150 – 152), fotografije (list 153 i 154), podatke Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, Područnog ureda u Koprivnici od 20. travnja 2018. (list 177), službenu zabilješku Policijske uprave koprivničko-križevačke, Policijske postaje Križevci od 5. ožujka 2014. (list 188), rješenje Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, Područnog ureda u Koprivnici od 21. rujna 2018. (list 212), ugovore o radu na određeno vrijeme od 12. veljače 2019. (list 213 i 214), rješenje Općinskog državnog odvjetništva u Bjelovaru Kis-DO-3/2020-57 od 14. siječnja 2020. (list 349 – 353) i ostalu dokumentaciju koja prileži spisu predmeta.

6.1. Izveden je dokaz saslušanjem svjedoka Miljenka Kosa (list 179 i 180), Sanele Novak (list 180 i 181), Marine Žuti (list 181 i 182), Verice Sokač (list 183 i 184) i Marka Kašike (list 208).

6.2. Izveden je dokaz saslušanjem 1. tužitelja Filipa Sokača (list 208, 209 i 355), 2. tužitelja Karla Sokača (list 209, 210 i 355), 3. tužiteljice Željke Ivanković (list 182, 183 i 356), 4. tužitelja Marijana Kemenovića (list 162, 163 i 356), 5. tužitelja Josipa Sokača (list 163 – 165 i 356), z.z. 1. tuženika Vodotehne d.o.o. Dražena Tirića (list 165, 166 i 356), 2. tužene Nine Tenodi (list 166, 167 i 357), 3. tuženika Danijela Vertuša (list 168, 169 i 357) i 4. tuženika Željka Mudri (list 169, 170 i 357).

7. Izvedene dokaze sud je ocijenio u smislu odredbe čl. 8. ZPP-a.

8. Predmet spora je zahtjev 1. tužitelja Filipa Sokača, 2. tužitelja Karla Sokača, 3. tužiteljice Željke Ivanković i 4. tužitelja Marijana Kemenovića za isplatu naknade neimovinske štete, te 5. tužitelja Josipa Sokača, 1. tužitelja Filipa Sokača, 2. tužitelja

Karla Sokača, 3. tužiteljice Željke Ivanković i 4. tužitelja Marijana Kemenovića za isplatu naknade imovinske štete i to 1. tužitelja Filipa Sokača i 2. tužitelja Karla Sokača, kao djece, 3. tužiteljice Željke Ivanković i 4. tužitelja Marijana Kemenovića, kao roditelja i 5. tužitelja kao punca zbog smrti pok. Valentine Sokač koja je smrtno stradala 28./29. rujna 2014. u Križevcima, Ul. J. bana Jelačića 17.

9. Iz izvješća o smrti Policijske uprave koprivničko-križevačke, Policijske postaje Križevci od 17. listopada 2014. (list 24 i 25) proizlazi da je 28./29. rujna 2014. u vremenu od 22,30 do 5,00 sati u Križevcima, Ul. J. bana Jelačića kbr. 17, na prostoru dvorišta koje pripada stanarima stambene zgrade i 1. tuženiku Vodotehni d.o.o., došlo do nesretnog slučaja u kojem je smrtno stradala Valentina Sokač rođena 12. rujna 1977. sa prebivalištem na toj adresi. Do smrti je došlo za vrijeme dok je ista zatvarala kolna klizna vrata parkirališta dimenzije 660 x 200 cm, izrađena od čeličnih profila, a koja su pri tom ispala iz ležišta i pala na oštećenu te ju priklještila uz tlo, a gdje je ista i pronađena od strane Sanele Novak.

10. U zapisniku o očevidu Policijske uprave koprivničko-križevačke, Policijske postaje Križevci od 29. rujna 2014. (list 14 – 17) se navodi da su metalna klizna vrata ograde dimenzija 660 cm x 200 cm, načinjena od čeličnih kvadratnih profila dimenzija 8 x 4 cm, unutar kojih su okrugle metalne cijevi postavljene okomito, debljine 2,7 cm, razmaka jedna od druge 15 cm. Vrata su zatečena donjim dijelom izvan predviđene vodilice za klizanje kotača, a nagnuta su prema dvorišnoj strani (u smjeru juga) i oslonjena na drvene podloške na visinu od 60 cm od tla (podloške su postavili vatrogasci kada su podigli vrata da oslobode tijelo preminule). U središnjem dijelu vrata nalazi se postavljena metalna ploča plave boje, dimenzija 399 x 101 cm, na kojoj je natpis "VODOTEHNA". Pregledom vrata, na 5. šipki lijevo od desnog ruba, na 34 cm od gornjeg ruba, pronađeni su tragovi crvene boje nalik na krv. Fiksirano fotografijom, označeno brojem 1. Pregledom metalne ograde utvrđeno je da su metalna klizna vrata, koja su pronađena na tlu, inače postavljena na zapadnu ogradu, tj. na desnu ogradu gledajući izvana prema dvorištu. Ta je ograda visine 210 cm. Na njoj su u gornjem dijelu postavljene dvije vodilice kliznih vrata. Iste su sastavljene od dva kotačića promjera 4 cm, između kojih je razmak 4,1 cm. Prvi od para kotačića-vodilica, postavljen je na 13,25 m zapadno od sjeveroistočnog ugla ograde, dok je drugi postavljen na 15,78 cm zapadno od iste točke. Postavljeni su na gornjem dijelu ograde, na 210 cm od tla. Na prostoru između dva stupa ograde, na tlu je nađena metalna šina visine oko 1 cm predviđena za klizanje ograde. Na suprotnom stupu, koji se nalazi lijevo gledajući izvana prema dvorištu, nalazi se metalni graničnik vrata koji je postavljen na 118 - 122 cm od tla. Za vrijeme očevida vršeno je podizanje kliznih vrata iz pozicije u kojoj su zatečena do navedenog graničnika, a kojom prilikom je utvrđeno da se krajnji istočni rub vrata (koji bi trebao prilikom zatvaranja udariti u graničnik) nalazi izvan graničnika, dok se krajnji zapadni dio vrata nalazi izvan predviđenih vodilica. Fiksirano fotografijom, označeno brojem 3.

11. Iz zapisnika Ministarstva rada i mirovinskog sustava, Inspektorata rada, Područnog ureda Varaždin, Ispostave u Koprivnici, od 29. rujna 2014. (list 3 - 5 spisa Općinskog državnog odvjetništva u Bjelovaru broj K-DO-198/2015) proizlazi da su vrata od pada kojih je stradala Valentina Sokač, bila klizna metalna, dimenzija 660 cm x 200 cm. Bila su napravljena od čeličnih kvadratnih profila 8 x 4 cm unutar kojih su bile olovne metalne cijevi postavljene okomito debljine 2,7 cm razmaka jedna od

druge 15 cm. Vrata su se kretala po fiksnom kutnom profilu pomoću dva kotačića (promjera 8 cm) u smjeru pružanja ograde. Na lijevom stupu (gledajući s prostora parkirališta) na visini od 2,08 m nalazi se graničnik koji je navaren na metalni stup ograde i strši prema dvorištu oko 15 cm. Na istom su s donje strane dva okrugla valjka (isti se okreću oko svoje osi) na razmaku od 4,5 cm između kojih su se kretala vrata. Na razmaku od 2,48 m (drugom metalnom stupu), se nalazi isti takav graničnik. Na desnom stupu (gledajući iz prostora parkirališta) se na visini od 1,20 m nalazi metalni graničnik koji strši prema parkiralištu u dužni oko 13 cm. Isti ima oblik slova "U" time da mu je ulazni dio širine 8,5 cm, a završetak profila 4,5 cm. Pregledom ograde također je utvrđeno da je prvi stup s lijeve strane (na kojem se nalazi gornji cjevasti graničnik) malo savinut prema parkiralištu. Inspektor zaštite na radu je rješenjem na zapisniku od 29. rujna 2014. zabranio uporabu kliznih vrata na sjevernom pomoćnom ulazu u parkirališni prostor stambeno poslovne građevine na adresi Križevci, Bana J. Jelačića 17.

12. Dakle, iz naprijed navedenog te iz preslike foto dokumentacije očevida Policijske uprave koprivničko-križevačke, Policijske postaje Križevci od 29. rujna 2014. i zapisnika o obdukciji od 30. rujna 2014. (iz spisa K-DO-198/2015) proizlazi da je pok. Valentina Sokač smrtno stradala 28./29. rujna 2014. u Križevcima, Ul. J. bana Jelačića 17. na način da su kolna klizna metalna vrata dimenzija 660 cm x 200 cm ispala iz ležišta i pala na pok. Valentinu Sokač.

13. Uvidom u spis Općinskog državnog odvjetništva u Bjelovaru broj K-DO-198/2015 utvrđeno je da je Ministarstvo rada i mirovinskog sustava, Inspektorata rada, Središnjeg ureda, protiv z.z. 1. tuženika Vodotehne d.o.o. Dražena Tirića podnijelo kaznenu prijavu zbog osnovane sumnje da bi počinio teško kazneno djelo protiv opće sigurnosti iz čl. 215. st. 1. i 2. te čl. 222. st. 2. Kaznenog zakona. Rješenjem Općinskog državnog odvjetništva u Bjelovaru broj Kis-DO-3/2020-57 od 14. siječnja 2020. je obustavljena istraga protiv z.z. 1. tuženika Vodotehne d.o.o. Dražena Tirića.

14. Nesporno je među strankama da je do štetnog događaja pok. Valentina Sokač stanovala u stanu koji se nalazi u zgradi u Ul. J. bana Jelačića 17.

15. Iz izvotka iz zemljišne knjige (list 124 - 148), elaborata za provedbu posebnih dijelova građevine (list 58 - 80) i ugovora o kupoprodaji nekretnina od 22. kolovoza 2012., od 1. lipnja 2012. i od 12. listopada 2012. (list 81 - 85 i 325 - 327) proizlazi da je u vrijeme štetnog događaja 1. tuženik Vodotehna d.o.o. bio vlasnik poslovnog prostora koji se nalaze na nekretninama upisanim u zkulbr. 8847 k.o. Križevci i to čkbr. 1104/1 kuća i dvor sa 1126 m² i čkbr. 1104/2 dvor sa 108 m², što je činilo 60/100 suvlasničkog dijela nekretnina dok su 2. tužena Nina Tenodi i 3. tuženik Danijel Vertuš bili vlasnici posebnih etažnih dijelova tj. stambenih prostora na I. katu zgrade sagrađene na čkbr. 1104/1 kuća i dvor sa 1126 čhv, što je činilo 10/100 suvlasničkog dijela svakog, 4. tuženik Željko Mudri bio vlasnik posebnog stambenog dijela u potkrovlju što je činilo suvlasnički dio nekretnina od 9/100 i pok. Valentina Sokač je bila vlasnik posebnog stambenog dijela u potkrovlju što je činilo suvlasnički dio nekretnina od 11/100.

15.1. Nadalje, iz izvotka iz zemljišne knjige (list 124 - 148), elaborata za provedbu posebnih dijelova građevine (list 58 - 80) i ugovora o kupoprodaji nekretnina od 22. kolovoza 2012., od 1. lipnja 2012. i od 12. listopada 2012. (list 81 - 85 i 325 - 327) u

vrijeme štetnog događaja 2. tužena Nina Tenodi, 3. tuženik Danijel Vertuš, 4. tuženik Željko Mudri i pok. Valentina Sokač su bili vlasnici posebnih dijelova nekretnine upisane u zkulbr. 8847 k.o. Križevci, čkbr. 1104/1 kuća i dvor sa 1126 m², koji posebni dijelovi su neodvojivo povezani s odgovarajućim suvlasničkim dijelom (idealnim dijelom) nekretnine na kojem su uspostavljeni kako to propisuje odredba čl. 66. st. 1. i st. 3., čl. 69. st. 2. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (Narodne novine broj 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 90/10, 143/12, 152/14, dalje ZV). Bili su vlasnici posebnih etažnih cjelina s udjelima iskazanim u postotku vlasništva od cjelokupne građevine i zemljišta. Posebnim dijelovima pripadaju zajednički dijelovi zgrade i zemljišta. 1. tuženik Vodotehna d.o.o. je bio vlasnik poslovnih prostora broj 1., 2., 3. i 4. kao posebnih dijelova nekretnina upisanih u zkulbr. 8847 k.o. Križevci, 2. tužena Nina Tenodi i 3. tuženik Danijel Vertuš su bili vlasnici stanova na 1. katu, a 4. tuženik Željko Mudri i pok. Valentina Sokač vlasnici stanova u potkrovlju u skladu s odredbom čl. 67. st. 1., st. 2. i st. 6., čl. 68. i čl. 72. st. 1. ZV.

16. Iz procjene vrijednosti nekretnina (list 86 – 98 i 328 – 347) proizlazi da je po zahtjevu 1. tuženika Vodotehne d.o.o. provedeno novo etažiranje nekretnina upisanih u zkulbr. 8847 k.o. Križevci prema kojem posebni dio 1. tuženika Vodotehne d.o.o. čini 57/100 suvlasničkog dijela nekretnina, posebni dio 2. tužene Nine Tenodi i 3. tuženika Danijela Vertuša čini 11/100 suvlasničkog dijela nekretnina svakog, posebni dio 4. tuženika Željka Mudri čini 10/100 suvlasničkog dijela nekretnina, posebni dio 1. tužitelja Filipa Sokača i 2. tužitelja Karla Sokača (kao nasljednika pok. Valentine Sokač) čini ukupno 11/100 suvlasničkog dijela nekretnina time da je prilikom tog etažiranja bila obuhvaćena i čkbr. 1104/2 te je bio naznačen zajednički ulaz za sve prostore na sjevernoj strani nekretnina dok prema ranijem provedenom etažiranju u elaboratu u zajedničkim dijelovima i prostorima građevine nije naveden "zajednički ulaz za sve prostore".

17. Iz iskaza svjedoka Marka Kašika (list 208) (čiji iskaz je prihvaćen jer se radi o nesrodnom svjedoku koji nije zainteresiran za ishod postupka) proizlazi da za izradu elaborata nije bitno označavanje ograde već je bitno označiti pristup sa javne površine. Na elaboratima etažiranja nisu označena predmetna vrata jer se elaborati etažiranja ne bave građevinskim elementima kao što su vrata, već samo prostorom, podjelom prostora. Svaki građevinski element pa tako i velika vrata na ogradi morala bi biti prikazana na projektu gradnje prema kojem se onda moraju izvesti. U postupku izdavanja uporabne dozvole trebalo bi se provjeriti da li su vrata većih dimenzija usklađena s projektom i ispravno ugrađena. Nakon izdavanja uporabne dozvole takvi građevinski elementi se održavaju. U glavnom projektu za ishođenje građevinske dozvole projektant može navesti uvjete održavanja nekog velikog građevinskog elementa, ali to nije uvjet za dobivanje građevinske dozvole, dakle i ne mora.

18. Iz iskaza z.z. 1. tuženika Vodotehne d.o.o., Dražena Tirića (list 165, 166 i 356) proizlazi da je velika klizna kolna vrata na dvorišnom dijelu ograde uslijed čijeg pada je smrtno stradala sada pok. Valentina Sokač, po narudžbi 1. tuženika Vodotehne d.o.o. izradila firma Čipčić, a Dražen Tirić je kao z.z. 1. tuženika Vodotehne d.o.o. preuzeo vrata u ispravnom stanju. Vrata su napravljena oko 10 godina prije štetnog događaja. Izvan dvorišta do vrata se dolazilo preko nekretnine Elektre sa čijim zastupnikom je Dražen Tirić dogovorio da za potrebe poslovanja 1. tuženika Vodotehne d.o.o. kamioni koji dopremaju robu mogu prolaziti preko te nekretnine. Ta

vrata su korištena od strane 1. tuženika Vodotehne d.o.o. za potrebe njegovog poslovanja. Kroz ta vrata prolazili su kamioni koji nisu mogli proći vežom sa Ulice bana J. Jelačića, a koji su dovozili robu potrebnu za poslovanje 1. tuženika Vodotehne d.o.o. 1. tuženik Vodotehna d.o.o. je ta vrata držao zaključanima, otvarao ih je kada bi došao kamion koji je dovezao robu, te bi ih ponovno po odlasku kamiona zaključavao na način da je na vratima bio postavljen lanac i lokot od kojeg je ključ imao 1. tuženik Vodotehna d.o.o.

19. Iz iskaza 3. tuženika Danijela Vertuša, z.z. 1. tuženika Dražena Tirića i svjedoka Miljenka Kosa (list 179 i 180), Sanele Novak (list 180 i 181) i Marine Žuti (list 181 i 182) u bitnome proizlazi da prilikom rekonstrukcije Ulice bana J. Jelačića vlasnici stanova, pa tako i pok. Valentina Sokač, u pojedinim razdobljima rekonstrukcije (koja je počela dva do tri tjedna prije štetnog događaja) automobilom nisu mogli prolaziti kroz vežu sa glavne ulice u dvorište u kojem su imali parkirališna mjesta te je iz tog razloga 1. tuženik Vodotehna d.o.o. ostavio otvorena vrata do kojih se dolazilo preko nekretnine Elektro u dvorište predmetne zgrade.

20. Iz zapisnika o očevidu Policijske uprave koprivničko-križevačke, Policijske postaje Križevci od 29. rujna 2014. proizlazi da je na sredini predmetnih vrata bila postavljena metalna ploča plave boje, dimenzija 3,99 x 1,01 m sa natpisom "VODOTEHNA".

21. Iz iskaza 2. tužene Nine Tenodi (list 166, 167 i 357), 3. tuženika Danijela Vertuša (list 168, 169 i 357) i 4. tuženika Željka Mudri (list 169, 170 i 357) proizlazi da prilikom kupnje svojih stanova nisu preuzeli ključ od predmetnih vrata, niti su ih koristili za svoje potrebe pa ni tijekom seljenja.

22. U prilog tome da su se vrata koristila za potrebe 1. tuženika Vodotehne d.o.o. govori činjenica da je na sredini vrata bila postavljena metalna ploča plave boje, dimenzija 3,99 X 1,01 m sa natpisom "VODOTEHNA", a kako proizlazi iz zapisnika o očevidu Policijske uprave koprivničko-križevačke, Policijske postaje Križevci od 29. rujna 2014.

23. Na temelju prednje navedenog sud utvrđuje da 2. tužena Nina Tenodi, 3. tuženik Danijel Vertuš i 4. tuženik Željko Mudri prilikom kupnje svojih stanova nisu preuzeli ključ od predmetnih vrata, a nisu ih ni koristili za svoje potrebe pa ni prilikom seljenja. Dakle, nisu preuzeli posjed predmetnih vrata.

24. Iz iskaza 2. tužitelja Karla Sokač (list 209, 210 i 355) proizlazi da onom prilikom kada je zatvarao predmetna vrata sa bratom zatvarao ih je na način da je sa strane parkirališta pridržavao vrata kako bi ih izravnao, a brat ih je povlačio. Morao je izravnati vrata jer su vrata teška. Kako bi se naslonila na ogradu ograda bi se savila pa se ne bi mogla zatvoriti. Vrata su bila nagnuta prema parkiralištu i on ih je morao gurnuti prema van da bi se izravnala i da bi se zatvorila.

25. Iz iskaza 3. tuženika Danijela Vertuša i 5. tužitelja Josipa Sokača proizlazi da im se pok. Valentina Sokač požalila da se vrata teško zatvaraju i da joj djeca ponekad moraju pomoći zatvoriti vrata.

26. Odredbom čl. 1063. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 35/05, 41/08 i 125/11, dalje ZOO) propisano je da za štetu nastalu u vezi s opasnom stvari se smatra da potječe od te stvari, osim ako se dokaže da ona nije bila uzrok štete.

26.1. Odredbom čl. 1064. ZOO propisano je da za štetu od opasne stvari odgovara njezin vlasnik.

26.2. Odredbom čl. 1067. propisano je da se vlasnik oslobađa odgovornosti ako dokaže da šteta potječe od nekog nepredvidivog uzroka koji se nalazio izvan stvari, a koji se nije mogao spriječiti, izbjeći ili otkloniti (st. 1.), vlasnik stvari oslobađa se odgovornosti i ako dokaže da je šteta nastala isključivo radnjom oštećenika ili treće osobe, koju on nije mogao predvidjeti i čije posljedice nije mogao ni izbjeći, ni otkloniti (st. 2.), vlasnik se oslobađa odgovornosti djelomično ako je oštećenik djelomično pridonio nastanku štete (st. 3.), ako je nastanku štete djelomično pridonijela treća osoba, ona odgovara oštećeniku solidarno s vlasnikom stvari, a dužna je snositi naknadu razmjerno težini svoje krivnje (st. 4.).

27. Dakle, ZOO-a ne sadrži definiciju opasne stvari već prepušta sudovima da u svakom konkretnom slučaju odluče hoće li neka određena stvar biti kvalificirana kao opasna. Pojam opasne stvari usko je vezan uz objektivnu odgovornost za štetu za čiji se nastanak ne traži krivnja već isključivo povećana opasnost stvari za okolinu. Stvar može predstavljati povećanu opasnost od prouzrokovanja štete zbog svojih osobina (svoje prirode) ili zbog određenih karakteristika ili nedostataka.

28. Uvažavajući prednje navedeno, posebno činjenicu da iz zapisnika o očevidu Policijske uprave koprivničko-križevačke, Policijske postaje Križevci od 29. rujna 2014. (list 14 – 17) proizlazi da je za vrijeme očevida vršeno podizanje kliznih vrata iz pozicije u kojoj su zatečena do navedenog graničnika, a kojom prilikom je utvrđeno da se krajnji istočni rub vrata (koji bi trebao prilikom zatvaranja udariti u graničnik) nalazi izvan graničnika, dok se krajnji zapadni dio vrata nalazi izvan predviđenih vodilica, po ocjeni suda predmetna vrata dužine 6,6 m i visine 2,00 m koja su zatvarala prostor dužine 6,36 m između ograde oko cijelog dvorišta predmetne nekretnine kod kojih se istočni rub vrata nalazio izvan graničnika, a krajnji zapadni dio izvan predviđenih vodilica, predstavljaju opasnu stvar jer zbog njihovog položaja izvan vodilica, odnosno graničnika predstavljaju povećanu opasnost za okolinu.

29. Na temelju prednjih utvrđenja sud zaključuje da predmetna vrata 2. tužena Nina Tenodi, 3. tuženik Danijel Vertuš i 4. tuženik Željko Mudri nisu koristili za prolaz svojim automobilima, da nisu preuzeli posjed tih vrata, nisu imali ključ lokota tih vrata, nisu ih održavali, a prilikom sklapanja ugovora o kupoprodaji stanova im je od strane prodavatelja rečeno da vrata isključivo koristi 1. tuženik Vodotehna d.o.o. za potrebe svojeg poslovanja (povremeni prolaz kamiona koji su dovozili robu). Za vrijeme rekonstrukcije Ulice bana J. Jelačića u Križevcima, 1. tuženik Vodotehna d.o.o. je ostavila vrata otvorenima kako bi vlasnici stanova automobilima mogli dolaziti u dvorište zgrade u kojoj se nalaze njihovi stanovi, no iz iskaza 4. tuženika Željka Mudri proizlazi da ni za vrijeme rekonstrukcije ulice nije prolazio kroz ta vrata niti je za to imao potrebu, a 2. tužena Nina Tenodi je navela da ona kroz vrata nije prolazila automobilom dok to za svojeg izvanbračnog partnera nije mogla reći. Dakle, navedena vrata je koristio isključivo 1. tuženik Vodotehna d.o.o. za potrebe svojeg poslovanja, po njegovoj su narudžbi vrata izrađena i po zastupniku 1. tuženika

Vodotehne d.o.o. od izvoditelja preuzeta su kao ispravno napravljena. Namjena vrata (uređaja, građevinskog elementa) ne protivi se isključivoj uporabi samo u korist 1. tuženika Vodotehne d.o.o., odnosno u korist posebnog dijela nekretnine u vlasništvu 1. tuženika Vodotehne d.o.o. pa je 1. tuženik Vodotehna d.o.o. bio vlasnik predmetnih vrata u vrijeme štetnog događaja.

30. Stoga po ocjeni ovoga suda 2. tužena Nina Tenodi, 3. tuženik Danijel Vertuš i 4. tuženik Željko Mudri ne odgovaraju za štetu koja je nastala uslijed pada vrata pa su tužbeni zahtjev tužitelja postavljeni u odnosu na 2. tuženu Ninu Tenodi, 3. tuženika Danijela Vertuša i 4. tuženika Željka Mudri odbijeni kao neosnovani i radi čega je odlučeno kao u toč. II. izreke presude.

31. Po ocjeni suda za štetu koja je nastala padom predmetnih vrata odgovara 1. tuženik Vodotehna d.o.o. kao njihov vlasnik s obzirom da vrata predstavljaju opasnu stvar, te je 1. tuženik Vodotehna d.o.o. dužan naknaditi nastalu štetu.

32. 1. tuženik Vodotehna d.o.o. je istakao prigovor isključive odgovornosti pok. Valentine Sokač za štetni događaj.

33. Po ocjeni suda činjenica da je pok. Valentina Sokač zatvarala vrata u vrijeme štetnog događaja ne znači da je doprinijela štetom događaju jer je svrha vrata da se otvaraju i zatvaraju.

34. Tijekom postupka 1. tuženik Vodotehna d.o.o. nije ničim dokazao da je pok. Valentina Sokač isključivo odgovorna za štetni događaj ili da je doprinijela štetnom događaju, a niti je na te okolnosti predlagao dokaze.

35. 1. tužitelj Filip Sokač i 2. tužitelj Karlo Sokač potražuju naknadu štete zbog povrede prava osobnosti na duševno zdravlje zbog smrti bliske osobe.

36. Odredbom čl. 1101. st. 1. ZOO propisano je da u slučaju smrti ili osobito teškog invaliditeta neke osobe pravo na pravičnu novčanu naknadu neimovinske štete imaju članovi njezine uže obitelji (bračni drug, djeca i roditelji), dok je st. 2. istog zakonskog članka propisano da se takva naknada može dosuditi i braći i sestrama, djedovima i bakama, unučadi te izvanbračnom drugu, ako je između njih i umrlog, odnosno ozlijeđenog postojala trajnija zajednica života.

37. Iz naprijed citirane zakonske odredbe čl. 1101. st. 1. ZOO nedvojbeno proizlazi pravo 1. tužitelja Filipa Sokača i 2. tužitelja Karla Sokača, kao djece pok. Valentine Sokač, na naknadu neimovinske štete zbog povrede prava osobnosti na duševno zdravlje zbog smrti pok. Valentine Sokač.

37.1. Iz iskaza 5. tužitelja Josipa Sokača (list 163 – 165 i 356) proizlazi da su nakon štetnog događaja 1. tužitelj Filip Sokač i 2. tužitelj Karlo Sokač bili zbunjeni i za njih je sam događaj bio izrazito stresan. Nakon smrti majke ostali su živjeti u domaćinstvu sa 5. tužiteljem Josipom Sokačem i njegovom suprugom Vericom Sokač, kao djedom i bakom po pok. ocu, oni su ih vodili kod njihove pedijatrice koja im je prepisivala tablete za glavobolju, par puta su ih vodili na razgovor kod psihologa, poslije smrti majke tjedan dana nisu išli u školu, a jedno polugodište imali su lošije ocjene.

37.2. Iz iskaza 4. tužitelja Marijana Kemenovića (list 162, 163 i 356) proizlazi da je smrt majke traumatično djelovala na 1. tužitelja Filipa Sokača i 2. tužitelja Karla Sokača, koji su bili zbunjeni, razdražljivi, izgubljeni, te su plakali jer su ostali bez drugog roditelja.

37.3. Imajući u vidu dob 1. tužitelja Filipa Sokača i 2. tužitelja Karla Sokača (u vrijeme štetnog događaja imali su 14 godina jer su oboje rođeni 26. svibnja 2000. (kako to proizlazi iz rodni listova (list 11 i 12))), te činjenicu da će zbog smrti majke dugo još trpjeti duševnu bol zbog nedostatka ljubavi, pažnje, potpore i nužne prisutnosti majke u svom životu i u skladu sa o kriterijima sudske prakse po ocjeni suda 1. tužitelju Filipu Sokaču i 2. tužitelju Karlu Sokača pripada pravična novčana naknada u visini od 330.000,00 kn svakome, a radi čega je u skladu s odredbom čl. 19. st. 1. i 2. i čl. 1101. st. 1. ZOO odlučeno kao u toč. I. 1. i I. 2. izreke presude dok je valjalo odbiti kao neosnovan dio tužbenog zahtjeva 1. tužitelja Filipa Sokača iznad dosuđenog iznosa od 330.000,00 kn do zatraženog iznosa od 375.000,00 kn sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 18. srpnja 2016., pa do isplate, te odlučiti kao u toč. I. 1.1. izreke presude i dio tužbenog zahtjeva 2. tužitelja Karla Sokača iznad dosuđenog iznosa od 330.000,00 kn do zatraženog iznosa od 375.000,00 kn sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 18. srpnja 2016., pa do isplate, te odlučiti kao u toč. I. 2.1. izreke presude.

37.4. 1. tužitelju Filipu Sokaču i 2. tužitelju Kralju Sokaču, sukladno odredbi čl. 1103. ZOO pripada pravo na isplatu zatezne kamate na neimovinsku štetu od dana podnošenja tužbe, tj. od 18. srpnja 2016. pa do isplate, a radi čega je odlučeno kao u toč. I. 1. i I. 2. izreke presude.

38. 1. tužitelj Filip Sokač i 2. tužitelj Karlo Sokač potražuju rentu zbog izgubljenog uzdržavanja zbog smrti majke za razdoblje od 30. rujna 2014. do 10. veljače 2019. u iznosu od 2.000,00 kn mjesečno svaki.

39. Odredbom čl. 1094. st. 1. ZOO propisano je da osoba koju je poginuli uzdržavao ili redovito pomagao, a i ona koja je po zakonu imala pravo zahtijevati uzdržavanje od poginulog, ima pravo na naknadu štete koju trpi gubitkom uzdržavanja, odnosno pomaganja, a st. 2. istog zakonskog članka je propisano da se ta šteta naknađuje plaćanjem novčane rente čiji se iznos odmjerava s obzirom na sve okolnosti slučaja, a koji ne može biti viši od onoga koji bi oštećenik dobivao od poginulog da je ostao u životu.

39.1. Odredbom čl. 288. st. 1. Obiteljskog zakona je propisana obveza roditelja da uzdržavaju svoje maloljetno dijete, a prema odredbi čl. 290. st. 1. i st. 2. Obiteljskog zakona propisano je da je roditelj dužan uzdržavati punoljetno dijete koje se školuje u srednjoj školi, te redovito i uredno ispunjava svoje obveze, te godinu dana nakon završetka obrazovanja ako se punoljetno dijete ne može zaposliti, a nije navršilo 26 godina.

40. Iz podataka Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, Područnog ureda u Koprivnici od 24. siječnja 2017. (list 112) proizlazi da je Verica Sokač primala dječji doplatk za 1. tužitelja Filipa Sokača i 2. tužitelja Karla Sokača u mjesečnom iznosu od 623,62 kn, dakle, iznos od 311,81 kn za svakog.

41. Iz podataka Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, Područnog ureda u Koprivnici od 20. travnja 2018. (list 177) proizlazi da je 1. tužitelju Filipu Sokaču i 2. tužitelju Karlu Sokaču rješenjem Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, Područnog ureda u Koprivnici priznato pravo na obiteljsku mirovinu iza pok. oca Hrvoja Sokač, umrlog 19. kolovoza 2011., počevši od dana 19. kolovoza 2011., a mirovina se i isplaćivala od 19. kolovoza 2011. Ukupni iznos obiteljske mirovine za dva člana obitelji iza pok. Hrvoja Sokača na dan priznanja prava iznosio je 1.810,88 kn mjesečno, a korisnicima je pripadao u jednakim dijelovima. Ukupni iznos obiteljske mirovine iza pok. Hrvoja Sokač za 1. tužitelja Filipa Sokača i 2. tužitelja Karla Sokača na dan 1. travnja 2018. iznosio je 1.981,82 kn mjesečno, a korisnicima je pripadao u jednakim dijelovima (990,91 kn mjesečno svakom). 1. tužitelju Filipu Sokaču i 2. tužitelju Karlu Sokaču rješenjem Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, Područnog ureda u Koprivnici priznato je pravo na obiteljsku mirovinu iza pok. majke Valentine Sokač, umrle 29. rujna 2014., počev od 29. rujna 2014., a mirovina se isplaćivala od 29. rujna 2014. Ukupni iznos obiteljske mirovine za dva člana obitelji iza pok. Valentine Sokač na dan priznanja prava iznosio je 1.197,15 kn mjesečno, a korisnicima je pripadao u jednakim dijelovima. Ukupni iznos obiteljske mirovine iza pok. Valentine Sokač za 1. tužitelja Filipa Sokača i 2. tužitelja Karla Sokača na dan 1. travnja 2018. iznosio je 1.255,32 kn mjesečno, a korisnicima je pripadao u jednakim dijelovima (svakom korisniku 627,66 kn mjesečno).

42. Rješenjem Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, Područnog ureda u Koprivnici od 21. rujna 2018. (list 212), 1. tužitelju Filipu Sokaču i 2. tužitelju Karlu Sokaču prestalo je pravo na obiteljsku mirovinu s danom 31. kolovoza 2018.

43. Iz Ugovora o radu na određeno vrijeme sklopljenih 12. veljače 2019. između INTERTEHNO ART d.o.o., te 1. tužitelja Filipa Sokača i 2. tužitelja Karla Sokača (list 213 i 214) proizlazi da su oni sklopili Ugovor o radu na određeno vrijeme i to svaki za obavljanje poslova pomoćnog montera suhe gradnje za osnovnu neto plaću od 4.000,00 kn.

44. Iz iskaza svjedokinje Verice Sokač (list 183 i 184), bake po pok. ocu 1. tužitelja Filipa Sokača i 2. tužitelja Karla Sokača, kojoj je zajedno sa 5. tužiteljem Josipom Sokačom (djedom 1. tužitelja Filipa Sokača i 2. tužitelja Karla Sokača po pok. ocu) nakon smrti pok. Valentine Sokač povjerena roditeljska skrb rješenjem Općinskog suda u Križevcima broj R1-67/2014-3 od 10. listopada 2014. (list 33), proizlazi da su do početka srednje škole 1. tužitelj Filip Sokač i 2. tužitelj Karlo Sokač odlazili logopedu i psihologu od mjeseca studenog 2013., za svaki odlazak logopedu za svakog od njih plaćala je mjesečno 500,00 kn. Nastojala je da nakon smrti majke svaki od njih zadrži sportske aktivnosti tako da su u 8. razredu išli na rukomet, pa na košarku, pa na taekwondo no ni kod jedne aktivnosti nisu ustrajali, a za to je plaćala za svakog od njih 150,00 do 180,00 kn. Troškove interneta, Max TV-ea i mobitela pokrivala je od najamnine ostvarene od stana koja je do 11. ili 12. mjeseca 2017. iznosila 1.500,00 kn, a nakon toga 1.300,00 kn. 1. tužitelj Filip Sokač i 2. tužitelj Karlo Sokač su iza pokojne majke naslijedili stan koji se iznajmljuje, od najamnine stana otplaćuje rate kredita koji je ostao iza pok. Valentine. U vrijeme štetnog događaja dug po kreditu je iznosio 51.000 eur, otplaćeno je 40.000 eur novčanim sredstvima od osiguranja otplate kredita tako da je ostalo za otplatiti još 11.000 eur. Kada su upisali srednju školu svakodnevno je i 1. tužitelju Filipu Sokaču i 2. tužitelju Karlu Sokaču davala po 15,00 kn kako bi imali što pojesti za vrijeme nastave, a ako

su imali praksu koja je trajala dva dana u tjednu od 7,00 do 16,00 sati, svakom bi dala po 30,00 kn. Svakome je svaki mjesec nastojala kupovati odjeću za 300,00 do 400,00 kn ovisno koliko je imala na raspolaganju. Davala im je po 100,00 kn kako bi imali za izlaske sa prijateljima i za odlaske na rođendane prijateljima. Po njezinoj ocjeni mjesečno za svakog od njih troškovi su bili 1.000,00 kn plus troškovi za hranu, logopeda i odjeću. Sadašnji podstanari u stanu plaćaju režije za plin oko 500,00 kn, za struju 100,00 kn, odvoz smeća 50,00 kn pa vjeruje da su toliko iznosile i režije koje je plaćala pok. Valentina. Do mjeseca rujna 2018. 1. tužitelj Filip Sokač i 2. tužitelj Karlo Sokač ostvarivali su dječji doplatk od 329,00 kn. Svake godine išli su na more s njom i njezinim suprugom. U 8. razredu imali su krizmu. Davala im je za školske izlete, a 2. tužitelj Karlo Sokač je imao veći broj školskih izleta, radilo se o cjelodnevnim izletima sa školom u Mađarsku, Osijek, Knin, Zagreb, do Zagreba se za put plaćalo 100,00 kn te bi mu još dala 100,00 kn, cijena drugih izleta je bila po 350,00 kn time da bi mu još davala od 150,00 do 200,00 kn.

45. Iz podataka Podravske banke d.d. od 27. siječnja 2017. (list 115) proizlazi da je pok. Valentini Sokač odobren kredit od 52.500 eur s rokom otplate od 30 godina s danom sklapanja 31. svibnja 2013. i danom isteka 1. lipnja 2043., stanje duga na dan 25. siječnja 2017. iznosilo je 11.522,92 eur što je protuvrijednost od 86.537,13 kn uvećano za kamate do konačne otplate. Od 1. veljače 2017. mjesečni anuitet prema planu otplate iznosi 64,08 eur (po srednjem tečaju Podravske banke d.d. na dan 1. veljače 2017. 1 eur = 7,480 kn, te iznos od 64,08 eur je protuvrijednost od 489,32 kn).

46. Iz podataka Kliničke bolnice Dubrava od 24. siječnja 2017. (list 117) proizlazi da je prosječna neto plaća Valentine Sokač u razdoblju od mjeseca rujna 2013. do mjeseca rujna 2014. iznosila 5.837,95 kn. Uz plaću ostvarila je troškove prijevoza prosječno mjesečno u razdoblju od mjeseca rujna 2013. do mjeseca rujna 2014. u iznosu od 1.108,57 kn.

47. Na osnovu svega prednje navedenog, a posebno imajući u vidu da su u vrijeme štetnog događaja 1. tužitelj Filip Sokač i 2. tužitelj Karlo Sokač bili u dobi od 14 godina, pohađali su 8. razred osnovne škole, ostvarivali su dječji doplatk, primali su obiteljsku mirovinu iza pokojnog oca, odlazili su kod logopeda od mjeseca studenog 2013. do 1. rujna 2015. odnosno do početka srednje škole, što je za svakog plaćano 500,00 kn mjesečno, odlazili su psihologu, sud je utvrdio da je za njihove osnovne životne potrebe koje se odnose na troškove prehrane, odjeće, obuće, higijenske potrepštine, školovanja, školskih izleta, brige o zdravlju, bavljenja sportskim aktivnostima, troškova krizme, mjesečno bio potreban iznos od 2.300,00 kn za svakog. Kada se od iznosa od 2.300,00 kn odbije iznos dječjeg doplatka od 311,81 kn i iznos obiteljske mirovine koju su ostvarili po pok. ocu, a koja je do 1. rujna 2018. za svakog od njih iznosila 905,44 kn mjesečno (a nakon 1. rujna 2018. je iznosila za svakog od njih 990,91 kn mjesečno), proizlazi da je njihova majka za uzdržavanje za svakog od njih za života trebala doprinostiti iznos od 1.082,75 kn. Kada se od iznosa od 2.300,00 kn odbije iznos dječjeg doplatka od 311,81 kn i iznos mirovine od 990,91 kn dobije se iznos od 997,28 kn. Od svoje plaće pok. Valentina je plaćala mjesečno ratu za otplatu stambenog kredita od 310,87 eur što je prema srednjem tečaju Podravske banke d.d. 1 eur = 7,628 kn, na dan 29. rujna 2014. (dan smrti pok. Valentine Sokač), protuvrijednost od 2.371,32 kn, te kada se od njene prosječne neto plaće od 5.837,95 kn odbije rata kredita od 2.371,32 kn dobije se iznos od 3.466,63

kn. Kada se od tog iznosa odbiju režije oko 800,00 kn ostaje iznos plaće od 2.666,63 kn i kada se taj iznos plaće podijeli na tri osobe, majku i dva sina, dobije se iznos od 888,88 kn za zadovoljavanje osnovnih životnih potreba svakog od njih. Stoga uz činjenicu da su pok. Valentini Sokač u hrani pomagali 5. tužitelj Josip Sokač i Verica Sokač, da joj je financijski pomagala 3. tužiteljica Željka Ivanković, sud utvrđuje da je pok. Valentina Sokač za uzdržavanje 1. tužitelja Filipa Sokača i 2. tužitelja Karla Sokača i to za svakog mogla doprinosti iznos od 900,00 kn mjesečno i taj bi iznos i nadalje mogla doprinosti da je ostala živa.

48. Nakon smrti majke 1. tužitelj Filip Sokač i 2. tužitelj Karlo Sokač ostvarili su obiteljsku mirovinu koja je do 1. travnja 2018. iznosila 1.197,15 kn mjesečno odnosno za svakog od njih 598,57 kn mjesečno, a od 1. travnja 2018. je iznosila 1.255,32 kn mjesečno odnosno za svakog od njih 627,66 kn mjesečno pa sve do 31. kolovoza 2018. kada je prestalo njihovo pravo na obiteljsku mirovinu. Kada se iznos mirovine ostvarene po majci od 598,57 kn mjesečno odbije od utvrđenog iznosa izgubljenog uzdržavanja od 900,00 kn mjesečno dobije se iznos od 301,43 kn koliko iznosi izgubljeno uzdržavanje za svaki mjesec od 30. rujna 2014. do 31. ožujka 2018. Za dan 30. rujna 2014. iznos izgubljenog uzdržavanja sud je utvrdio tako da je iznos od 301,43 kn podijelio sa 30 dana te je dobiven iznos od 10,05 kn. Kada se od iznosa izgubljenog uzdržavanja od 900,00 kn mjesečno odbije iznos mirovine ostvaren po majci od 627,66 kn mjesečno dobije se iznos od 272,34 kn za svaki mjesec razdoblja od 1. travnja 2018. do 31. kolovoza 2018. Nakon 1. rujna 2018. do 10. veljače 2019. iznos izgubljenog uzdržavanja je 900,00 kn mjesečno jer u tom razdoblju 1. tužitelj Filip Sokač i 2. tužitelj Karlo Sokač nisu ostvarivali pravo na mirovinu po majci. Za 10 dana mjeseca veljače 2019. iznos izgubljenog uzdržavanja je 321,43 kn. Taj iznos dobiven je tako da je 900,00 kn podijeljeno sa 28 dana i pomnoženo s 10 dana.

49. S obzirom na navedeno valjalo je prihvatiti tužbeni zahtjev 1. tužitelja Filipa Sokača za isplatu na ime rente zbog izgubljenog uzdržavanja za dan 30. rujna 2014. iznosa od 10,05 kn, za svaki mjesec razdoblja od 1. listopada 2014. do 31. ožujka 2018. iznosa od 301,43 kn, za svaki mjesec razdoblja od 1. travnja 2018. do 31. kolovoza 2018. iznosa od 272,34 kn, za svaki mjesec razdoblja od 1. rujna 2018. do 31. siječnja 2019. iznosa od 900,00 kn, za razdoblje od 1. veljače 2019. do 10. veljače 2019. iznosa od 321,43 kn, te odlučiti kao u toč. I. 1. izreke presude, dok je valjalo odbiti kao neosnovan dio tužbenog zahtjeva 1. tužitelja Filipa Sokača za isplatu na ime rente zbog izgubljenog uzdržavanja iznad dosuđenog iznosa od 10,05 kn za dan 30. rujna 2014., iznad dosuđenog iznosa od 301,43 kn za svaki mjesec razdoblja od 1. listopada 2014. do 31. ožujka 2018., iznad dosuđenog iznosa od 272,34 kn za svaki mjesec razdoblja od 1. travnja 2018. do 31. kolovoza 2018., iznad dosuđenog iznosa od 900,00 kn za svaki mjesec razdoblja od 1. rujna 2018. do 31. siječnja 2019., iznad dosuđenog iznosa od 321,43 kn za razdoblje od 1. veljače 2019. do 10. veljače 2019., pa do zatraženog iznosa od 2.000,00 kn mjesečno za razdoblje od 30. rujna 2014. do 10. veljače 2019. sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dospelosti svakog obroka uzdržavanja odnosno od svakog 10-tog u mjesecu za prethodni mjesec, pa do isplate, te odlučiti kao u toč. I. 1.1. izreke presude.

50. S obzirom na navedeno valjalo je prihvatiti tužbeni zahtjev 2. tužitelja Karla Sokača za isplatu na ime rente zbog izgubljenog uzdržavanja za dan 30. rujna 2014. iznosa od 10,05 kn, za svaki mjesec razdoblja od 1. listopada 2014. do 31. ožujka

2018. iznosa od 301,43 kn, za svaki mjesec razdoblja od 1. travnja 2018. do 31. kolovoza 2018. iznosa od 272,34 kn, za svaki mjesec razdoblja od 1. rujna 2018. do 31. siječnja 2019. iznosa od 900,00 kn, za razdoblje od 1. veljače 2019. do 10. veljače 2019. iznosa od 321,43 kn, te odlučiti kao u toč. I. 2. izreke presude, dok je valjalo odbiti kao neosnovan dio tužbenog zahtjeva 2. tužitelja Karla Sokača za isplatu na ime rente zbog izgubljenog uzdržavanja iznad dosuđenog iznosa od 10,05 kn za dan 30. rujna 2014., iznad dosuđenog iznosa od 301,43 kn za svaki mjesec razdoblja od 1. listopada 2014. do 31. ožujka 2018., iznad dosuđenog iznosa od 272,34 kn za svaki mjesec razdoblja od 1. travnja 2018. do 31. kolovoza 2018., iznad dosuđenog iznosa od 900,00 kn za svaki mjesec razdoblja od 1. rujna 2018. do 31. siječnja 2019., iznad dosuđenog iznosa od 321,43 kn za razdoblje od 1. veljače 2019. do 10. veljače 2019., pa do zatraženog iznosa od 2.000,00 kn mjesečno za razdoblje od 30. rujna 2014. do 10. veljače 2019. sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dospelosti svakog obroka uzdržavanja odnosno od svakog 10-tog u mjesecu za prethodni mjesec, pa do isplate, te odlučiti kao u toč. I. 2.1. izreke presude.

51. Odredbom čl. 1088. st. 2. ZOO novčana renta se plaća mjesečno unaprijed, pa u smislu te odredbe i uz primjenu odredbe čl. 1086. ZOO odlučeno je o zakonskim zateznim kamatama na iznose dosuđene rente 1. tužitelju Filipu Sokaču i 2. tužitelju Karlu Sokaču i to u skladu sa njihovim zahtjevom od 10-tog u mjesecu za prethodni mjesec, a radi čega je odlučeno kao u toč. I. 1. i I. 2. izreke presude.

52. Dodaje se da su 1. tužitelj Filip Sokač i 2. tužitelj Karlo Sokač nakon smrti majke naslijedili stan koji iznajmljuju i od kojeg su do mjeseca studenog ili prosinca 2017. ostarivali najamninu od 1.500,00 kn mjesečno, a nakon toga ostvaruju najamninu od 1.300,00 kn mjesečno. Kada se najamnine podijele na njih dvojicu proizlazi da je svaki ostvarivao 750,00 kn najamnine odnosno da svaki ostvaruje 650,00 kn od najamnine, a tim iznosom najamnine podmirivali su i podmiruju dug koji su naslijedili iza pokojne majke, a koji se odnosi na otplatu stambenog kredita i tim je iznosom najamnine njihova baka Verica Sokač za njih podmirivala troškove interneta, mobitela, MAX TV-a, a koji su nastali iza smrti majke, kako proizlazi iz iskaza bake Verice Sokač. Stoga sud iznos najamnine nije uračunavao 1. tužitelju Filipu Sokaču i 2. tužitelju Karlu Sokaču u njihove prihode i uračunavao prilikom utvrđivanja iznosa izgubljenog uzdržavanja.

53. 3. tužiteljica Željka Ivanković i 4. tužitelj Marijan Kemenović potražuju naknadu štete zbog povrede prava osobnosti na duševno zdravlje zbog smrti bliske osobe.

54. Iz naprijed citirane zakonske odredbe čl. 1101. st. 1. ZOO nedvojbeno proizlazi pravo 3. tužiteljice Željke Ivanković i 4. tužitelja Marijana Kemenovića, kao roditelja pok. Valentine Sokač, na naknadu neimovinske štete zbog povrede prava osobnosti na duševno zdravlje zbog smrti pok. Valentine Sokač.

54.1. Iz iskaza 3. tužiteljice Željke Ivanković (list 182, 183 i 356) proizlazi da su ona i pok. Valentina Sokač bile u dobrim odnosima, a više su počele međusobno kontaktirati nakon smrti supruga pok. Valentine Sokač. 3. tužiteljica Željka Ivanković je znala pok. Valentini Sokač pomagati financijski, a preko vikenda je znala čuvati 1. tužitelja Filipa Sokača i 2. tužitelja Karla Sokača. Nakon smrti pok. Valentine Sokač svakodnevno je odlazila do njenoga groba, čak i noću, svjesno nije uzimala lijekove

za živce jer je željela da ju što više boli, a po preporuci liječnice da nekuda ode i da nešto radi kako ne bi često odlazila na groblje 26. studenog 2017. otišla je u SR Njemačku gdje i danas boravi.

54.2. Iz iskaza 4. tužitelja Marijana Kemenovića (list 162, 163 i 356) proizlazi da je svakodnevno kontaktirao putem telefona sa pok. Valentinom Sokač, svaki dan ili svaki drugi dan su se i viđali jer su živjeli u istom gradu, bili su u dobrim odnosima, nije riječima mogao opisati na koji način je doživio gubitak kćerke no to je jako utjecalo na njega kao na svakog roditelja koji izgubi dijete.

54.3. Imajući u vidu prednje navedeno i u skladu sa kriterijima sudske prakse po ocjeni suda 3. tužiteljici Željki Ivanković i 4. tužitelju Marijanu Kemenoviću zbog povrede prava osobnosti na duševno zdravlje zbog smrti kćerke pripada pravo na pravičnu novčanu naknadu u iznosu od 330.000,00 kn svakome, a radi čega je u skladu s odredbom čl. 19. st. 1. i 2. i čl. 1101. st. 1. ZOO odlučeno kao u toč. I. 3. i I. 4. izreke presude.

54.4. 3. tužiteljici Željki Ivanković i 4. tužitelju Marijanu Kemenoviću sukladno odredbi čl. 1103. ZOO pripada pravo na isplatu zatezne kamate na neimovinsku štetu od dana podnošenja tužbe, tj. od 18. srpnja 2016. pa do isplate, a radi čega je odlučeno kao u toč. I. 3. i I. 4. izreke presude

55. 3. tužiteljica Željka Ivanković, 4. tužitelj Marijan Kemenović i 5. tužitelj Josip Sokač potražuju naknadu imovinske štete i to 3. tužiteljica Željka Ivanković na ime troškova nabave crnine iznos od 1.000,00 kn i na ime troška vijenca iznos od 500,00 kn, 4. tužitelj Marijan Kemenović na ime troškova nabave crnine iznos od 1.000,00 kn i na ime troška vijenca iznos od 500,00 kn, a 5. tužitelj Josip Sokač na ime troškova pogreba iznos od 5.187,60 kn i iznos od 2.395,00 kn, te troškova žalobne odjeće za 1. tužitelja Filipa Sokača i 2. tužitelja Karla Sokača iznos od 1.000,00 kn za svakog.

56. Odredbom čl. 1093. st. 1. ZOO propisano je da tko prouzroči nečiju smrt dužan je naknaditi uobičajene troškove njegova pogreba.

57. Iz iskaza 3. tužiteljice Željke Ivanković proizlazi da je za pogreb kćerke u trgovini kupila bluzu, vestu, suknju, čarape, veš, sve za iznos od više od 1.000,00 kn te vijenac čija je cijena bila minimalno 500,00 kn.

57.1. O visini cijene troškova žalobne odjeće – crnine i o visini cijene troškova vijenca sud je odlučio u skladu s odredbom čl. 223. ZPP-a pri tome prihvaćajući iskaz 3. tužiteljice Željke Ivanković da je za žalobnu odjeću – crninu imala trošak u zatraženom iznosu od 1.000,00 i za vijenac u zatraženom iznosu od 500,00 kn odnosno ukupno 1.500,00 kn.

57.2. Stoga je prihvaćen zahtjev 3. tužiteljice Željke Ivanković za naknadu imovinske štete na ime troškova nabave crnine i vijenca u iznosu od 1.500,00 kn, a radi čega je odlučeno kao u toč. I. 3. izreke presude.

58. Iz iskaza 4. tužitelja Marijana Kemenovića proizlazi da je za pogreb kćerke kupio košulju i hlače, ne sjeća se koliko je to koštalo, a kupio je i vijenac koji je koštao nekih 250,00 do 300,00 kn.

58.1. O visini cijene troškova žalobne odjeće – crnine i o visini cijene troškova vijenca sud je odlučio u skladu s odredbom čl. 223. ZPP-a pri tome prihvaćajući iskaz 4. tužitelja Marijana Kemenovića da je kupio od žalobne odjeće – crnine košulju i hlače i da je kupio vijenac koji je koštao nekih 250,00 do 300,00 kn te sud ocjenjuje da je primjerena novčana naknada za nabavu žalobne odjeće – crnine zatraženi iznos od 1.000,00 kn (jer iako se 4. tužitelj Marijan Kemenović nije izjasnio koji je iznos potrošio za kupnju crnine sud smatra da je zatraženi iznos realan i primjeren cijenama u trgovinama za navedenu odjeću), a primjerena novčana naknada za vijenac je 275,00 kn (taj iznos je sud utvrdio kao srednji iznos cijene za vijenac koju je naveo 4. tužitelj Marijan Kemenović u svom iskazu) odnosno ukupno 1.275,00 kn.

58.2. Stoga je prihvaćen zahtjev 4. tužitelja Marijana Kemenovića za naknadu imovinske štete na ime troškova nabave crnine i vijenca u iznosu od 1.275,00 kn, a radi čega je odlučeno kao u toč. I. 4. izreke presude, dok je valjalo odbiti kao neosnovan dio tužbenog zahtjeva 4. tužitelja Marijana Kemenovića za isplatu na ime imovinske štete iznad dosuđenog iznosa od 1.275,00 kn do zatraženog iznosa od 1.500,00 kn, te odlučiti kao u toč. I. 4.1. izreke presude.

59. Iz iskaza svjedokinje Verice Sokač proizlazi da je Verica Sokač za 1. tužitelja Filipa Sokača i 2. tužitelja Karla Sokača kupila žalobnu odjeću zajedno sa suprugom i to je svakome kupila hlače za iznos od 300,00 kn, vestu za iznos od 200,00 kn i košulju za iznos od 100,00 i nešto kuna.

59.1. O visini cijene troškova žalobne odjeće – crnine sud je odlučio u skladu s odredbom čl. 223. ZPP-a pri tome prihvaćajući iskaz svjedokinje Verice Sokač da je za 1. tužitelja Filipa Sokača i 2. tužitelja Karla Sokača kupila žalobnu odjeću zajedno sa suprugom (5. tužiteljem Josipom Sokačem) i to je svakome kupila hlače za iznos od 300,00 kn, vestu za iznos od 200,00 kn i košulju za iznos od 100,00 kn te sud ocjenjuje da je primjerena novčana naknada za nabavu žalobne odjeće – crnine za 1. tužitelja Filipa Sokača i 2. tužitelja Karla Sokača iznos od 600,00 kn za svakog odnosno ukupno 1.200,00 kn.

59.2. Ove troškove žalobne odjeće – crnine za 1. tužitelja Filipa Sokača i 2. tužitelja Karla Sokača zatražio je 5. tužitelj Josip Sokač kojemu su ti troškovi i dosuđeni jer sud prihvaća njegove navode da su za njega nastali ti troškovi.

59.3. Stoga je prihvaćen zahtjev 5. tužitelja Josipa Sokača za naknadu imovinske štete na ime troškova nabave crnine za 1. tužitelja Filipa Sokača i 2. tužitelja Karla Sokača u ukupnom iznosu od 1.200,00 kn, a radi čega je odlučeno kao u toč. I. 5. izreke presude, dok je valjalo odbiti kao neosnovan dio tužbenog zahtjeva 5. tužitelja Josipa Sokača za isplatu na ime imovinske štete iznad dosuđenog iznosa od 1.200,00 kn do zatraženog iznosa od 2.000,00 kn, te odlučiti kao u toč. I. 5.1. izreke presude.

60. 3. tužiteljici Željki Ivanković i 4. tužitelju Marijanu Kemenoviću na dosuđene iznose na ime žalobne odjeće – crnine i vijenca i 5. tužitelju Josipu Sokaču na dosuđeni iznos na ime žalobne odjeće – crnine za 1. tužitelja Filipa Sokača i 2. tužitelja Karla Sokača pripada pravo na isplatu zatezne kamate od dana presuđenja, tj. od 7. studenog 2022., pa do isplate, jer se radi o nenovčanoj imovinskoj šteti

budući da 3. tužiteljica Željka Ivanković, 4. tužitelj Marijan Kemenović i 5. tužitelj Josip Sokač navedene izdatke nisu dokazali odgovarajućim računima, tj. računima koji bi se odnosili na kupnju crnine, odnosno računima koji bi se odnosili na kupnju vijenaca, pa je o tim troškovima prihvaćajući tvrdnje da su oni nastali sud odlučio o njihovoj visini po slobodnoj ocjeni imajući u vidu cijene u vrijeme presuđenja.

61. Stoga 3. tužiteljici Željki Ivanković na dosuđeni iznos imovinske štete u iznosu od 1.500,00 kn, 4. tužitelju Marijanu Kemenoviću na dosuđeni iznos imovinske štete u iznosu od 1.275,00 kn i 5. tužitelju Josipu Sokaču na dosuđeni iznos imovinske štete u iznosu od 1.200,00 kn, pripada pravo na isplatu zakonske zatezne kamate od 7. studenog 2022. pa do isplate, a radi čega je odlučeno kao u toč. I. 3., I. 4. i I. 5. izreke presude, dok je valjalo odbiti kao neosnovani dio tužbenog zahtjeva 3. tužiteljice Željke Ivanković, 4. tužitelja Marijana Kemenovića i 5. tužitelja Josipa Sokača za isplatu zatezne kamate na navedene iznose za razdoblje od 3. listopada 2014. do 6. studenog 2022., te odlučiti kao u toč. I. 3.1, I. 4.1. i I. 5.1. izreke presude.

62. 5. tužitelj Josip Sokač potražuje imovinsku štetu za troškove pogreba u iznosu od 5.187,60 kn i u iznosu od 2.395,00 kn.

62.1. Iz računa od 2. listopada 2014. (list 34) proizlazi da su pogrebna oprema i vijenac za pok. Valentinu Sokač iznosili 5.187,60 kn, račun je naslovljen na 5. tužitelja Josipa Sokača.

62.2. Iz računa – otpremnice od 2. listopada 2014. (list 35 i 36) proizlazi da su troškovi pogrebnih usluga za pok. Valentinu Sokač iznosili 2.395,00 kn, a račun – otpremnica naslovljena je na 5. tužitelja Josipa Sokača.

62.3. Dakle, iz prednje navedenog nedvojbeno proizlazi da je troškove u vezi pogreba pok. Valentine Sokač snosio njezin punac tj. 5. tužitelj Josip Sokač, a to proizlazi i iz iskaza 5. tužitelja Josipa Sokača koji navodi da je snosio troškove pogreba jer mu je pok. Valentina Sokač bila kao i njegov pok. sin.

62.4. Kraj činjenice da je 5. tužitelj Josip Sokač snosio troškove pogreba pok. Valentine Sokač to je utoliko u potpunosti osnovan njegov zahtjev za isplatu iznosa od 5.187,60 kn i 2.395,00 kn, a radi čega je odlučeno kao u toč. I. 5. izreke presude.

62.5. Na dosuđene troškove pogreba 5. tužitelju Josipu Sokaču pripada pravo na isplatu zakonske zatezne kamate od dana plaćanja i to na iznos od 5.187,60 kn od 3. listopada 2014., pa do isplate i na iznos od 2.395,00 kn od 2. studenog 2014., pa do isplate, kako je to i zatražio, sve po stopi do 31. srpnja 2015. koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, a od 1. kolovoza 2015. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna, a radi čega je odlučeno kao u toč. I. 5. izreke presude.

63. Odluka o troškovima parničnog postupka temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. i 2. u svezi čl. 155. ZPP-a.

63.1. Vodeći računa da je odredbom čl. 154. st. 2. ZPP-a propisano da se omjer uspjeha u parnici ocjenjuje prema konačno postavljenom zahtjevu to sud utvrđuje da su 1. tužitelj Filip Sokač, 2. tužitelj Karlo Sokač, 3. tužiteljica Željka Ivanković, 4. tužitelj Marijan Kemenović i 5. tužitelj Josip Sokač u odnosu na 1. tuženika Vodotehnu d.o.o. s osnovom tužbenog zahtjeva uspjeli u cijelosti (100%), dok su sa visinom zahtjeva uspjeli i to 1. tužitelj Filip Sokač u omjeru od oko 73%, 2. tužitelj Karlo Sokač u omjeru od oko 73%, 3. tužiteljica Željka Ivanković u omjeru od 100%, 4. tužitelj Marijan Kemenović u omjeru od oko 100%, i 5. tužitelj Josip Sokač u omjeru od oko 97%. Stoga je 1. tužitelj Filip Sokač u parnici s obzirom na osnov i visinu ($100\% + 73\% = 173 : 2 = 86,5\%$) uspio u omjeru od ukupno 86,5%, a 1. tuženik Vodotehna d.o.o. u omjeru od 13,5%, pa mu je tuženik 1. tuženik Vodotehna d.o.o. dužan naknaditi sukladno odredbi čl. 154. st. 2. ZPP-a 73% ($86,5\% - 13,5\% = 73\%$) njegovih troškova, 2. tužitelj Karlo Sokač je u parnici s obzirom na osnov i visinu ($100\% + 73\% = 173 : 2 = 86,5\%$) uspio u omjeru od ukupno 86,5%, a 1. tuženik Vodotehna d.o.o. u omjeru od 13,5%, pa mu je tuženik 1. tuženik Vodotehna d.o.o. dužan naknaditi sukladno odredbi čl. 154. st. 2. ZPP-a 73% njegovih troškova, 3. tužiteljica Željka Ivanković je u parnici s obzirom na osnov i visinu ($100\% + 100\% = 200\% : 2 = 100\%$) uspjela u cijelosti, pa joj je 1. tuženik Vodotehna d.o.o. dužan u cijelosti naknaditi troškove postupka sukladno odredbi čl. 154. st. 1. i 2. ZPP-a, 4. tužitelj Marijan Kemenović je u parnici s obzirom na osnov i visinu ($100\% + 100\% = 200\% : 2 = 100\%$) uspio u cijelosti, pa mu je 1. tuženik Vodotehna d.o.o. dužan u cijelosti naknaditi troškove postupka sukladno odredbi čl. 154. st. 1. i 2. ZPP-a, 5. tužitelj Josip Sokač je u parnici s obzirom na osnov i visinu ($100\% + 97\% = 197 : 2 = 98,5\%$) uspio u omjeru od ukupno 98,5%, a 1. tuženik Vodotehna d.o.o. u omjeru od 1,5%, pa mu je tuženik 1. tuženik Vodotehna d.o.o. dužan naknaditi sukladno odredbi čl. 154. st. 2. ZPP-a 97% njegovih troškova.

63.2. U ovoj parnici pet tužitelja su tužila 1. tuženika Vodotehnu d.o.o. za isplatu nastale štete (subjektivna kumulacija na aktivnoj strani). Svih pet tužitelja je zastupao isti punomoćnik u osobi odvjetnika radi čega je sud troškove parničnog postupka koji se odnose na njihovo zastupanje utvrdio kao zajednički trošak. Vrijednost predmeta spora je 1.618.082,00 kn. S obzirom na navedenu vrijednost predmeta spora tužiteljima kao zajednički trošak pripada trošak koji se odnosi na zastupanje po odvjetniku uz uvećanje odvjetničke nagrade za 40% za zastupanje četiri tužitelja, a sastoji se od troškova za sastav tužbe u zatraženom iznosu od 11.926,00 kn, zastupanja po punomoćniku na ročištima 12. siječnja 2017., 9. ožujka 2017., 4. travnja 2018., 5. travnja 2018., 20. rujna 2018., 5. veljače 2019. i 11. ožujka 2019., u zatraženom iznosu od 11.926,00 kn za svako ročište, sastav podneska od 10. listopada 2018. u zatraženom iznosu od 11.926,00 kn, sastav žalbe u zatraženom iznosu od 14.907,50 kn, zastupanja po punomoćniku na ročištima 13. listopada 2021. i 22. rujna 2022. u zatraženom iznosu od 15.355,00 kn za svako ročište i uvećanja od 40% za zastupanje u iznosu od 61.180,60 kn. Sud nije prihvatio zahtjev tužitelja za naknadu troška za sastav podneska od 18. siječnja 2017. jer takav podnesak ne prileži spisu. Svi navedeni troškovi odmjereni su sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine broj 142/12, 103/14, 118/14 i 107/15, dalje Tarife) i nedvojbeno su bili potrebni za vođenje ovog postupka.

63.3. Dakle, ukupni zajednički trošak 1. tužitelja Filipa Sokača, 2. tužitelja Karla Sokača, 3. tužiteljice Željke Ivanković, 4. tužitelja Marijana Kemenovića i 5. tužitelja Josipa Sokača iznosi 214.132,10 kn. Taj zajednički trošak tužitelja dijeli se na svakog od njih razmjerno veličini zahtjeva kojeg su postavili u ovom postupku.

63.4. Udio zahtjeva 1. tužitelja Filipa Sokača je 29% (473.000,00 kn u odnosu na 1.618,082,00 kn (ukupan iznos zahtjeva svih tužitelja), pa s obzirom na taj omjer od ukupnih zajedničkih troškova u visini od 214.132,10 kn pripada mu iznos od 62.098,31 kn, a 1. tuženik Vodotehna d.o.o. mu je dužan naknaditi troškove u omjeru od 73% u visini od 45.331,77 kn. Stoga je odlučeno kao u toč. II. izreke rješenja.

63.5. Udio zahtjeva 2. tužitelja Karla Sokača je 29% (473.000,00 kn u odnosu na 1.618,082,00 kn (ukupan iznos zahtjeva svih tužitelja), pa s obzirom na taj omjer od ukupnih zajedničkih troškova u visini od 214.132,10 kn pripada mu iznos od 62.098,31 kn, a 1. tuženik Vodotehna d.o.o. mu je dužan naknaditi troškove u omjeru od 73% u visini od 45.331,77 kn. Stoga je odlučeno kao u toč. III. izreke rješenja.

63.6. Udio zahtjeva 3. tužiteljice Željke Ivanković je 20,5% (331.500,00 kn u odnosu na 1.618,082,00 kn (ukupan iznos zahtjeva svih tužitelja), pa s obzirom na taj omjer od ukupnih zajedničkih troškova u visini od 214.132,10 kn pripada joj iznos od 43.897,08 kn, a 1. tuženik Vodotehna d.o.o. joj je dužan u cijelosti naknaditi te troškove postupka jer je ona u cijelosti uspjela u parnici. Stoga je odlučeno kao u toč. IV. izreke rješenja.

63.7. Udio zahtjeva 4. tužitelja Marijana Kemenovića je 20,5% (331.500,00 kn u odnosu na 1.618,082,00 kn (ukupan iznos zahtjeva svih tužitelja), pa s obzirom na taj omjer od ukupnih zajedničkih troškova u visini od 214.132,10 kn pripada mu iznos od 43.897,08 kn, a 1. tuženik Vodotehna d.o.o. mu je dužan u cijelosti naknaditi te troškove postupka jer je on u cijelosti uspio u parnici. Stoga je odlučeno kao u toč. V. izreke rješenja.

63.8. Udio zahtjeva 5. tužitelja Josipa Sokača je 1% (9.082,60 kn u odnosu na 1.618,082,00 kn (ukupan iznos zahtjeva svih tužitelja), pa s obzirom na taj omjer od ukupnih zajedničkih troškova u visini od 214.132,10 kn pripada mu iznos od 2.141,32 kn, a 1. tuženik Vodotehna d.o.o. mu je dužan naknaditi troškove u omjeru od 97% u visini od 2.077,08 kn. Stoga je odlučeno kao u toč. VI. izreke rješenja.

63.9. Na dosuđene troškove parničnog postupka 1. tužitelju Filipu Sokaču, 2. tužitelju Karlu Sokaču, 3. tužiteljici Željki Ivanković, 4. tužitelju Marijanu Kemenoviću i 5. tužitelju Josipu Sokaču pripada pravo na isplatu zakonske zatezne kamate tekuće od dana presuđenja, tj. od 7. studenog 2022. do isplate, a radi čega je odlučeno kao u toč. II., III., IV., V. i VI. izreke rješenja.

63.10. 1. tužitelj Filip Sokač, 2. tužitelj Karlo Sokač, 3. tužiteljica Željka Ivanković, 4. tužitelj Marijan Kemenović i 5. tužitelj Josip Sokač u cijelosti nisu uspjeli sa svojim zahtjevima u odnosu na 2. tuženu Ninu Tenodi, 3. tuženika Danijela Vertuša i 4. tuženika Željka Mudri radi čega su im dužni naknaditi troškove parničnog postupka.

63.11. Troškovi 2. tužene Nine Tenodi, 3. tuženika Danijela Vertuša i 4. tuženika Željka Mudri odnose se na zatražene troškove za sastav odgovora na tužbu, zastupanja po punomoćniku na ročištima 10. studenog 2016., 12. siječnja 2017., 9. ožujka 2017., 4. travnja 2018., 5. travnja 2018., 20. rujna 2018., 5. veljače 2019., 11. ožujka 2019. i 22. rujna 2022. i sastav podneska od 1. ožujka 2018. u iznosu od 14.311,00 kn (uz uračunato uvećanje od 20% nagrade za zastupanje dva tuženika) za svaku pravnu radnju, zastupanje na ročištu radi objave odluke u iznosu od 500,00 kn i PDV u iznosu od 39.480,25 kn. Nadalje, u pogledu zahtjeva 2. tužene Nine Tenodi, 3. tuženika Danijela Vertuša i 4. tuženika Željka Mudri za naknadu putnog troška za pristup na ročište radi saslušanja sud im je priznao putni trošak sukladno čl. 7. , čl. 8. i čl. 9. Pravilnika o naknadi troškova u sudskim postupcima (Narodne novine broj 8/88) budući imaju pravo na naknadu za troškove prijevoza za putovanje izvršeno vlastitim prijevoznim sredstvom, te im za ročište osobnim vozilom iz Križevaca do Bjelovara s obzirom na prevaljenu kilometražu u oba smjera – 60 kilometara (prema podacima HAK-a Zagreb od Križevaca do Bjelovara udaljenost iznosi 30 km (list 361)) i s obzirom na cijenu litre benzina u iznosu od 2,00 kn za jedan kilometar (prema podacima računovodstva ovoga suda (list 361)) pripada iznos od 120,00 kn svakom (30 km x 2 = 60 km x 2,00 kn = 120,00 kn).

63.12. Dakle, ukupni troškovi 2. tužene Nine Tenodi, 3. tuženika Danijela Vertuša i 4. tuženika Željka Mudri iznose 197.761,25 kn. Te troškove su im dužni naknaditi 1. tužitelj Filip Sokač, 2. tužitelj Karlo Sokač, 3. tužiteljica Željka Ivanković, 4. tužitelj Marijan Kemenović i 5. tužitelj Josip Sokač sukladno svom udjelu zahtjeva u odnosu na ukupan zahtjev svih tužitelja pa je stoga 1. tužitelj Filip Sokač s obzirom na svoj udio od 29% dužan naknaditi trošak u iznosu od 57.350,76 kn, a radi čega je odlučeno kao u toč. VII. izreke rješenja, 2. tužitelj Karlo Sokač s obzirom na svoj udio od 29% dužan naknaditi trošak u iznosu od 57.350,76 kn, a radi čega je odlučeno kao u toč. VIII. izreke rješenja, 3. tužiteljica Željka Ivanković s obzirom na svoj udio od 20,5% dužna naknaditi trošak u iznosu od 40.541,06 kn, a radi čega je odlučeno kao u toč. IX. izreke rješenja, 4. tužitelj Marijan Kemenović s obzirom na svoj udio od 20,5% dužan naknaditi trošak u iznosu od 40.541,06 kn, a radi čega je odlučeno kao u toč. X. izreke rješenja te 5. tužitelj Josip Sokač s obzirom na svoj udio od 1% dužan naknaditi trošak u iznosu od 1.977,61 kn, a radi čega je odlučeno kao u toč. XI. izreke rješenja.

63.13. Na dosuđene troškove parničnog postupka 2. tuženoj Nini Tenodi, 3. tuženiku Danijelu Vertušu i 4. tuženiku Željku Mudri pripada pravo na isplatu zakonske zatezne kamate tekuće od dana presuđenja, tj. od 7. studenog 2022. do isplate, a radi čega je odlučeno kao u toč. VII., VIII., IX., X. i XI. izreke rješenja.

Bjelovar, 7. studenog 2022.

Sudac

Mirjana Tišljar

Dokument je elektronički potpisan:

Mirjana Tišljar

Vrijeme potpisivanja:

07-11-2022

09:57:31

DN:

C=HR

O=OPĆINSKI SUD U BJELOVARU

2.5.4.97=#OC115641544852203537333632363138303339

OU=Signature

S=Tišljar

G=Mirjana

CN=Mirjana Tišljar

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ove presude može se uložiti žalba županijskom sudu u roku od 15 dana od dana objave ove presude tj. od 7. studenog 2022. Žalba se podnosi pisano u pet primjeraka putem ovog suda.

Broj zapisa: **eb314-5d19c**

Kontrolni broj: **0e3dd-78eeb-2fee5**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Mirjana Tišljar, O=OPĆINSKI SUD U BJELOVARU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Bjelovaru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

Republika Hrvatska
Županijski sud u Velikoj Gorici
Ulica Hrvatske bratske zajednice 1

Poslovni broj 2 GŽ-162/2023-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I

R J E Š E N J E

Županijski sud u Velikoj Gorici, sud drugog stupnja, u vijeću sastavljenom od sudaca, Ankice Jakovina predsjednice vijeća, Vitomira Boića suca izvjestitelja i Zinke Bulka člana vijeća, u pravnoj stvari 1. tužitelja Filipa Sokača iz Križevaca, Bana J. Jelačića 17, OIB 54731283256, 2. tužitelja Karla Sokača iz Križevaca, Bana J. Jelačića 17, OIB 10484039818, 3. tužiteljice Željke Ivanković iz Sv. Petra Čvrsteca, Škvorci 11, OIB 41909818544, 4. tužitelja Marijana Kemenovića iz Križevaca, Kralja Petra Krešimira 37, OIB 30170338128 i 5. tužitelja Josipa Sokača iz Križevaca, Zagorska 76, OIB 17303135273, svi zastupani po punomoćniku Franji Kalebu, odvjetniku iz Zagreba, protiv 1. tuženika Vodotehne d.o.o., Bjelovar, D. Demetra 34, OIB 21489083880, zastupanog po punomoćnicima odvjetnicima iz Zajedničkog odvjetničkog ureda Zlatko Gregurić, Tatjana Figač-Gregurić i Hrvoje Mladinić iz Bjelovara, 2. tužene Nine Tenodi iz Križevaca, Ulica bana J. Jelačića 17, OIB 32893695142, 3. tuženika Danijela Vertuša iz Križevaca, Ulica bana J. Jelačića 17, OIB 78566866526 i 4. tuženika Željka Mudrog iz Donjih Križevčina 130, OIB 15674075609, svi zastupani po punomoćniku Bruni Čeru, odvjetniku iz Koprivnice, radi naknade štete, odlučujući o žalbama 1. tuženika i tužitelja protiv presude i rješenja Općinskog suda u Bjelovaru poslovni broj Pn-70/2021-16 od 7. studenoga 2022., u sjednici vijeća održanoj 14. studenog 2023.,

presudio je

I. Odbija se žalba 1. tuženika Vodotehne d.o.o. kao neosnovana i potvrđuje presuda Općinskog suda u Bjelovaru poslovni broj Pn-70/2021-16 od 7. studenoga 2022. pod točkom I.1. izreke osim u dijelu dosuđene kamate na neimovinsku štetu u iznosu od 10.617,82 eur / 80.000,00 kn za razdoblje od 18. srpnja 2016. do 13. listopada 2021., pod točkom I.2. osim u dijelu dosuđene kamate na neimovinsku štetu u iznosu od 10.617,82 eur / 80.000,00 kn za razdoblje od 18. srpnja 2016. do 13. listopada 2021., pod točkom I.3. osim u dijelu dosuđene kamate na neimovinsku štetu u iznosu od 14.599,51 eur / 110.000,00 kn za razdoblje od 18. srpnja 2016. do 13. listopada 2021., pod točkom I.4. osim u dijelu dosuđene kamate na neimovinsku štetu u iznosu

od 14.599,51 eur / 110.000,00 kn za razdoblje od 18. srpnja 2016. do 13. listopada 2021. te točka I.5. izreke presude.

II. Odbija se žalba 1. do 5. tužitelja kao neosnovana i potvrđuje presuda Općinskog suda u Bjelovaru poslovni broj Pn-70/2021-16 od 7. studenoga 2022. pod točkom I.1.1., točkom I.2.1., točkom I.3.1. osim u dijelu odbijenog zahtjeva za isplatu zakonske zatezne kamate na imovinsku štetu od 3. listopada 2014. do 6. studenog 2022., točkom I.4.1. osim u dijelu odbijenog zahtjeva za isplatu zakonske zatezne kamate na imovinsku štetu od 3. listopada 2014. do 6. studenog 2022., točkom I.5.1. osim u dijelu odbijenog zahtjeva za isplatu zakonske zatezne kamate na imovinsku štetu od 3. listopada 2014. do 6. studenog 2022. te pod točkom II. izreke presude.

III. Preinačuje se presuda Općinskog suda u Bjelovaru poslovni broj Pn-70/2021-16 od 7. studenoga 2022. pod točkama I.1. i I.2. u dijelu dosuđene kamate na neimovinsku štetu u iznosu od 10.617,82 eur / 80.000,00 kn za razdoblje od 18. srpnja 2016. do 13. listopada 2021. te točke I.3. i I.4. u dijelu dosuđene kamate na neimovinsku štetu u iznosu od 14.599,51 eur / 110.000,00 kn za razdoblje od 18. srpnja 2016. do 13. listopada 2021. i za navedeno sudi:

1. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev 1. tužitelja Filipa Sokača i 2. tužitelja Karla Sokača kojim traže kamate na neimovinsku štetu u iznosu od 10.617,82 eur / 80.000,00 kn za razdoblje od 18. srpnja 2016. do 13. listopada 2021.

2. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev 3. tužiteljice Željke Ivanković i 4. tužitelja Marijana Kemenovića kojim traže kamate na neimovinsku štetu u iznosu od 14.599,51 eur / 110.000,00 kn za razdoblje od 18. srpnja 2016. do 13. listopada 2021.

IV. Preinačuje se presuda Općinskog suda u Bjelovaru poslovni broj Pn-70/2021-16 od 7. studenoga 2022. pod točkom I.3.1. u dijelu zahtjeva za isplatu zakonske zatezne kamate na imovinsku štetu od 3. listopada 2014. do 6. studenog 2022., pod točkom I.4.1. u dijelu zahtjeva za isplatu zakonske zatezne kamate na imovinsku štetu od 3. listopada 2014. do 6. studenog 2022. te pod točkom I.5.1. u dijelu zahtjeva za isplatu zakonske zatezne kamate na imovinsku štetu od 3. listopada 2014. do 6. studenog 2022. i za navedeno sudi:

1. Nalaže se 1. tuženiku Vodotehni d.o.o. da 3. tužiteljici Željki Ivanković isplati zakonsku zateznu kamatu na iznos imovinske štete od 199,05 eur / 1.500,00 kn¹ za razdoblje od 3. listopada 2014. do 6. studenog 2022. po kamatnoj stopi iz čl. 29. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05) te čl. 3. ZID Zakona o obveznim odnosima (NN 78/15).

2. Nalaže se 1. tuženiku Vodotehna d.o.o. da 4. tužitelju Marijanu Kemenoviću isplati zakonsku zateznu kamatu na iznos imovinske štete od 169,22 eur / 1.275,00 kn za razdoblje od 3. listopada 2014. do 6. studenog 2022. po kamatnoj stopi iz čl. 29. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05) te čl. 3. ZID Zakona o obveznim odnosima (NN 78/15).

¹ Fiksni tečaj konverzije 7,53450

3. Nalaže se 1. tuženiku Vodotehna d.o.o. da 5. tužitelju Josipu Sokaču isplati zakonsku zateznu kamatu na iznos od 159,27 eur / 1.200,00 kn za razdoblje od 3. listopada 2014. do 6. studenog 2022. po kamatnoj stopi iz čl. 29. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05) te čl. 3. ZID Zakona o obveznim odnosima (NN 78/15).

riješio je

I. Odbija se žalba 1. tuženika Vodotehne d.o.o. kao neosnovana i potvrđuje rješenje Općinskog suda u Bjelovaru poslovni broj Pn-70/2021-16 od 7. studenoga 2022. u točki I. izreke.

II. Uvažava se žalba 1. do 5. tužitelja i 1. tuženika Vodotehne d.o.o. Bjelovar te se ukida rješenje Općinskog suda u Bjelovaru poslovni broj Pn-70/2021-16 od 7. studenoga 2022. točkama II. do XI. izreke i predmet vraća na ponovno rješavanje.

Obrazloženje

1. Prvostupanjskom presudom naloženo je 1. tuženiku Vodotehni d.o.o., Bjelovar isplatiti 1. tužitelju Filipu Sokaču na ime neimovinske štete iznos od 330.000,00 kn / 43.798,53 eur sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 18. srpnja 2016., pa do isplate, da 1. tužitelju na ime rente zbog izgubljenog uzdržavanja za 30. rujna 2014. isplati iznos od 10,05 kn / 1,33 eur sa zakonskom zateznom kamatom, za svaki mjesec razdoblja od 1. listopada 2014. do 31. ožujka 2018. isplati iznos od 301,43 kn / 40,00 eur sa zakonskom zateznom kamatom, za svaki mjesec razdoblja od 1. travnja 2018. do 31. kolovoza 2018. isplati iznos od 272,34 kn / 36,15 eur sa zakonskom zateznom kamatom, za svaki mjesec razdoblja od 1. rujna 2018. do 31. siječnja 2019. isplati iznos od 900,00 kn / 119,45 eur sa zakonskom zateznom kamatom, te za razdoblje od 1. veljače 2019. do 10. veljače 2019. isplati iznos od 321,43 kn / 42,66 eur sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dospelosti svakog obroka uzdržavanja odnosno od svakog 10-tog u mjesecu za prethodni mjesec, pa do isplate, sve to u roku od 15 dana (t. I.1.). Odbijen je kao neosnovan dio tužbenog zahtjeva 1. tužitelja da mu 1. tuženik isplati na ime neimovinske štete iznad dosuđenog iznosa od 330.000,00 kn do zatraženog iznosa od 375.000,00 kn sa zakonskom zateznom kamatom, te da mu isplati na ime rente zbog izgubljenog uzdržavanja iznad dosuđenog pa do zatraženog iznosa od 2.000,00 kn mjesečno za razdoblje od 30. rujna 2014. do 10. veljače 2019. sa zakonskom zateznom kamatom (t. I.1.1.). Naloženo je 1. tuženiku da isplati 2. tužitelju Karlu Sokaču na ime neimovinske štete iznos od 330.000,00 kn / 43.798,53 eur sa zakonskom zateznom kamatom pa do isplate, da 2. tužitelju na ime rente zbog izgubljenog uzdržavanja za dan 30. rujna 2014. isplati iznos od 10,05 kn / 1,33 eur sa zakonskom zateznom, za svaki mjesec razdoblja od 1. listopada 2014. do 31. ožujka 2018. isplati iznos od 301,43 kn / 40,00 eur sa zakonskom zateznom kamatom, za svaki mjesec razdoblja od 1. travnja 2018. do 31. kolovoza 2018. isplati iznos od 272,34 kn / 36,15 eur sa zakonskom zateznom kamatom, za svaki mjesec razdoblja od 1. rujna 2018. do 31. siječnja 2019. isplati iznos od 900,00 kn / 119,45 eur sa zakonskom zateznom kamatom, za razdoblje od 1. veljače 2019. do 10. veljače 2019. isplati iznos od 321,43 kn / 42,66 eur, sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dospelosti svakog obroka uzdržavanja odnosno od svakog 10-tog u mjesecu za prethodni mjesec, pa do isplate, sve to u roku od 15 dana (t. I.2.). Odbijen je kao neosnovan

dio tužbenog zahtjeva 2. tužitelja da mu 1. tuženik isplati na ime neimovinske štete iznad dosuđenog iznosa od 330.000,00 kn do zatraženog iznosa od 375.000,00 kn sa zakonskom zateznom kamatom i da mu isplati na ime rente zbog izgubljenog uzdržavanja iznad dosuđenog iznosa pa do zatraženog iznosa od 2.000,00kn mjesečno, pa do isplate (t. I.2.1.). Naloženo je 1. tuženiku da isplati 3. tužiteljici Željki Ivanković na ime neimovinske štete iznos od 330.000,00 kn / 43.798,53 eur sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 18. srpnja 2016., pa do isplate, te imovinsku štetu u iznosu od 1.500,00 kn / 199,08 eur, sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 7. studenog 2022., pa do isplate(t. I.3.) Odbijen je kao neosnovan dio tužbenog zahtjeva 3. tužiteljice da joj 1. tuženik isplati zakonsku zateznu kamatu na iznos imovinske štete od 1.500,00 kn za razdoblje od 3. listopada 2014. do 6. studenog 2022. (t. I.3.1.). Naloženo je 1. tuženiku da isplati 4. tužitelju Marijanu Kemenoviću na ime neimovinske štete iznos od 330.000,00 kn / 43.798,53 eur sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 18. srpnja 2016., pa do isplate, te imovinsku štetu u iznosu od 1.275,00 kn / 169,22 eur sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 7. studenog 2022., pa do isplate (t. I.4.). Odbijen je kao neosnovan dio tužbenog zahtjeva 4. tužitelja da mu 1. tuženik isplati na ime imovinske štete iznad dosuđenog iznosa od 1.275,00 kn do zatraženog iznosa od 1.500,00 kn sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 3. listopada 2014., pa do isplate te dio tužbenog zahtjeva za isplatu zakonske zatezne kamate na iznos imovinske štete od 1.275,00 kn za razdoblje od 3. listopada 2014. do 6. studenog 2022. (t. I.4.1.). Naloženo je 1. tuženiku isplatiti 5. tužitelju Josipu Sokaču na ime imovinske štete iznos od 5.187,60 kn / 688,51 eur sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 3. listopada 2014., pa do isplate, iznos od 1.200,00 kn / 159,27 eur, sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 7. studenog 2022., pa do isplate te iznos od 2.395,00 kn / 317,87 eur sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 2. studenog 2014., pa do isplate, sve to u roku od 15 dana (t. I.5.). Odbijen je kao neosnovan dio tužbenog zahtjeva 5. tužitelja da mu 1. tuženik isplati na ime imovinske štete iznad dosuđenog iznosa od 1.200,00 kn do zatraženog iznosa od 1.500,00 kn sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 3. listopada 2014., pa do isplate te dio tužbenog zahtjeva za isplatu zakonske zatezne kamate na iznos imovinske štete od 1.200,00 kn za razdoblje od 3. listopada 2014. do 6. studenog 2022.(t. I.5.1.). Odbijen je kao neosnovan tužbeni zahtjev 1. do 5. tužitelja u odnosu na 2. tuženu Ninu Tenodi, 3. tuženika Danijela Vertuša i 4. tuženika Željka Mudri kojim je traženo da se naloži 2. tuženoj Nini Tenodi, 3. tuženiku Danijelu Vertušu i 4. tuženiku Željku Mudri da solidarno sa 1. tuženikom Vodotehnom d.o.o. isplate 1. tužitelju Filipu Sokaču na ime neimovinske štete iznos od 375.000,00 kn / 49.771,00 eur sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 18. srpnja 2016., pa do isplate, da 1. tužitelju plaćaju rentu zbog izgubljenog uzdržavanja u mjesečnom iznosu od 2.000,00 kn / 265,40 eur počev 30. rujna 2014., pa do 10. veljače 2019. sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dospelosti svakog obroka uzdržavanja odnosno od svakog 10-tog u mjesecu za prethodni mjesec, pa do isplate, da se naloži 2. do 4. tuženom da solidarno sa 1. tuženikom isplate 2. tužitelju Karlu Sokaču na ime neimovinske štete iznos od 375.000,00 kn / 49.771,00 eur sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 18. srpnja 2016., pa do isplate, da 2. tužitelju plaćaju rentu zbog izgubljenog uzdržavanja u mjesečnom iznosu od 2.000,00 kn / 265,40 eur počev 30. rujna 2014., pa do 10. veljače 2019. sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dospelosti svakog obroka uzdržavanja odnosno od svakog 10-tog u mjesecu za prethodni mjesec, pa do isplate, da se naloži 2. do 4. tuženom da solidarno sa 1. tuženikom isplate 3. tužiteljici Željki Ivanković na ime neimovinske

štete iznos od 330.000,00 kn / 43.798,50 eur¹ sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 18. srpnja 2016., pa do isplate, te imovinsku štetu u iznosu od 1.500,00 kn / 199,00 eur¹ sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 3. listopada 2014., pa do isplate, da se naloži 2. do 4. tuženom da solidarno sa 1. tuženikom isplate 4. tužitelju Marijanu Kemenoviću na ime neimovinske štete iznos od 330.000,00 kn / 43.798,50 eur sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 18. srpnja 2016., pa do isplate, te imovinsku štetu u iznosu od 1.500,00 kn / 199,00 eur¹ sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 3. listopada 2014., pa do isplate, da se naloži 2. do 4. tuženom da solidarno sa 1. tuženikom isplate 5. tužitelju Josipu Sokaču na ime imovinske štete iznos od 5.187,60 kn / 688,50 eur te 2.000,00 kn / 265,40 eur², sve sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 3. listopada 2014., pa do isplate, te iznos od 2.395,00 kn / 317,90 eur² sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 2. studenog 2014., pa do isplate, da se naloži 2. do 4. tuženom da solidarno sa 1. tuženikom naknade 1. do 5. tužitelju prouzročeni parnični trošak sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od donošenja odluke suda prvog stupnja, pa do isplate (t. II. izreke prvostupanjske presude).

1.1. Rješenjem je dopuštena preinaka tužbe povećanjem tužbenih zahtjeva na ime neimovinske štete 1. i 2. tužitelja na iznos od 375.000,00 kn, te 3. i 4. tužiteljica na iznos od 330.000,00 kn (t. I. izreke prvostupanjskog rješenja) naloženo je 1. tuženiku da 1. tužitelju naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 45.331,77 kn / 6.016,56 eur sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 7. studenog 2022., pa do isplate (t. II.) te da 2. tužitelju naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 45.331,77 kn / 6.016,56 eur sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 7. studenog 2022., pa do isplate (t. III.), naloženo je 1. tuženiku da 3. tužiteljici naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 43.897,08 kn / 5.826,14 eur sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 7. studenog 2022., pa do isplate (t. IV.) te da 4. tužitelju naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 43.897,08 kn / 5.826,14 eur sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 7. studenog 2022., pa do isplate, naloženo je 1. tuženiku da 5. tužitelju naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 2.077,08 kn / 275,68 eur sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 7. studenog 2022., pa do isplate (t. VI.), naloženo je 1. tužitelju da 2. tuženoj, 3. tuženiku i 4. tuženiku naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 57.350,76 kn / 7.611,75 eur sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 7. studenog 2022., pa do isplate, (t. VII.), naloženo je 2. tužitelju da 2. do 4. tuženom naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 57.350,76 kn / 7.611,75 eur sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 7. studenog 2022., pa do isplate (t. VIII.), naloženo je 3. tužiteljici da 2. do 4. tuženom naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 40.541,06 kn / 5.380,72 eur sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 7. studenog 2022., pa do isplate (t. IX.), naloženo je 4. tužitelju da 2. do 4. tuženom naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 40.541,06 kn / 5.380,72 eur sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 7. studenog 2022., pa do isplate (t. X.), naloženo je 5. tužitelju da 2. do 4. tuženom naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 1.977,61 kn / 262,47 eur sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 7. studenog 2022., pa do isplate, sve u roku od 15 dana (t. XI. izreke prvostupanjskog rješenja).

2. Protiv presude i rješenja žalbu je podnio 1. tuženik pobijajući točke I.1., I.2., I.3., I.4. i I.5. presude i točke I., II., III., IV., V. i VI. rješenja zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešne

primjene materijalnog prava i odluke o parničnom trošku. Obrazloženje presude je u suprotnosti s dvije ključne tvrdnje na kojima počiva tužba: da su neispravna vrata opasna stvar i da su sve stranke postupka (uključujući i pokojnu) suvlasnici zemljišta, pa time i kliznih vrata. Nije moguće utvrditi da li sud smatra da su i ispravna vrata opasna stvar. Sud nema stručna znanja da bi utvrđivao uzrok pada vrata. Iz provedenog tehničkog vještačenja po Centru za forenzična ispitivanja „Ivan Vučetić“ proizlazi da vještačenjem nije moguće nedvojbeno utvrditi da li su predmetna metalna klizna vrata na sjevernom ulazu bila u ispravnom stanju, da se ne može dati odgovor da li su predmetna vrata bila stručno ili nestručno instalirana, da li su bila adekvatno održavana, da li su oštećena protekom vremena uslijed vremenskog utjecaja, te da li su pravilno ili nepravilno korištena. Nemoguće je utvrditi da li je Valentina Sokač kritične zgrade otvarala ili zatvarala vrata te da li ih je pravilno koristila. Oспорava se iskaz svjedoka Sanele Novak, jer je svjedokinja bila u šoku nakon štetnog događaja, pri čemu se ukazuje kako su vatrogasci micali klizna vrata prije dolaska policije i obavljanja očevida. Ne postoji niti jedan jedini dokaz da bi vrata bila neispravna, jer su se koristila 10 godina, a zadnja tri tjedna prije štetnog događaja intenzivno, odnosno svakodnevno. Glede vlasništva je nepotpuno utvrđeno činjenično stanje i pogrešna primjena materijalnog prava. Vrata su sastavni dio zajedničkih dijelova nekretnine i svi suvlasnici su ih dužni zajednički sporazumno održavati. Obrazloženje o isključivom vlasništvu vrata sud između ostalog temelji i na utvrđenju da je na vratima stajala reklama sa natpisom Vodotehna, pa da bi to navodno trebao biti dokaz o vlasništvu. Nadalje se navodi kako ostali suvlasnici odnosno stanari vrata nisu koristili, da bi se zatim u obrazloženju navodilo kako su ih koristili zadnja tri tjedna. Tuženi suosjeća sa svim tužiteljima, ali ponavlja da nije kriv za nastanak štetnog događaja, te izjavljuje kako od tužitelja ne potražuje parnični trošak. Ako je sud već dopustio preinaku tužbenog zahtjeva potpuno je nejasno zbog čega bi tuženika obvezao na plaćanje kamate od dana podnošenja tužbe, kada je tužbeni zahtjev preinačen nakon šest godina. Ako je Valentina Sokač otvarala ili zatvarala vrata, onda je do štete došlo isključivo radnjom oštećenika. Zašto su vrata iskočila iz ležišta, te zašto je nakon pada oštećen graničnik, nije mogao utvrditi niti Centar za kriminalistička vještačenja. Nepravilna je i odluka o parničnom trošku, obzirom da je pravilnom primjenom materijalnog prava, tužbeni zahtjev trebao biti odbijen. Predlaže se u pobijanim dijelovima ukinuti presudu i rješenje te predmet vrati sudu prvog stupnja na ponovno suđenje, a podredno preinačiti i tužitelje odbiti s tužbenim zahtjevom, pri čemu tuženik ne potražuje parnični trošak.

3. Protiv dijela presude i to pod točkom I.1.1. izreke, točkom I.2.1., točkom I.3.1., točkom I.4.1, točkom I.5.1., točkom II. izreke presude te protiv rješenja u dijelu pod točkama II., III., IV., V. i VI. izreke za parnični trošak s kojim nisu uspjeli, te u dijelu pod točkama VII., VIII., IX., X. i XI. izreke rješenja žalbu su podnijeli tužitelji zbog bitne povrede odredbi parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te pogrešne primjene materijalnog prava kao i odluke o parničnom trošku. Žalbeni razlog bitne povrede odredaba parničnog postupka postoji zbog toga, što presuda ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati. Sud zaključuje kako 2. do 4. tuženici nisu koristili za prolaz svojim automobilima sporna vrata, nisu preuzeli posjed spornih vrata, nisu imali ključ od tih vrata, nisu ih održavali, te da je 1. tuženik vlasnik predmetnih vrata u vrijeme štetnog događaja. Takav zaključak suda u direktnoj je suprotnosti i proturječnosti sa sadržajem spisa i provedenim dokazima te dokumentacijom u spisu, posebno zemljišnoknjižnim izvatkom. Nesporno je, da u vrijeme štetnog događaja svi tuženici nisu mogli koristiti kolni ulaz na parking prostor

iz Ulice bana J. Jelačića, jer se u to vrijeme provodila rekonstrukcija navedene ulice, pa je logično i životno, da su se prilikom dolaska na svoj parkirališni prostor koristili spornim vratima. Nije logično da svi tuženici ne koriste sporna vrata kada je u to vrijeme to bio jedini način da sa svojim vozilima dođu do svojih stanova. Na okolnost „vlasništva“ 1. tuženika nad spornim vratima, nije jasno na koji je to način sud zaključio, da je 1. tuženik vlasnik tih vrata. Odlučujući o visinama naknade neimovinske štete zbog smrti majke, sud je samo naveo okolnost da su u međuvremenu donesene promjene Orijentacijskih kriterija za naknadu štete Vrhovnog suda Republike Hrvatske, a nije obrazložio zbog čega 1. i 2. tužiteljima ne pripada ukupno zatražena svota od 375.000,00 kn. Ovdje se radi o djeci koja su izgubila i drugog roditelja, te ostali potpuno sami bez roditeljske pažnje, njege i ljubavi, pa za odbijajući dio presuda nema nikakve razloge, što je dovelo i do pogrešne primjene materijalnog prava. Tužitelji 1. i 2. izgubili su svoju mladu majku i to kao jedinog roditelja, budući da im je otac već ranije preminuo, što sve predstavlja iznimno teške okolnosti slučaja, pa dosuđeni iznos od 330.000,00 kn za svakog nije dostatan. Zatražena novčana naknada od 375.000,00 kn, odnosno daljnjih 45.000,00 kn predstavlja više nego primjerenu naknadu za ovaj vid štete. Glede pretrpljene imovinske štete 3. i 4. tužitelja, uz bitnu povredu, prvostupanjski sud je pogrešno primijenio materijalno pravo dosuđujući tim tužiteljima prenisku naknadu. Oспорava se odbijajući dio koji se odnosi na kamate, koje prvostupanjski sud dosuđuje za imovinsku štetu od donošenja presude, a trebao je dosuditi od tužbe. Odluka glede odbijajućeg dijela zatražene rente za 1. i 2. tužitelje zbog izgubljenog uzdržavanja, donijeta je potpuno nerazumljivo. Nesporno je da su 2. do 4. tuženici bili upisani etažnim vlasnicima stambenog prostora i pripadajućeg parking prostora, pa su nesporno suvlasnici predmetnih vrata. Sud iako pravilno ocjenjuje vrata opasnom stvari, odbija tužbeni zahtjev u odnosu na 2. do 4. tuženike. Predmetna vrata su i pripadak nekretnine, koja je u suvlasništvu 1. do 4. tuženika. Neodređeni i nedokazani razlog prvostupanjske presude kako je 2. do 4. tuženicima prilikom sklapanja ugovora o kupoprodaji rečeno da vrata isključivo koristi 1. tuženik, ne može biti od bilo kakvog značaja. Proizvoljan je zaključak suda da je navedena vrata koristio isključivo 1. tuženik za potrebe svojeg poslovanja. Radi se o odgovornosti za štetu od opasne stvari za koju odgovaraju suvlasnici opasnih stvari. Saslušan 3. tuženik je naveo da su se vrata teško zatvarala dakle, koristio se njima i utvrdio mogućnost njihova zatvaranja. Odluka o parničnom trošku je donijeta potpuno nerazumljivo i pogrešnom primjenom odredbi čl. 154. st. 1. i 2. i čl. 155. st. 1. ZPP u svezi odredbe čl. 37. ZPP. U odnosu na materijalne troškove dolaska 2. do 4. tuženika na ročište nije moguće utvrditi kako je sud utvrdio kilometre i cijenu prijevoza osobnim automobilom. Prvostupanjska odluka se u dijelu odluke o parničnom trošku, kako glede troška s kojim tužitelji nisu uspjeli, tako i glede troškova tuženika ne može ispitati i donijeta je pogrešnom primjenom materijalnog prava. Predlaže se presudu i rješenje u pobijanim dijelovima preinačiti i u cijelosti prihvatiti tužbeni zahtjev 1. do 5. tužitelja u odnosu na sve tuženike, uz naknadu troškova žalbe.

4. Žalbe su djelomično osnovane.

5. Ispitujući pobijanu presudu suda prvog stupnja kao i postupak koji je prethodio donošenju iste, ovaj drugostupanjski sud utvrđuje da nije počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka na koje ovaj drugostupanjski sud u skladu s odredbom čl. 365. st. 2. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj 53/91, 91/92,

112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22 i 114/22 - dalje: ZPP) pazi po službenoj dužnosti, a suprotno žalbenim navodima, presuda sadrži jasne razloge o odlučnim činjenicama.

6. Prvostupanjski sud je u obrazloženju svoje presude, između ostalog, naveo:

- da su 1. tužitelj Filip Sokač i 2. tužitelj Karlo Sokač djeca, 3. tužiteljica Željka Ivanković i 4. tužitelj Marijan Kemenović roditelji, a 5. tužitelj Josip Sokač punac pok. Valentine Sokač

- da 1. do 5. tužitelji u tužbi potražuju od tuženika da im solidarno isplate naknadu neimovinske i imovinske štete

- da su tužbom potraživali da 1. tužitelju Filipu Sokaču isplate na ime neimovinske štete iznos od 250.000,00 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 18. srpnja 2016. do isplate, na ime rente zbog izgubljenog uzdržavanja iznos od 2.000,00 kn mjesečno od 30. rujna 2014., pa nadalje sa zakonskom zateznom

- da isplate 2. tužitelju Karlu Sokaču na ime neimovinske štete iznos od 250.000,00 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 18. srpnja 2016. do isplate i na ime rente zbog izgubljenog uzdržavanja iznos od 2.000,00 kn mjesečno od 30. rujna 2014., pa nadalje sa zakonskom zateznom kamatom

- da isplate 3. tužiteljici Željki Ivanković na ime neimovinske štete iznos od 220.000,00 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 18. srpnja 2016. do isplate i na ime imovinske štete iznos od 1.500,00 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 3. listopada 2014. do isplate

- da isplate 4. tužitelju Marijanu Kemenoviću na ime neimovinske štete iznos od 220.000,00 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 18. srpnja 2016. do isplate i na ime imovinske štete iznos od 1.500,00 kn sa zakonskom zateznom kamatom do 3. listopada 2014. do isplate

- da isplate 5. tužitelju Josipu Sokaču na ime imovinske štete iznos od 5.187,60 kn i iznos od 2.000,00 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 3. listopada 2014. do isplate i iznos od 2.395,00 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 2. studenog 2014. do isplate

- da su tužitelji preinačili svoje tužbene zahtjeve te su 13. listopada 2021. postavili tužbeni zahtjev tako da zbog proteka vremena i zbog promjene orijentacijskih kriterija za naknadu štete 1. i 2. tužitelj potražuju od tuženih na ime neimovinske štete iznos od 375.000,00 kn svaki, a 3. i 4. tužitelji potražuju na ime neimovinske štete iznos od 330.000,00 kn svaki

- da su na glavnoj raspravi 22. rujna 2022. 1. do 5. tužitelji postavili tužbeni zahtjev u skladu s odlukom o dvojnosti iskazivanja novčanih iznosa u valuti Republike Hrvatske odnosno kunama i eurima i to tako da 1. tužitelj Filip Sokač potražuje iznos od 375.000,00 kn odnosno 49.771,00 eur, na ime izgubljenog uzdržavanja iznos od 2.000,00 kn odnosno 265,40 eur, 2. tužitelj Karlo Sokač potražuje iznos od 375.000,00 kn odnosno 49.771,00 eur, na ime izgubljenog uzdržavanja iznos od 2.000,00 kn odnosno 265,40 eur, 3. tužiteljica Željka Ivanković potražuje iznos od 330.000,00 kn odnosno 43.798,50 eur, te na ime imovinske štete iznos od 1.500,00 kn odnosno 199,00 eur, 4. tužitelj Marijan Kemenović potražuje iznos od 330.000,00 kn odnosno 43.798,50 eur, te na ime imovinske štete iznos od 1.500,00 kn, odnosno 199,00 eur i 5. tužitelj Josip Sokač na ime imovinske štete potražuje iznos od 5.187,60 kn odnosno 688,50 eur, iznos od 2.000,00 kn odnosno 265,40 eur te iznos od 2.395,00 kn odnosno 317,90 eur

- da su 1. tuženik Vodotehna d.o.o., 2. tužena Nina Tenodi, 3. tuženik Danijel Vertuš i 4. tuženik Željko Mudri etažni suvlasnici kuće i dvora upisanog u čkbr. 1104/1, zkulbr. 8847 k.o. Križevci i to 1. tuženik u 57/100 dijela, 2. tužena u 11/100 dijela, 3. tuženik u 11/100 dijela i 4. tuženik je suvlasnik u 10/100 dijela
- da je Valentina Sokač smrtno stradala 28./29. rujna 2014. u Križevcima, Ul. J. bana Jelačića 17. na način da su kolna klizna metalna vrata dimenzija 660 cm x 200 cm ispala iz ležišta i pala na Valentinu Sokač
- da je do štetnog događaja pok. Valentina Sokač stanovala u stanu koji se nalazi u zgradi u Ul. J. bana Jelačića 17
- da je iz iskaza z.z. 1. tuženika Vodotehne d.o.o. Dražena Tirića utvrđeno da je velika klizna kolna vrata na dvorišnom dijelu ograde, uslijed čijeg pada je smrtno stradala Valentina Sokač, po narudžbi 1. tuženika Vodotehne d.o.o. izradila firma Čipčić, a Dražen Tirić je kao z.z. 1. tuženika Vodotehne d.o.o. preuzeo vrata u ispravnom stanju
- da su vrata napravljena oko 10 godina prije štetnog događaja
- da su vrata korištena od strane 1. tuženika Vodotehne d.o.o. za potrebe njegovog poslovanja
- da su kroz ta vrata prolazili kamioni koji nisu mogli proći vežom sa Ulice bana J. Jelačića, a koji su dovozili robu potrebnu za poslovanje 1. tuženika
- da je 1. tuženik ta vrata držao zaključanima, otvarao ih je kada bi došao kamion koji je dovezao robu, te bi ih ponovno po odlasku kamiona zaključavao na način da je na vratima bio postavljen lanac i lokot od kojeg je ključ imao 1. tuženik
- da je iz iskaza 3. tuženika Danijela Vertuša, z.z. 1. tuženika Dražena Tirića i svjedoka Miljenka Kosa, Sanele Novak i Marine Žuti utvrđeno da prilikom rekonstrukcije Ulice bana J. Jelačića vlasnici stanova, pa tako i pok. Valentina Sokač, u pojedinim razdobljima rekonstrukcije (koja je počela dva do tri tjedna prije štetnog događaja), ako nisu mogli automobilom prolaziti kroz vežu sa glavne ulice u dvorište u kojem su imali parkirališna mjesta, koristili predmetna vrata, te je iz tog razloga 1. tuženik ostavio otvorena vrata do kojih se dolazilo preko nekretnine Elektre u dvorište predmetne zgrade
- da su se vrata koristila za potrebe 1. tuženika govori i činjenica da je na sredini vrata bila postavljena metalna ploča plave boje sa natpisom "VODOTEHNA"
- da je utvrđeno da 2. do 4. tuženi prilikom kupnje svojih stanova nisu preuzeli ključ od predmetnih vrata, te da ih nisu ni koristili za svoje potrebe
- da je iz iskaza 3. tuženika Danijela Vertuša i 5. tužitelja Josipa Sokača utvrđeno da im se pok. Valentina Sokač požalila da se vrata teško zatvaraju i da joj djeca ponekad moraju pomoći zatvoriti vrata.
- da je iz zapisnika o očevidu Policijske uprave koprivničko-križevačke, Policijske postaje Križevci utvrđeno da je za vrijeme očevida vršeno podizanje kliznih vrata iz pozicije u kojoj su zatečena do navedenog graničnika, a kojom prilikom je utvrđeno da se krajnji istočni rub vrata (koji bi trebao prilikom zatvaranja udariti u graničnik) nalazi izvan graničnika, dok se krajnji zapadni dio vrata nalazi izvan predviđenih vodilica
- da po ocjeni suda predmetna vrata dužine 6,6 m i visine 2,00 m koja su zatvarala prostor između ograde oko cijelog dvorišta predmetne nekretnine predstavljaju opasnu stvar, jer zbog njihovog položaja izvan vodilica, odnosno graničnika predstavljaju povećanu opasnost za okolinu
- da činjenica da je pok. Valentina Sokač zatvarala vrata u vrijeme štetnog događaja ne znači da je doprinijela štetom događaju, jer je svrha vrata da se otvaraju i zatvaraju

- da tijekom postupka 1. tuženik nije ničim dokazao da je pok. Valentina Sokač isključivo odgovorna za štetni događaj ili da je doprinijela štetnom događaju, a niti je na te okolnosti predlagao dokaze
- da je iz podataka Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, Područnog ureda u Koprivnici utvrđeno da je Verica Sokač primala dječji doplatak za 1. i 2. tužitelja u mjesečnom iznosu od 623,62 kn, dakle, iznos od 311,81 kn za svakog
- da je iz podataka Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje utvrđeno da je 1. i 2. tužitelju rješenjem Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje priznato pravo na obiteljsku mirovinu iza pok. oca Hrvoja Sokač, umrlog 19. kolovoza 2011., počevši od dana 19. kolovoza 2011., a mirovina se isplaćivala od 19. kolovoza 2011.
- da je ukupni iznos obiteljske mirovine iza pok. Hrvoja Sokač za 1. tužitelja Filipa Sokača i 2. tužitelja Karla Sokača na dan 1. travnja 2018. iznosio je 1.981,82 kn mjesečno, a korisnicima je pripadao u jednakim dijelovima (990,91 kn mjesečno svakom)
- da je 1. i 2. tužitelju rješenjem Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje priznato pravo na obiteljsku mirovinu iza pok. majke Valentine Sokač, počev od 29. rujna 2014., a mirovina se isplaćivala od 29. rujna 2014.
- da je ukupni iznos obiteljske mirovine za dva člana obitelji iza pok. Valentine Sokač na dan priznanja prava iznosio je 1.197,15 kn mjesečno, a korisnicima je pripadao u jednakim dijelovima
- da je ukupni iznos obiteljske mirovine iza pok. Valentine Sokač za 1. i 2. tužitelja na dan 1. travnja 2018. iznosio 1.255,32 kn mjesečno, a korisnicima je pripadao u jednakim dijelovima (svakom 627,66 kn mjesečno)
- da je rješenjem Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje od 21. rujna 2018. 1. i 2. tužitelju prestalo pravo na obiteljsku mirovinu s danom 31. kolovoza 2018.
- da je iz ugovora o radu na određeno vrijeme sklopljenih 12. veljače 2019. između INTERTEHNO ART d.o.o., te 1. i 2. tužitelja utvrđeno da su oni sklopili ugovor o radu na određeno vrijeme i to svaki za obavljanje poslova pomoćnog monteru suhe gradnje za osnovnu neto plaću od 4.000,00 kn
- da je iz podataka Kliničke bolnice Dubrava utvrđeno da je prosječna neto plaća Valentine Sokač u razdoblju od mjeseca rujna 2013. do mjeseca rujna 2014. iznosila 5.837,95 kn
- da je uz plaću ostvarila troškove prijevoza prosječno mjesečno u razdoblju od mjeseca rujna 2013. do mjeseca rujna 2014. u iznosu od 1.108,57 kn
- da su 1. i 2. tužitelji nakon smrti majke naslijedili stan koji iznajmljuju i od kojeg su do mjeseca studenog ili prosinca 2017. ostvarivali najamninu od 1.500,00 kn mjesečno, a nakon toga su ostvarivali najamninu od 1.300,00 kn mjesečno
- da 3. tužiteljica potražuje imovinsku štetu na ime troškova nabave crnine iznos od 1.000,00 kn, na ime troška vijenca iznos od 500,00 kn
- da 4. tužitelj potražuje na ime troškova nabave crnine iznos od 1.000,00 kn i na ime troška vijenca iznos od 500,00 kn
- da 5. tužitelj na ime troškova pogreba iznos od 5.187,60 kn i iznos od 2.395,00 kn, te troškova žalobne odjeće za 1. i 2. tužitelja u iznosu od 1.000,00 kn za svakog
- da je o visini cijene troškova žalobne odjeće – crnine i o cijeni troškova vijenca, sud odlučio u skladu s odredbom čl. 223. ZPP-a pri tome prihvaćajući iskaz 3. tužiteljice da je za žalobnu odjeću – crninu imala trošak u zatraženom iznosu od 1.000,00 i za vijenac u zatraženom iznosu od 500,00 kn odnosno ukupno 1.500,00 kn
- da je iz računa od 2. listopada 2014. utvrđeno da su pogrebna oprema i vijenac za pok. Valentinu Sokač iznosili 5.187,60 kn, a račun je naslovljen na 5. tužitelja

- da je iz računa od 2. listopada 2014. utvrđeno da su troškovi pogrebnih usluga za pok. Valentinu Sokač iznosili 2.395,00 kn, a račun – otpremnica naslovljena je na 5. tužitelja Josipa Sokača.

7. Prvostupanjski sud svoju odluku temelji na čl. 1063. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22 i 156/22 – dalje: ZOO) kojim je propisano da za štetu nastalu u vezi s opasnom stvari se smatra da potječe od te stvari, osim ako se dokaže da ona nije bila uzrok štete. Odredbom čl. 1064. ZOO propisano je da za štetu od opasne stvari odgovara njezin vlasnik. Odredbom čl. 1067. propisano je da se vlasnik oslobađa odgovornosti ako dokaže da šteta potječe od nekog nepredvidivog uzroka koji se nalazio izvan stvari, a koji se nije mogao spriječiti, izbjeći ili otkloniti (st. 1.), vlasnik stvari oslobađa se odgovornosti i ako dokaže da je šteta nastala isključivo radnjom oštećenika ili treće osobe, koju on nije mogao predvidjeti i čije posljedice nije mogao ni izbjeći, ni otkloniti (st. 2.), vlasnik se oslobađa odgovornosti djelomično ako je oštećenik djelomično pridonio nastanku štete (st. 3.).

7.1. Predmnjeva uzročnosti, određena je u čl. 1063. ZOO-a kojim je određeno da šteta nastala u vezi s opasnom stvari, smatra se da potječe od te stvari, osim ako se dokaže da one nisu bile uzrok štete. Odgovornost za štetu je određena u čl. 1064. ZOO-a kojim je određeno da za štetu od opasne stvari odgovara njezin vlasnik. Zakon o obveznim odnosima ne sadrži definiciju opasne stvari, već prepušta sudovima da u svakom konkretnom slučaju odluči hoće li neka određena stvar biti kvalificirana kao opasna. Pojam opasne stvari usko je vezan uz objektivnu odgovornost za štetu za čiji se nastanak ne traži krivnja već isključivo povećana opasnost stvari za okolinu. Za štetu koja je nastala padom predmetnih vrata odgovara 1. tuženik Vodotehna d.o.o. kao njihov vlasnik, s obzirom da vrata predstavljaju opasnu stvari, pa je 1. tuženik Vodotehna d.o.o. dužan naknaditi nastalu štetu.

8. Prvostupanjski sud navodi da je utvrđeno da je vrata koristio isključivo 1. tuženik Vodotehna d.o.o. za potrebe svojeg poslovanja, da su po njegovoj narudžbi vrata izrađena i po zastupniku 1. tuženika od izvoditelja preuzeta. Namjena vrata ne protivi se isključivoj uporabi samo u korist 1. tuženika odnosno u korist posebnog dijela nekretnine u vlasništvu 1. tuženika Vodotehne d.o.o. pa je pravilno utvrđeno da je 1. tuženik Vodotehna d.o.o. bio vlasnik predmetnih vrata u vrijeme štetnog događaja, pri čemu nije relevantna činjenica da je na vratima stajala reklama sa natpisom Vodotehna, jer je nesporno utvrđeno tko je predmetna vrata naručio i preuzeo od proizvođača.

9. Prvostupanjski sud zaključuje da predmetna vrata 2. tužena, 3. tuženik i 4. tuženik nisu koristili za prolaz svojim automobilima, da nisu preuzeli posjed tih vrata, nisu imali ključ lokota tih vrata, nisu ih održavali, a prilikom sklapanja ugovora o kupoprodaji stanova im je od strane prodavatelja rečeno da vrata isključivo koristi 1. tuženik Vodotehna d.o.o. za potrebe svojeg poslovanja. Za vrijeme rekonstrukcije Ulice bana J. Jelačića u Križevcima, 1. tuženik Vodotehna d.o.o. je ostavila vrata otvorenima kako bi vlasnici stanova automobilima mogli dolaziti u dvorište zgrade u kojoj se nalaze njihovi stanovi, no iz iskaza 4. tuženika Željka Mudri proizlazi da ni za vrijeme rekonstrukcije ulice nije prolazio kroz ta vrata niti je za to imao potrebu, a 2. tužena Nina Tenodi je navela da ona kroz vrata nije prolazila automobilom. Stoga 2.

tužena Nina Tenodi, 3. tuženik Danijel Vertuš i 4. tuženik Željko Mudri ne odgovaraju za štetu koja je nastala uslijed pada vrata. Povremeno korištenje predmetnih vrata ne utječe na vlasništvo predmetne pokretnine, a također za vlasništvo nad pokretninom nije relevantno tko je i u kojim omjerima suvlasnik nekretnine, na kojoj se nalazi pokretnina, za koju je prvostupanjski sud pravilno utvrdio da se radi o opasnoj stvari, jer je to na žalost i dokazano štetnim događajem.

10. Tužitelji Filip i Karlo Sokač potražuju naknadu štete zbog povrede prava osobnosti na duševno zdravlje zbog smrti bliske osobe. Odredbom čl. 1101. st. 1. ZOO-a propisano je da u slučaju smrti neke osobe pravo na pravičnu novčanu naknadu neimovinske štete imaju članovi njezine uže obitelji (bračni drug, djeca i roditelji).

11. Nesporno je utvrđeno pravo 1. tužitelja Filipa Sokača i 2. tužitelja Karla Sokača, kao djece pok. Valentine Sokač, na naknadu neimovinske štete zbog povrede prava osobnosti na duševno zdravlje zbog smrti majke.

12. Imajući u vidu dob 1. i 2. tužitelja Filipa i Karla Sokača (u vrijeme štetnog događaja imali su 14 godina, oboje su rođeni 26. svibnja 2000.), te činjenicu da će zbog smrti majke dugo još trpjeti duševnu bol zbog nedostatka ljubavi, pažnje, potpore i nužne prisutnosti majke u svom životu, prvostupanjski sud utvrđuje da im pripada pravična novčana naknada u visini od 330.000,00 kn svakome.

13. Prvostupanjski sud temeljem odredbe čl. 19. st. 1. i 2. i čl. 1101. st. 1. ZOO-a dosuđuje kao u toč. I.1. i I.2. izreke presude, dok je odbio kao neosnovan dio tužbenog zahtjeva 1. i 2. tužitelja iznad dosuđenog iznosa od 330.000,00 kn do zatraženog iznosa od 375.000,00 kn. Osnovanost tužbenog zahtjeva kojim se traži naknada neimovinske štete zbog smrti majke, temelji se odredbi čl. 1101. st. 1. ZOO-a. S obzirom na utvrđene okolnosti dosuđena je 1. i 2. tužiteljima pravična novčana naknada neimovinske štete svakome u iznosu od po 330.000,00 kuna, što je u skladu s orijentacijskim kriterijima Vrhovnog suda RH. Tužiteljima su dosuđene zatezne kamate na iznos neimovinske štete od dana podnošenja tužbe do isplate, sukladno odredbi čl. 1103. ZOO-a. Glede tijekom dosuđene kamate, valja utvrditi da 1. i 2. tužiteljima sukladno odredbi čl. 1103. ZOO-a pripada pravo na isplatu zatezne kamate na neimovinsku štetu od dana podnošenja tužbe, tj. od 18. srpnja 2016. pa do isplate, ali samo na iznos koji su u tužbi naznačili, a to je 250.000,00 kn.

14. Nadalje, 1. i 2. tužitelji potražuju rentu zbog izgubljenog uzdržavanja zbog smrti majke za razdoblje od 30. rujna 2014. do 10. veljače 2019. u iznosu od 2.000,00 kn mjesečno svaki. Odredbom čl. 1094. st. 1. ZOO-a propisano je da osoba koju je poginuli uzdržavao ili redovito pomagao, a i ona koja je po zakonu imala pravo zahtijevati uzdržavanje od poginulog, ima pravo na naknadu štete koju trpi gubitkom uzdržavanja, odnosno pomaganja, a stavkom 2. istog zakonskog članka je propisano da se ta šteta naknađuje plaćanjem novčane rente čiji se iznos odmjerava s obzirom na sve okolnosti slučaja, a koji ne može biti viši od onoga koji bi oštećenik dobivao od poginulog da je ostao u životu.

15. Nesporno je utvrđeno da su u vrijeme štetnog događaja 1. i 2. tužitelji bili u dobi od 14 godina, pohađali su 8. razred osnovne škole, ostvarivali su dječji doplatak, te su primali obiteljsku mirovinu iza pokojnog oca. Odlazili su kod logopeda od studenog

2013. do 1. rujna 2015. odnosno do početka srednje škole, što je za svakog plaćano 500,00 kn mjesečno. Sud je utvrdio da je za njihove osnovne životne potrebe koje se odnose na troškove prehrane, odjeće, obuće, higijenske potrepštine, školovanja, školskih izleta, brige o zdravlju, bavljenja sportskim aktivnostima mjesečno bio potreban iznos od 2.300,00 kn za svakog. Prvostupanjski sud je detaljno utvrdio sve prihode i rashode 1. i 2. tužitelja, te utvrdio opravdane iznose rente zbog izgubljenog uzdržavanja za svaki vremenski interval kako je to naznačio u izreci presude.

16. Prvostupanjski sud je pravilno utvrdio da je 1. i 2. tužitelju osnovan tužbeni zahtjev za isplatu na ime rente zbog izgubljenog uzdržavanja u iznosima kako je to presuđeno pod točkama I.1. i I.2. izreke prvostupanjske presude, dok je utvrdio da u naznačenim iznosima renta zbog izgubljenog uzdržavanja nije osnovana, a kako je to presuđeno prvostupanjskom presudom pod točkama I.1.1. i I.2.1.

17. Pravilno utvrđuje prvostupanjski sud da iz zakonske odredbe čl. 1101. st. 1. ZOO-a nedvojbeno proizlazi pravo 3. tužiteljice Željke Ivanković i 4. tužitelja Marijana Kemenovića, kao roditelja pok. Valentine Sokač, na pravičnu novčanu naknadu neimovinske štete zbog povrede prava osobnosti na duševno zdravlje zbog smrti kćerke Valentine Sokač. Prvostupanjski sud je dosudio 3. tužiteljici Željki Ivanković i 4. tužitelju Marijanu Kemenoviću zbog smrti kćerke pravičnu novčanu naknadu u iznosu od 330.000,00 kn svakome, te temeljem čl. 1103. ZOO-a i zatezne kamate na neimovinsku štetu od dana podnošenja tužbe, tj. od 18. srpnja 2016. pa do isplate, ali samo na iznos koji su u tužbi naznačili, a to je 220.000,00 kn.

18. Odredbom čl. 1093. st. 1. ZOO-a propisano je da tko prouzroči nečiju smrt dužan je naknaditi uobičajene troškove njegova pogreba. Tužitelji potražuju imovinsku štetu i to 3. tužiteljica Željka Ivanković na ime troškova nabave crnine iznos od 1.000,00 kn i na ime troška vijenca iznos od 500,00 kn, 4. tužitelj Marijan Kemenović na ime troškova nabave crnine iznos od 1.000,00 kn i na ime troška vijenca iznos od 500,00 kn, a 5. tužitelj Josip Sokač na ime troškova pogreba iznos od 5.187,60 kn i iznos od 2.395,00 kn, te troškova žalobne odjeće za 1. tužitelja Filipa Sokača i 2. tužitelja Karla Sokača iznos od 1.000,00 kn za svakog. Visinu cijene troškova (crnine i cijene vijenaca) sud je utvrdio u skladu s odredbom čl. 223. ZPP-a pri tome prihvaćajući i iskaze tužitelja o tim izdacima.

19. Na temelju tako utvrđenog 3. tužiteljici Željki Ivanković dosuđen je iznos imovinske štete u iznosu od 1.500,00 kn, 4. tužitelju Marijanu Kemenoviću iznos imovinske štete od 1.275,00 kn i 5. tužitelju Josipu Sokaču iznos od 5.187,60 kn / 688,51 eur sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 3. listopada 2014., pa do isplate, iznos od 1.200,00 kn / 159,27 eur, sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 7. studenog 2022. pa do isplate, te iznos od 2.395,00 kn / 317,87 eur sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 2. studenog 2014. pa do isplate.

20. Na dosuđeni iznos imovinske štete 3. tužiteljici Željki Ivanković, 4. tužitelju Marijanu Kemenoviću te 5. tužitelju Josipu Sokaču na dosuđeni iznos imovinske štete u iznosu od 1.200,00 kn, presuđeno je pravo na isplatu zakonske zatezne kamate od 7. studenog 2022. pa do isplate, a kako je odlučeno kao u toč. I. 3., I. 4. i I. 5. izreke presude, dok su odbijeni sa zahtjevom da im na te iznose pripada kamata od 3. listopada 2014. do 6. studenog 2022. Utvrdivši da 3. do 5. tužitelju pripada pravo na naknadu novčane imovinske štete, istima pripada i pravo na tako zatraženu kamatu,

pa je u tom dijelu valjalo preinačiti prvostupanjsku presudu i presuditi kao u točki IV. izreke ove presude, te naložiti 1. tuženiku Vodotehni d.o.o. da 3. tužiteljici Željki Ivanković isplati zakonsku zateznu kamatu na iznos od 199,05 eur / 1.500,00 kn za razdoblje od 3. listopada 2014. do 6. studenog 2022., da 4. tužitelju Marijanu Kemenoviću isplati zakonsku zateznu kamatu na iznos od 169,22 eur / 1.275,00 kn za razdoblje od 3. listopada 2014. do 6. studenog 2022. te da 5. tužitelju Josipu Sokaču isplati zakonsku zateznu kamatu na iznos od 159,27 eur / 1.200,00 kn za razdoblje od 3. listopada 2014. do 6. studenog 2022. po kamatnoj stopi iz čl. 29. ZOO.

21. U pravilnoj primjeni materijalnog prava prvostupanjski sud je dosudio pravičnu novčanu naknadu neimovinske štete i novčanu naknadu imovinske štete 1. do 5. tužiteljima, te odbio dio zahtjeva kao neosnovan. Glede dosuđene kamate, prvostupanjski sud je pogrešno dosudio tijekom kamate na preinačeni dio tužbenog zahtjeva za pravičnu novčanu naknadu neimovinske štete, jer kamata ne može teći na dio potraživanja koji do preinake nije niti bio utužen, pa samim time na taj dio ne mogu biti dosuđene kamate od podnošenja tužbe. Suprotno stavu prvostupanjskog suda, 3. do 5. tužitelju pripada pravo na kamatu za imovinsku štetu, kako je to tužbom traženo, a ne od dana donošenja prvostupanjske presude.

22. Zbog svega navedenog valjalo je odbiti žalbu 1. tuženika i žalbu 1. do 5. tužitelja kao djelomično neosnovane i potvrditi prvostupanjsku presudu, a kako je to presuđeno pod točkama I. i II. izreke ove drugostupanjske presude. Temeljem čl. 373. toč. 3. ZPP-a valjalo je preinačiti prvostupanjsku presudu, a kako je to presuđeno pod točkama III. i IV. izreke ove drugostupanjske presude.

23. Prvostupanjski sud je dopustio preinaku tužbe u vidu povišenja tužbenog zahtjeva koje je učinjeno nakon zauzetog pravnog shvaćanja na sjednici Građanskog odjela Vrhovnog suda RH, po kojem su se promijenili orijentacijski kriteriji za dosuđivanje naknade neimovinske štete, pa tako i za duševne boli radi smrti bliske osobe. Prvostupanjski sud utvrđuje da nije riječ o podnošenju novog zahtjeva iz druge činjenične osnove, već samo o povećanju odnosno usklađenju prema novom pravnom shvaćanju Vrhovnog suda RH koje se primjenjuje na sve postupke u tijeku. Sud citira pravno shvaćanje Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske sa druge sjednice održane 5. ožujka 2020. i 15. lipnja 2020. prema kojem se mijenjaju Orijentacijski kriteriji i iznosi za utvrđivanje visine pravične novčane naknade nematerijalne štete VSRH od 29. studenog 2002., br. Su-1331-VI/02 i 1372-11/02, odnosno kojim su promijenjeni godinama ustaljeni kriteriji za dosudu pravične novčane naknade, smatrajući da odredba da se navedeni Orijentacijski kriteriji primjenjuju na sve postupke u tijeku primjenjiva za konkretni parnični predmet. Pravilno je prvostupanjski sud riješio da se dopušta preinaka tužbe povećanjem tužbenih zahtjeva na ime neimovinske štete 1. i 2. tužitelja na iznos od 375.000,00 kn, te 3. i 4. tužitelja na iznos od 330.000,00 kn. Zbog navedenog odbijena je žalba 1. tuženika kao neosnovana i potvrđeno rješenje u točki I. izreke temeljem odredbe čl. 380. toč. 2. ZPP-a.

24. U pravu su žalitelji kada u žalbama tvrde da je pobijano rješenje u točkama II. do XI. izreke u potpunosti nerazumljivo, te da je u tom dijelu počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka, koja se ogleda u činjenica da se u tom dijelu pobijano rješenje toliko nerazumljivo i proturječno da se ne može ispitati. Tužitelji osporavaju

predmetno rješenje i u dijelu u kojem nije u potpunosti riješeno o njihovim zahtjevima za naknadu troškova parničnog postupka. Temeljem čl. 35. st. 1. ZPP-a kad je za utvrđivanje stvarne nadležnosti, sastava suda i u drugim slučajevima predviđenim u ovom zakonu mjerodavna vrijednost predmeta spora, kao vrijednost predmeta spora uzima se u obzir samo vrijednost glavnog zahtjeva. Temeljem čl. 37. st. 1. ZPP-a ako jedna tužba protiv istog tuženika obuhvaća više zahtjeva koji se temelje na istoj činjeničnoj i pravnoj osnovi, vrijednost predmeta spora se određuje prema zbroju vrijednosti svih zahtjeva. Temeljem čl. 154. st. 2. ZPP-a određeno je da ako su stranke djelomično uspjele u parnici, sud će najprije utvrditi postotak u kojemu je svaka od njih uspjela, zatim će od postotka one stranke koja je u većoj mjeri uspjela oduzeti postotak one stranke koja je u manjoj mjeri uspjela, nakon toga će utvrditi iznos pojedinih i iznos ukupnih troškova stranke koja je u većoj mjeri uspjela u parnici koji su bili potrebni za svrhovito vođenje postupka te će toj stranci odmjeriti naknadu dijela takvih ukupnih troškova koji odgovara postotku koji je preostao nakon navedenog obračuna postotaka u kojima su stranke uspjele u parnici. Omjer uspjeha u parnici ocjenjuje se prema konačno postavljenom tužbenom zahtjevu, vodeći računa i o uspjehu dokazivanja u pogledu osnove zahtjeva. Temeljem čl. 155. ZPP-a sud će prilikom odlučivanja o troškovima postupka stranci odrediti naknadu samo onih troškova koji su bili potrebni za vođenje parnice. O tome koji su troškovi bili potrebni te o visini troškova odlučuje sud ocjenjujući brižljivo sve okolnosti, osobito vodeći računa o pravilima ovoga Zakona koja za pripremanje glavne rasprave određuju upućivanje podnesaka i jedno pripremno ročište te jedno ročište za glavnu raspravu. Ako je propisana tarifa za nagrade odvjetnika ili za druge troškove, odmjerit će se takvi troškovi prema toj tarifi. Nadalje, zastupanje više osoba je regulirano u Tbr. 36. st. 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine", broj 142/12, 103/14, 118/14 i 107/15) kojom je određeno da odvjetnik koji u istom postupku zastupa više osoba ima pravo na povišenje tarifnih stavaka za drugu i svaku sljedeću osobu za 10%, uz uvjet da povišenje može iznositi najviše 50%. O svemu tome u pobijanom rješenju dati su krajnje nerazumljivi razlozi.

25. Iz navedenih razloga žalba 1. do 5. tužitelja i žalba 1. tuženika su u tom dijelu prihvaćene te je rješenje prvostupanjskog suda, sukladno čl- 380. t. 3. ZPP-a, ukinuto i predmet vraćen prvostupanjskom sudu na rješavanje odnosno donošenje odluke o cjelokupnim troškovima parničnog postupka, uključujući i troškove žalbenog postupka.

U Velikoj Gorici 14. studenog 2023.

Predsjednica vijeća

Ankica Jakovina

Dokument je elektronički potpisan:
Ankica Jakovina

Vrijeme potpisivanja:
24-11-2023
08:14:07

DN:
C=HR
O=ŽUPANIJSKI SUD U VELIKOJ GORICI
2.5.4.97=#0C1156415448522D313853830303537353138
OU=Signature
S=Jakovina
G=Ankica
CN=Ankica Jakovina

Broj zapisa: 9-3085f-ca567

Kontrolni broj: 017b6-0b3e4-8829b

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Ankica Jakovina, O=ŽUPANIJSKI SUD U VELIKOJ GORICI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Županijski sud u Velikoj Gorici** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.